

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

20e jaargang nr. L 26

31 januari 1977

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

77/91/EEG:

- * Tweede richtlijn van de Raad van 13 december 1976 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de Lid-Staten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel 58, tweede alinea, van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken 1

77/92/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 13 december 1976 houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden van verzekeringsagent en assurantiemakelaar (ex groep 630 CIFI) en houdende met name overgangsmaatregelen voor deze werkzaamheden 14

77/93/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen 20

77/94/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding 55

Prijs: Fl. 6,20/Bfr. 90,—

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

77/95/EEG:	
* Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake taxameters	59
77/96/EEG:	
* Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 inzake het opsporen van trichinen bij de invoer van vers vlees van varkens, huisdieren, uit derde landen	67
77/97/EEG:	
* Beschikking van de Raad van 21 december 1976 inzake de financiering door de Gemeenschap van bepaalde dringende acties op veterinair gebied	78
77/98/EEG:	
* Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 houdende wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 72/462/EEG op veterinair gebied	81
77/99/EEG:	
* Richtlijn van de Raad van 21 december 1976 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten	85

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

TWEEDE RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 13 december 1976

strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de Lid-Staten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel 58, tweede alinea, van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken

(77/91/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 3, sub g),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat het nastreven van de in artikel 54, lid 3, sub g), en in het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging bedoelde coördinatie, die is begonnen met Richtlijn 68/151/EEG ⁽³⁾, van bijzonder belang is voor naamloze vennootschappen, omdat deze vennootschappen in de economie van de Lid-Staten een zeer grote rol spelen en hun werkzaamheden zich dikwijls uitstrekken tot buiten de grenzen van hun grondgebied;

Overwegende dat het voor een gelijkwaardige bescherming van de aandeelhouders en de schuldeisers

van deze vennootschappen van bijzonder belang is de nationale wettelijke bepalingen inzake de oprichting van naamloze vennootschappen en de instandhouding, de verhoging en de vermindering van hun kapitaal te coördineren;

Overwegende dat op het grondgebied van de Gemeenschap de statuten of de oprichtingsakte van een naamloze vennootschap iedere belanghebbende in staat moeten stellen zich een oordeel te vormen over de wezenlijke kenmerken van deze vennootschap en met name over de juiste samenstelling van het kapitaal van de vennootschap;

Overwegende dat er een Gemeenschapsregeling moet worden vastgesteld ter instandhouding van het kapitaal, dat een waarborg vormt voor de schuldeisers, inzonderheid door te verbieden dit kapitaal aan te tasten door onverplichte uitkeringen aan de aandeelhouders en door de mogelijkheid dat een vennootschap eigen aandelen inkoopt, te beperken;

Overwegende dat het met het oog op de doelstellingen van artikel 54, lid 3, sub g), nodig is dat de nationale wet bij kapitaalverhogingen en kapitaalverminderingen zorgt voor de naleving en de harmonisatie van de toepassing van de beginselen die een gelijke behandeling waarborgen van aandeelhouders die zich in identieke omstandigheden bevinden en de bescherming garanderen van degenen wier schuldvorderingen zijn ontstaan vóór het besluit tot kapitaalvermindering,

⁽¹⁾ PB nr. C 114 van 11. 11. 1971, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. C 88 van 6. 9. 1971, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 65 van 14. 3. 1968, blz. 8.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De in deze richtlijn voorgeschreven coördinatie-maatregelen zijn van toepassing op de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten die betrekking hebben op vennootschappen met de volgende rechtsvorm:

- voor België:
de naamloze vennootschap la société anonyme
- voor Denemarken:
aktieselskabet
- voor Duitsland:
die Aktiengesellschaft
- voor Frankrijk:
la société anonyme
- voor Ierland:
the public company limited by shares en
the public company limited by guarantee and
having a share capital
- voor Italië:
la società per azioni
- voor Luxemburg:
la société anonyme
- voor Nederland:
de naamloze vennootschap
- voor het Verenigd Koninkrijk:
the public company limited by shares en
the public company limited by guarantee and
having a share capital.

De naam van een vennootschap in een hierboven genoemde rechtsvorm moet een aanduiding bevatten die verschillend is van die welke is voorgeschreven aan andere vennootschapsvormen, of van zulk een aanduiding vergezeld gaan.

2. De Lid-Staten behoeven deze richtlijn niet toe te passen op beleggingsmaatschappijen met veranderlijk kapitaal noch op coöperatieve verenigingen welke in een van de in lid 1 vermelde vennootschapsvormen zijn opgericht. Voor zover in de wetgevingen van de Lid-Staten van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, zijn deze vennootschappen verplicht de woorden „beleggingsmaatschappij met veranderlijk kapitaal” of „coöperatieve vereniging”, te vermelden in alle in artikel 4 van Richtlijn 68/151/EEG genoemde stukken.

Onder „beleggingsmaatschappijen met veranderlijk kapitaal” in de zin van deze richtlijn worden uitsluitend verstaan vennootschappen:

- die uitsluitend ten doel hebben hun middelen in verschillende roerende, onroerende of andere waarden te beleggen, met als enig oogmerk de beleggingsrisico's te spreiden en de resultaten van het beheer van hun vermogen aan hun aandeelhouders ten goede te laten komen,
- die een beroep doen op het publiek voor de plaatsing van hun eigen aandelen en
- waarvan de statuten bepalen dat zij hun aandelen binnen de grenzen van een minimum- en een maximumkapitaal te allen tijde kunnen uitgeven, inkopen of doorverkopen.

Artikel 2

De statuten of de oprichtingsakte van de vennootschap bevatten ten minste de volgende gegevens:

- a) de rechtsvorm en de naam van de vennootschap;
- b) het doel van de vennootschap;
- c) — indien de vennootschap geen maatschappelijk kapitaal heeft, het bedrag van het geplaatste kapitaal;
— indien de vennootschap wel een maatschappelijk kapitaal heeft, het bedrag daarvan en het bedrag van het kapitaal dat is geplaatst bij de oprichting van de vennootschap of op het ogenblik waarop zij toestemming verkrijgt om haar werkzaamheden aan te vangen, alsmede bij elke wijziging van het maatschappelijk kapitaal, onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, sub e), van Richtlijn 68/151/EEG;
- d) de regeling voor zover deze niet uit de wet voortvloeit, van het aantal en de wijze van benoeming van de leden van de organen die belast zijn met de vertegenwoordiging tegenover derden, het bestuur en de leiding van, het toezicht en de controle op de vennootschap, alsmede de verdeling van de bevoegdheden tussen deze organen;
- e) de duur van de vennootschap, indien deze niet voor onbepaalde tijd is aangegaan.

Artikel 3

Ten minste de volgende gegevens moeten worden vermeld in de statuten, in de oprichtingsakte, of in een afzonderlijk document dat openbaar moet worden gemaakt op de in de wetgeving van elke Lid-Staat vastgestelde wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG:

- a) de zetel;
- b) de nominale waarde van de geplaatste aandelen en, ten minste eenmaal per jaar, het aantal van deze aandelen;

- c) het aantal geplaatste aandelen zonder nominale waarde, indien de nationale wetgeving de uitgifte van zulke aandelen toestaat;
- d) eventueel de bijzondere voorwaarden die de overdracht van aandelen beperken;
- e) indien er verschillende soorten aandelen bestaan, de sub b), c) en d) vermelde gegevens voor elk der soorten en de rechten die aan de aandelen van elke soort zijn verbonden;
- f) of de aandelen op naam of aan toonder luiden, indien de nationale wetgeving in deze twee vormen voorziet, alsmede alle bepalingen inzake de omwisseling daarvan, tenzij de wijze waarop deze plaatsvindt bij de wet is geregeld;
- g) het bedrag van het geplaatste kapitaal dat bij de oprichting der vennootschap of op het tijdstip waarop zij toestemming verkrijgt om haar werkzaamheden aan te vangen, is gestort;
- h) de nominale waarde van de aandelen of, bij gebreke van een nominale waarde, het aantal aandelen die tegen inbreng anders dan in geld zijn uitgegeven, alsmede de aard van deze inbreng en de naam van de inbrenger;
- i) de identiteit van de natuurlijke of rechtspersonen of vennootschappen door wie of namens wie de statuten of de oprichtingsakte of, wanneer de oprichting van de vennootschap niet als één handeling heeft plaatsgehad, de ontwerp-statuten of de ontwerp-oprichtingsakte zijn dan wel is ondertekend;
- j) het totale bedrag, althans bij benadering, van alle kosten die in samenhang met de oprichting van de vennootschap en, in voorkomend geval, voordat zij toestemming krijgt haar werkzaamheden aan te vangen, door haar moeten worden betaald of te haren laste komen;
- k) ieder bijzonder voordeel dat bij de oprichting van de vennootschap of voordat zij toestemming heeft gekregen om haar werkzaamheden aan te vangen, wordt toegekend aan personen die hebben deelgenomen aan de oprichting van de vennootschap of aan de handelingen die tot deze toestemming leiden.

Artikel 4

1. Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat voorschrijft dat een vennootschap haar werkzaamheden niet mag aanvangen zonder daarvoor toestemming te hebben gekregen, moet deze wetgeving eveneens bepalingen bevatten betreffende de aansprakelijkheid voor de verbintenissen die door of voor rekening van de vennootschap zijn aangegaan voor het tijdstip

waarop genoemde toestemming wordt gegeven dan wel geweigerd.

2. Lid 1 is niet van toepassing op verbintenissen uit overeenkomsten die de vennootschap heeft gesloten onder de voorwaarde dat haar de toestemming om haar werkzaamheden aan te vangen, wordt gegeven.

Artikel 5

1. Wanneer volgens de wetgeving van een Lid-Staat voor de oprichting van een vennootschap de samenwerking van meerdere deelnemers is vereist, heeft de vereniging van alle aandelen in één hand of de vermindering van het aantal deelnemers tot beneden het wettelijke minimum op een tijdstip na de oprichting niet tot gevolg dat de vennootschap van rechtswege wordt ontbonden.

2. Indien een vennootschap, in de in lid 1 bedoelde gevallen, krachtens de wetgeving van een Lid-Staat door een rechterlijke uitspraak ontbonden kan worden, moet de bevoegde rechter de vennootschap voldoende tijd kunnen geven om haar toestand met de wettelijke voorschriften in overeenstemming te brengen.

3. Wanneer de ontbinding van de vennootschap is uitgesproken, treedt zij in vereffening.

Artikel 6

1. Voor de oprichting van de vennootschap of voor het verkrijgen van de toestemming om haar werkzaamheden aan te vangen, vereisen de wetgevingen van de Lid-Staten een minimumbedrag aan geplaatst kapitaal dat niet op een lager bedrag dan 25 000 Europese rekeneenheden mag worden vastgesteld.

De Europese rekeneenheid is die welke in Beschikking nr. 3289/75/EGKS van de Commissie ⁽¹⁾ is vastgesteld. De tegenwaarde in de nationale munteenheid is aanvankelijk die welke geldt op de dag waarop deze richtlijn is aangenomen.

2. Indien de tegenwaarde van de Europese rekeneenheid in een nationale munteenheid zodanig wordt gewijzigd dat het bedrag van het in de nationale munteenheid vastgestelde minimumkapitaal gedurende een jaar beneden de 22 500 Europese rekeneenheden blijft, stelt de Commissie de betrokken Lid-Staat ervan in kennis dat hij zijn wettelijke voorschriften binnen twaalf maanden na het verstrijken van dat tijdvak aan lid 1 dient aan te passen. De Lid-

(1) PB nr. L 327 van 19. 12. 1975, blz. 4.

Staat kan evenwel bepalen dat de aanpassing van zijn wetgeving pas achttien maanden na de inwerkingtreding van deze aanpassing van toepassing wordt op reeds bestaande vennootschappen.

3. De Raad gaat om de vijf jaar, op voorstel van de Commissie, over tot onderzoek naar en in voorkomend geval tot herziening van de in dit artikel genoemde, in Europese rekeneenheden uitgedrukte bedragen, rekening houdend met de economische en monetaire ontwikkelingen in de Gemeenschap enerzijds en met de neiging om de keuze van de in artikel 1, lid 1, genoemde vennootschapsvormen voor te behouden aan grote en middelgrote bedrijven anderzijds.

Artikel 7

Het geplaatste kapitaal mag uitsluitend bestaan uit vermogensbestanddelen die naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd. Een verplichting tot het verrichten van werk of van diensten kan daarvan evenwel geen deel uitmaken.

Artikel 8

1. Aandelen kunnen niet worden uitgegeven tegen een lager bedrag dan de nominale waarde, of, bij gebreke van een nominale waarde, dan de fractiewaarde.

2. De Lid-Staten mogen evenwel toestaan dat degenen die zich beroepshalve belasten met het plaatsen van aandelen, minder betalen dan het volle bedrag van de aandelen die zij in de uitoefening van dat bedrijf nemen.

Artikel 9

1. Indien bij de oprichting van de vennootschap of op het tijdstip waarop de vennootschap toestemming krijgt om haar werkzaamheden aan te vangen, aandelen worden uitgegeven tegen inbreng, moet ten minste 25 % van de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, van de fractiewaarde worden gestort.

2. Indien bij de oprichting van de vennootschap of op het tijdstip waarop zij toestemming krijgt om haar werkzaamheden aan te vangen, aandelen worden uitgegeven tegen inbreng anders dan in geld, moet deze inbreng evenwel binnen vijf jaar na de oprichting of het verkrijgen van de toestemming worden volgestort.

Artikel 10

1. Over inbreng anders dan in geld moet vóór de oprichting van de vennootschap of voordat zij toe-

stemming krijgt om haar werkzaamheden aan te vangen, een rapport worden opgemaakt door een of meer van de vennootschap onafhankelijke deskundigen die door de overheid of de rechter zijn aangewezen of erkend. Deze deskundigen kunnen naar gelang van de wetgeving van elke Lid-Staat natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen zijn.

2. Het deskundigenrapport moet ten minste de omschrijving van elke inbreng, alsmede de toegepaste waarderingsmethoden betreffen en aangeven of de waarden waartoe deze methoden leiden, ten minste overeenkomen met het aantal en de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, de fractiewaarde en, in voorkomend geval, met het agio van de tegen de inbreng uit te geven aandelen.

3. Het deskundigenrapport dient op de in de wetgeving van de Lid-Staten vastgestelde wijze openbaar te worden gemaakt overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

4. De Lid-Staten behoeven dit artikel niet toe te passen wanneer 90 % van de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, van de fractiewaarde van alle aandelen wordt uitgegeven tegen inbreng anders dan in geld door een of meer vennootschappen en aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) ten aanzien van de vennootschap die deze inbreng ontvangt, moeten de in artikel 3, sub i), bedoelde personen of vennootschappen afgezien hebben van de opstelling van het deskundigenrapport;
- b) deze omstandigheid moet op de in lid 3 voorgescreven wijze openbaar zijn gemaakt;
- c) de inbrengende vennootschappen moeten beschikken over reserves die volgens de wet of de statuten niet mogen worden uitgekeerd en waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan de nominale waarde, of, bij gebreke van een nominale waarde, de fractiewaarde van de tegen inbreng anders dan in geld uitgegeven aandelen;
- d) de inbrengende vennootschappen moeten verklaren, tot het bedrag als bedoeld sub c), in te staan voor de schulden van de ontvangende vennootschap die ontstaan tussen het tijdstip van de uitgifte van de aandelen tegen inbreng anders dan in geld en een jaar na de openbaarmaking van de jaarrekening van deze vennootschap over het boekjaar waarin de inbreng heeft plaatsgevonden. Binnen dat tijdvak is elke overdracht van deze aandelen verboden;
- e) de sub d) bedoelde waarborg moet op de in lid 3 genoemde wijze openbaar zijn gemaakt;

- f) de inbrengende vennootschappen moeten een bedrag dat gelijk is aan het sub c) genoemde opnemen in een reserve, die pas kan worden uitgekeerd drie jaar na de openbaarmaking van de jaarrekening van de ontvangende vennootschap over het boekjaar waarin de inbreng heeft plaatsgevonden of, in voorkomend geval, op een later tijdstip waarop alle in die tussentijd ingediende vorderingen met betrekking tot de sub d) bedoelde waarborg zijn afgehandeld.

Artikel 11

1. De verkrijging door de vennootschap van enig aan een in artikel 3, sub i), bedoelde persoon of vennootschap toebehorend vermogensbestanddeel voor een tegenwaarde die ten minste $\frac{1}{10}$ gedeelte van het geplaatste kapitaal bedraagt, wordt op de wijze als omschreven in artikel 10 onderzocht en openbaar gemaakt en wordt aan de goedkeuring van de algemene vergadering van aandeelhouders onderworpen, wanneer deze verkrijging plaatsvindt binnen een door de nationale wetgeving vast te stellen termijn van ten minste twee jaar te rekenen vanaf de oprichting van de vennootschap of de verkrijging van de toestemming om de werkzaamheden aan te vangen.

De Lid-Statens kunnen deze bepalingen ook toepassen wanneer het vermogensbestanddeel aan een aandeelhouder of aan een andere persoon toebehoort.

2. Lid 1 is niet van toepassing op verkrijgingen in het gewone bedrijf van de vennootschap, noch op verkrijgingen op last of onder toezicht van de overheid of de rechter, noch op verkrijgingen ter beurze.

Artikel 12

Behoudens de bepalingen betreffende de vermindering van het geplaatste kapitaal, kunnen de aandeelhouders niet worden ontheven van de verplichting tot storting van hun inbreng.

Artikel 13

Totdat de nationale wetgevingen later worden geïntegreerd, nemen de Lid-Statens de nodige maatregelen opdat in geval van omzetting van een vennootschap van een andere rechtsvorm in een naamloze vennootschap, ten minste dezelfde waarborgen worden geboden als die van de artikelen 2 tot en met 12.

Artikel 14

De artikelen 2 tot en met 13 laten regelingen van de Lid-Statens betreffende de bevoegdheid en de procedure

inzake wijziging van de statuten of van de oprichtingsakte onverlet.

Artikel 15

1. a) Behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal, mag aan de aandeelhouders geen enkele uitkering worden gedaan indien op de datum van afsluiting van het laatste boekjaar het netto actief, zoals dat blijkt uit de jaarrekening, is gedaald of ingevolge de uitkering zou dalen beneden het bedrag van het geplaatste kapitaal, vermeerderd met de reserves die krachtens de wet of de statuten niet mogen worden uitgekeerd.
- b) Het sub a) bedoelde bedrag van het geplaatste kapitaal wordt verminderd met het bedrag van het deel daarvan dat nog niet hoeft te worden gestort, wanneer dit deel niet als activum op de balans is opgenomen.
- c) Het bedrag van een uitkering aan de aandeelhouders mag niet hoger zijn dan het bedrag van de resultaten van het laatste afgesloten boekjaar, vermeerderd met de overgebrachte winst en met de bedragen die zijn onttrokken aan de daarvoor beschikbare reserves, en verminderd met het overgebrachte verlies en met de krachtens wet of statuten aan de reserves toegevoegde bedragen.
- d) Het woord „uitkering” sub a) en sub c) omvat in het bijzonder de betaling van dividenden en de betaling van rente op aandelen.

2. Wanneer de wet van een Lid-Staat toestaat voorschotten op dividend uit te keren, dan dienen ten minste de volgende voorwaarden te worden gesteld:

- a) er moeten tussentijdse cijfers omtrent het vermogen worden opgesteld, waaruit blijkt dat de voor de uitkering beschikbare gelden toereikend zijn;
- b) het uit te keren bedrag mag niet hoger zijn dan het bedrag van de resultaten die zijn behaald sedert het einde van het laatste boekjaar waarover de jaarrekening is vastgesteld, verhoogd met de overgebrachte winst en met de onttrekkingen uit hiertoe beschikbare reserves, en verminderd met het overgebrachte verlies en met de krachtens wet of statuten te reserveren bedragen.

3. De leden 1 en 2 laten de voorschriften van de Lid-Statens betreffende een omzetting van reserves in aandelenkapitaal onverlet.

4. De wetgeving van een Lid-Staat mag toestaan dat beleggingsmaatschappijen met vast kapitaal afwijken van lid 1, sub a).

In de zin van dit lid worden onder „beleggingsmaatschappijen met vast kapitaal” slechts verstaan vennootschappen:

- die uitsluitend ten doel hebben hun middelen in verschillende roerende, onroerende of andere waarden te beleggen met als enig oogmerk de beleggingsrisico's te spreiden en de resultaten van het beheer van hun vermogen aan hun aandeelhouders ten goede te laten komen; en
- die een beroep doen op het publiek voor de plaatsing van hun eigen aandelen.

Voor zover in de wetgevingen van de Lid-Staten van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt

- a) zijn deze vennootschappen verplicht het woord „beleggingsmaatschappij” te vermelden in alle in artikel 4 van Richtlijn 68/151/EEG genoemde stukken;
- b) is het niet toegestaan dat een dergelijke vennootschap waarvan het netto actief beneden het in lid 1, sub a), genoemde bedrag ligt, uitkeringen verricht aan de aandeelhouders indien op de datum van afsluiting van het laatste boekjaar de som van de activa van de vennootschap, zoals die blijkt uit de jaarrekening, is gedaald of ingevolge de uitkering zou dalen beneden anderhalf maal het bedrag van de totale verplichtingen tegenover schuldeisers zoals dat blijkt uit de jaarrekening;
- c) is een dergelijke vennootschap die uitkeringen verricht terwijl haar netto actief beneden het in lid 1, sub a), genoemde bedrag ligt, verplicht daarvan melding te maken in haar jaarrekening.

Artikel 16

Een uitkering in strijd met artikel 15 moet door de aandeelhouder die haar heeft ontvangen, worden terugbetaald indien de vennootschap bewijst dat de aandeelhouder wist dat de uitkering te zijnen gunste in strijd met de voorschriften was of daarvan, gezien de omstandigheden, niet onkundig kon zijn.

Artikel 17

1. Indien een belangrijk deel van het geplaatste kapitaal verloren is gegaan, wordt de algemene verga-

dering van aandeelhouders binnen een in de wetgevingen van de Lid-Staten vastgestelde termijn bijeen-geroepen, ten einde na te gaan of het noodzakelijk is de vennootschap te ontbinden of andere maatregelen te nemen. |

2. De wet van een Lid-Staat kan het verloren gegane deel van het kapitaal dat als belangrijk in de zin van lid 1 moet worden aangemerkt, niet op meer dan de helft van het geplaatste kapitaal vaststellen.

Artikel 18

1. De vennootschap mag geen eigen aandelen nemen.
2. Indien aandelen van de vennootschap bij een in eigen naam, maar voor rekening van de vennootschap handelende persoon worden geplaatst, wordt deze persoon geacht de aandelen voor eigen rekening te hebben genomen.
3. De in artikel 3, sub i), genoemde personen of vennootschappen, of in geval van verhoging van het geplaatste kapitaal, de leden van het bestuurs- of leidinggevend orgaan, zijn gehouden tot volstorting van de in strijd met dit artikel geplaatste aandelen.

De wetgeving van een Lid-Staat kan evenwel bepalen dat elke betrokkene zich aan deze verplichting kan onttrekken door te bewijzen dat hem persoonlijk geen schuld treft.

Artikel 19

1. Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat aan vennootschappen toestaat eigen aandelen te verkrijgen, hetzij zelf, hetzij via een persoon die in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap handelt, stelt zij ten minste de volgende voorwaarden:
 - a) er moet toestemming tot verkrijging zijn gegeven door de algemene vergadering, die de wijze vaststelt waarop de voorgenomen verkrijgingen plaatsvinden, met name het maximum aantal te verkrijgen aandelen, de geldigheidsduur van de toestemming die achttien maanden niet te boven mag gaan en, in geval van verkrijging onder bezwarende titel, de minimum- en maximumwaarde van de vergoeding. De leden van het bestuurs- of leidinggevend orgaan zien erop toe dat bij elke toegestane verkrijging de sub b), c) en d) vermelde voorwaarden in acht worden genomen;
 - b) de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, de fractiewaarde van de verkregen aandelen, met in-

- begrip van eventuele eerder verkregen aandelen die de vennootschap in portefeuille houdt en aandelen die door een persoon in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap zijn verkregen, mag niet meer dan 10 % van het geplaatste kapitaal bedragen;
- c) de verkrijgingen mogen niet tot gevolg hebben dat het netto actief daalt beneden het in artikel 15, lid 1, sub a), vermelde bedrag;
- d) alleen volgestorte aandelen komen in aanmerking voor verkrijging.

2. De wetgeving van een Lid-Staat mag afwijken van lid 1, sub a), eerste zin, indien de verkrijging van eigen aandelen noodzakelijk is ter vermindering van dreigend ernstig nadeel voor de vennootschap. In dat geval moet de eerstvolgende algemene vergadering door het bestuurs- of leidinggevend orgaan in kennis worden gesteld van de redenen en het doel van de verkrijgingen, van het aantal en de nominale waarde, of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde der verkregen aandelen, van het gedeelte van het geplaatste kapitaal dat zij vertegenwoordigen en van de waarde van de vergoeding.

3. De Lid-Staten behoeven lid 1, sub a), eerste zin, niet toe te passen op aandelen die de vennootschap zelf, dan wel een in eigen naam, maar voor de vennootschap handelende persoon verkrijgt, ten einde aan het personeel van de vennootschap of van een met haar verbonden vennootschap uit te keren. Aldus verkregen aandelen moeten binnen twaalf maanden na verkrijging worden uitgekeerd.

Artikel 20

1. De Lid-Staten behoeven artikel 19 niet toe te passen:
- a) op aandelen die worden verkregen ter uitvoering van een besluit tot kapitaalvermindering of in het geval bedoeld in artikel 39;
- b) op aandelen die op de vennootschap overgaan onder algemene titel;
- c) op volgestorte aandelen die om niet worden verkregen of door banken en andere financiële instellingen worden verkregen als een provisie bij aankoop;
- d) op aandelen die worden verkregen krachtens een wettelijke verplichting of een rechterlijke beslissing ter bescherming van de aandeelhouders met een minderheidsdeelneming, in het bijzonder bij

- fusies, wijziging van het doel of de rechtsvorm van de vennootschap, bij zetelverplaatsing naar het buitenland of bij invoering van beperkingen van de overdraagbaarheid van aandelen;
- e) op aandelen die worden verkregen van een aandeelhouder omdat ze niet zijn volgestort;
- f) op aandelen die worden verkregen ten einde aandeelhouders met minderheidsdeelneming in verbonden vennootschappen schadeloos te stellen;
- g) op volgestorte aandelen die worden verkregen bij een gerechtelijke verkoop die plaatsvindt ter voldoening van een schuld van de eigenaar van die aandelen aan de vennootschap;
- h) op volgestorte door een beleggingsmaatschappij met een vast kapitaal in de zin van artikel 15, lid 4, tweede zin, uitgegeven aandelen die op verzoek van de beleggers zijn verkregen door deze beleggingsmaatschappij of een met haar verbonden vennootschap. Artikel 15, lid 4, derde alinea, sub a), is van toepassing. Deze verkrijgingen mogen niet tot gevolg hebben dat het netto actief daalt beneden het bedrag van het geplaatste kapitaal, vermeerderd met de reserves die volgens de wet niet mogen worden uitgekeerd.

2. Aandelen die zijn verkregen in de in lid 1, sub b) tot en met g), bedoelde gevallen moeten echter binnen een termijn van ten hoogste drie jaar na verkrijging worden vervreemd, tenzij de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, de fractiewaarde van de verkregen eigen aandelen, met inbegrip van de aandelen die de vennootschap kan hebben verkregen door een persoon die in eigen naam, maar voor rekening van de vennootschap handelt, niet meer dan 10 % van het geplaatste kapitaal bedraagt.

3. Indien de aandelen niet binnen de in lid 2 gestelde termijn worden vervreemd, moeten zij worden ingetrokken. De wetgeving van een Lid-Staat kan deze intrekking afhankelijk stellen van een vermindering van het geplaatste kapitaal met een overeenkomstig bedrag. Zulk een kapitaalvermindering moet worden voorgeschreven voor zover de verkrijgingen van in te trekken aandelen tot gevolg hebben gehad dat het netto actief beneden het in artikel 15, lid 1, sub a), vermelde bedrag is gedaald.

Artikel 21

Aandelen die in strijd met de artikelen 19 en 20 zijn verkregen, moeten binnen een jaar na verkrijging worden vervreemd. Indien ze binnen deze termijn niet zijn vervreemd, is artikel 20, lid 3, van toepassing.

Artikel 22

1. Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat aan vennootschappen toestaat eigen aandelen te verkrijgen, hetzij zelf, hetzij via een persoon die in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap handelt, stelt zij het houden van deze aandelen te allen tijde ten minste van de volgende voorwaarden afhankelijk:

- a) van de aan de aandelen verbonden rechten wordt in elk geval het stemrecht van de eigen aandelen geschorst;
- b) indien deze aandelen als activa op de balans worden geboekt, wordt er onder de passiva een gebonden reserve tot een zelfde bedrag opgenomen.

2. Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat aan vennootschappen toestaat eigen aandelen te verkrijgen, hetzij zelf, hetzij via een persoon die in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap handelt, eist zij dat het jaarverslag ten minste vermeldt:

- a) de redenen van de verkrijgingen gedurende het boekjaar;
- b) het aantal en de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, de fractiewaarde van de gedurende het boekjaar verkregen en vervreemde aandelen, alsmede het gedeelte van het geplaatste kapitaal dat deze vertegenwoordigen;
- c) in geval van verkrijging of vervreemding onder bezwarende titel: de waarde van de vergoeding;
- d) het aantal en de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, de fractiewaarde van alle aandelen die de vennootschap heeft verkregen en in portefeuille houdt, alsmede het gedeelte van het geplaatste kapitaal dat deze vertegenwoordigen.

Artikel 23

1. Een vennootschap mag geen middelen voorschieten, leningen toestaan of zekerheden stellen met het oog op de verkrijging van haar aandelen door derden.

2. Lid 1 is niet van toepassing op verrichtingen in de gewone bedrijfsuitoefening van banken en andere financiële instellingen, noch op verrichtingen ter verkrijging van aandelen door of voor het personeel van de vennootschap of van een met haar verbonden vennootschap. Deze verrichtingen mogen evenwel niet tot gevolg hebben dat het netto actief van de vennootschap daalt beneden het in artikel 15, lid 1, sub a), vermelde bedrag.

3. Lid 1 is niet van toepassing op verrichtingen met het oog op de verkrijging van aandelen als bedoeld in artikel 20, lid 1, sub h).

Artikel 24

1. Het in pand nemen van eigen aandelen door de vennootschap zelf, of door een persoon die in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap handelt, wordt gelijkgesteld met verkrijgingen in de zin van de artikelen 19, 20, lid 1, 22 en 23.

2. De Lid-Staten behoeven lid 1 niet toe te passen op de gewone bedrijfsuitoefening van banken en andere financiële instellingen.

Artikel 25

1. Elke kapitaalverhoging vindt plaats krachtens een besluit van de algemene vergadering. Dit besluit alsmede de uitvoering van de verhoging van het geplaatste kapitaal moeten op de in de wetgeving van elke Lid-Staat voorgeschreven wijze openbaar worden gemaakt overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

2. De statuten, de oprichtingsakte of de algemene vergadering waarvan het besluit overeenkomstig lid 1 openbaar moet worden gemaakt, kunnen evenwel een verhoging van het geplaatste kapitaal toestaan tot een maximumbedrag dat zij vaststellen, waarbij een eventueel door de wet voorgeschreven maximum in acht moet worden genomen. Binnen de grenzen van het vastgestelde bedrag besluit het daartoe bevoegde orgaan van de vennootschap dan eventueel tot verhoging van het geplaatste kapitaal. Het orgaan heeft deze bevoegdheid gedurende ten hoogste vijf jaar; deze bevoegdheid kan door de algemene vergadering telkens voor ten hoogste vijf jaar worden verlengd.

3. Indien er verschillende soorten aandelen zijn, is naast het in lid 1 bedoelde besluit van de algemene vergadering betreffende de kapitaalverhoging of de in lid 2 bedoelde toestemming tot kapitaalverhoging een afzonderlijke stemming vereist althans van elke groep van houders van aandelen van een zelfde soort aan wier rechten de verhoging afbreuk doet.

4. Dit artikel is van toepassing op de uitgifte van alle effecten die in aandelen converteerbaar zijn, of waaraan een voorkeurrecht op aandelen is verbonden, maar niet op de omwisseling van deze effecten en evenmin op de uitoefening van het voorkeurrecht.

Artikel 26

Indien bij een verhoging van het geplaatste kapitaal aandelen worden uitgegeven tegen inbreng, moet bij

uitgifte ten minste 25 % van de nominale waarde, of bij gebreke hiervan, van de fractiewaarde worden gestort. In geval van agio moet dat volledig worden gestort.

Artikel 27

1. Indien bij een verhoging van het geplaatste kapitaal aandelen worden uitgegeven tegen een inbreng anders dan in geld, moet deze inbreng worden volgestort binnen vijf jaar na het besluit tot verhoging van het geplaatste kapitaal.

2. Over de in lid 1 bedoelde inbreng moet vóór de uitvoering van de verhoging van het geplaatste kapitaal een rapport worden opgemaakt door een of meer van de vennootschap onafhankelijke deskundigen, die door de overheid of de rechter zijn aangewezen of erkend. Deze deskundigen kunnen naar gelang van de wetgeving van elke Lid-Staat natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen zijn.

Artikel 10, leden 2 en 3, is van toepassing.

3. De Lid-Staten behoeven lid 2 niet toe te passen bij een verhoging van het geplaatste kapitaal die geschiedt met het oog op een fusie of een openbaar bod tot koop of ruil van aandelen als vergoeding voor de aandeelhouders van een overgenomen vennootschap of voor de houders van aandelen van een vennootschap waarop een openbaar bod is uitgebracht.

4. De Lid-Staten behoeven lid 2 niet toe te passen wanneer alle bij een verhoging van het geplaatste kapitaal uitgegeven aandelen tegen inbreng anders dan in geld bij een of meer vennootschappen worden geplaatst, op voorwaarde dat alle aandeelhouders van de ontvangende vennootschap hebben afgezien van de opstelling van het deskundigenrapport en aan de voorwaarden van artikel 10, lid 4, sub b) tot en met f), is voldaan.

Artikel 28

Wordt een kapitaalverhoging niet volledig geplaatst, dan wordt het kapitaal slechts verhoogd met het bedrag van de geplaatste aandelen, mits de emissievoorwaarden dat uitdrukkelijk bepalen.

Artikel 29

1. Bij elke verhoging van het geplaatste kapitaal tegen inbreng in geld, worden de aandelen eerst aangeboden aan de aandeelhouders naar evenredigheid

van het deel van het kapitaal dat hun aandelen vertegenwoordigen.

2. De Lid-Staten:

a) behoeven lid 1 niet toe te passen op aandelen waaraan een beperkt recht is verbonden op uitkeringen in de zin van artikel 15 en/of op een deel van het vermogen van de vennootschap bij vereffening;

of

b) kunnen toestaan dat, indien het geplaatste kapitaal van een vennootschap met verscheidene soorten aandelen die verschillen vertonen ten aanzien van het stemrecht of het recht op uitkering in de zin van artikel 15 of op een deel in het vermogen van de vennootschap bij vereffening, wordt verhoogd door de uitgifte van nieuwe aandelen van slechts één van deze soorten, het aan andere soorten verbonden voorkeurrecht pas kan worden uitgeoefend nadat de aandeelhouders van de soort waarin de nieuwe aandelen worden uitgegeven, van dit recht gebruik hebben gemaakt.

3. Uitgiften met voorkeurrecht alsmede de termijn waarbinnen van dit recht gebruik moet worden gemaakt, worden bekendgemaakt in het nationaal publikatieblad dat is aangewezen overeenkomstig Richtlijn 68/151/EEG. De wetgeving van een Lid-Staat behoeft deze bekendmaking evenwel niet voor te schrijven wanneer alle aandelen van de vennootschap op naam zijn gesteld. In dat geval moeten alle aandeelhouders schriftelijk in kennis worden gesteld. Het voorkeurrecht moet worden uitgeoefend binnen een termijn van ten minste 14 dagen na de datum van bekendmaking van het aanbod of van de toezending van de brieven aan de aandeelhouders.

4. Het voorkeurrecht kan niet bij de statuten of de oprichtingsakte worden beperkt of opgeheven. Dat kan wel geschieden bij besluit van de algemene vergadering. Het bestuurs- of leidinggevend orgaan moet aan de algemene vergadering in een schriftelijk verslag de redenen voor de beperking of de opheffing van het voorkeurrecht vermelden en de voorgestelde koers van uitgifte verantwoorden. De algemene vergadering neemt een besluit overeenkomstig de voorschriften inzake quorum en meerderheid van artikel 40. Haar besluit wordt openbaar gemaakt volgens de in de wetgeving van de Lid-Staten voorgeschreven wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

5. De wetgeving van een Lid-Staat kan bepalen dat in de statuten of de oprichtingsakte, of bij besluit van de algemene vergadering, genomen overeenkomstig de in lid 4 bedoelde voorschriften inzake quorum, meerderheid en openbaarheid, aan het

orgaan van de vennootschap dat bevoegd is om te besluiten tot verhoging van het geplaatste kapitaal binnen de grenzen van het maatschappelijk kapitaal, de bevoegdheid kan worden gedelegeerd om dit voorkeurrecht te beperken of op te heffen. De geldigheidsduur van deze bevoegdheid mag niet langer zijn dan die van de in artikel 25, lid 2, bedoelde bevoegdheid.

6. De leden 1 tot en met 5 zijn van toepassing op de uitgifte van alle effecten die in aandelen converteerbaar zijn, of waaraan een voorkeurrecht op aandelen is verbonden, maar niet op de omwisseling van deze effecten en evenmin op de uitoefening van het voorkeurrecht.

7. Wanneer er volgens het besluit inzake verhoging van het geplaatste kapitaal aandelen worden uitgegeven aan banken of andere financiële instellingen, om overeenkomstig de leden 1 en 3 te worden aangeboden aan aandeelhouders van de vennootschap, geldt dat niet als uitsluiting van het voorkeurrecht in de zin van de leden 4 en 5.

Artikel 30

Voor elke vermindering van het geplaatste kapitaal, behalve voor die op last van de rechter, is ten minste een besluit nodig van de algemene vergadering, die beslist overeenkomstig de in artikel 40 vastgestelde voorschriften inzake quorum en meerderheid, onverminderd het bepaalde in de artikelen 36 en 37. Dit besluit moet openbaar worden gemaakt op de in de wetgeving van de Lid-Staten voorgeschreven wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

In de oproeping voor de algemene vergadering worden in elk geval het doel van de kapitaalvermindering en de voor de verwezenlijking ervan te volgen werkwijze vermeld.

Artikel 31

Indien er verschillende soorten aandelen zijn, is naast het besluit van de algemene vergadering betreffende de kapitaalvermindering een afzonderlijke stemming vereist, althans van elke groep van houders van aandelen van dezelfde soort aan wier rechten de vermindering afbreuk doet.

Artikel 32

1. In geval van vermindering van het geplaatste kapitaal hebben in ieder geval de schuldeisers wier vorderingen zijn ontstaan vóór de openbaarmaking van het besluit tot kapitaalvermindering ten minste het recht om zekerheid te verkrijgen voor op het tijdstip van openbaarmaking nog niet opeisbare vorderingen. De wetgevingen van de Lid-Staten stellen de voorwaarden vast voor de uitoefening van dit recht. Zij mogen dit recht slechts terzijde stellen indien de

schuldeiser over adequate waarborgen beschikt of indien deze, gezien de vermogenstoestand van de vennootschap, niet noodzakelijk zijn.

2. In de wetgevingen van de Lid-Staten wordt voorts ten minste bepaald, dat de kapitaalvermindering geen gevolg zal hebben, of dat geen betaling zal kunnen geschieden ten behoeve van de aandeelhouders, zolang de schuldeisers geen voldoening hebben gekregen of de rechter niet heeft beslist dat er geen grond is om hun verzoek in te willigen.

3. Dit artikel is van toepassing wanneer de vermindering van het geplaatste kapitaal geschiedt doordat de aandeelhouders geheel of gedeeltelijk van hun verplichting tot volstorting van hun inbreng worden vrijgesteld.

Artikel 33

1. De Lid-Staten behoeven artikel 32 niet toe te passen op een vermindering van het geplaatste kapitaal die tot doel heeft verliezen aan te zuiveren of bedragen op te nemen in een reserve, op voorwaarde dat deze reserve ten gevolge van de verrichting niet groter wordt dan 10 % van het bedrag van het verminderde geplaatste kapitaal. Behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal, mag deze reserve niet worden uitgekeerd aan de aandeelhouders; zij mag slechts worden gebruikt om verliezen aan te zuiveren of het geplaatste kapitaal te verhogen door omzetting van reserves in aandelenkapitaal, voor zover de wetten van de Lid-Staten zulks toestaan.

2. De wetten van de Lid-Staten moeten in de gevallen van lid 1 ten minste de nodige maatregelen bevatten om te beletten dat de bedragen, afkomstig van de vermindering van het geplaatste kapitaal, kunnen worden gebruikt voor betalingen of uitkeringen aan de aandeelhouders, of om de aandeelhouders van de verplichting tot storting van hun inbreng te ontheffen.

Artikel 34

Het geplaatste kapitaal mag niet worden verminderd tot een lager bedrag dan het volgens artikel 6 vastgestelde minimumkapitaal. De Lid-Staten kunnen evenwel een dergelijke vermindering toestaan indien zij ook bepalen dat het besluit tot vermindering slechts van kracht wordt wanneer het geplaatste kapitaal wordt verhoogd om het op een bedrag te brengen dat tenminste gelijk is aan het vereiste minimum.

Artikel 35

Wanneer volgens de wetgeving van een Lid-Staat volledige of gedeeltelijke aflossing van het geplaatste

kapitaal zonder vermindering daarvan toegestaan is, moet worden voldaan aan ten minste de volgende voorwaarden:

- a) wanneer de statuten of de oprichtingsakte in aflossing voorzien, moet daartoe worden besloten door de algemene vergadering die haar beslissing ten minste met inachtneming van de gewone voorschriften inzake quorum en meerderheid neemt. Wanneer de statuten of de oprichtingsakte niet voorzien in aflossing, moet de algemene vergadering daartoe besluiten, met inachtneming van ten minste de voorschriften inzake quorum en meerderheid van artikel 40. Het besluit moet openbaar worden gemaakt op de in de wetgeving van de Lid-Staten voorgeschreven wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG;
- b) voor de aflossing mag alleen gebruik worden gemaakt van bedragen die uitgekeerd kunnen worden overeenkomstig artikel 15, lid 1;
- c) de aandeelhouders wier aandelen zijn afgelost, behouden hun rechten in de vennootschap, met uitzondering van het recht op terugbetaling van inbreng en op uitkering van dividend op niet-afgeloste aandelen.

Artikel 36

1. Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat aan vennootschappen toestaat hun geplaatste kapitaal te verminderen door gedwongen intrekking van aandelen, moet worden voldaan aan ten minste de volgende voorwaarden:

- a) de gedwongen intrekking moet zijn voorgeschreven of toegestaan door de statuten of de oprichtingsakte vóór de plaatsing van de aandelen die moeten worden ingetrokken;
- b) indien de statuten of de oprichtingsakte de gedwongen intrekking slechts toestaan, moet hiertoe worden besloten door de algemene vergadering, tenzij de betrokken aandeelhouders deze intrekking eenparig hebben goedgekeurd;
- c) het orgaan van de vennootschap dat over de gedwongen intrekking beslist, moet vaststellen op welke voorwaarden en op welke wijze zulks moet geschieden, voor zover zulks niet is geregeld in de statuten of de oprichtingsakte;
- d) artikel 32 is van toepassing, tenzij het gaat om volgestorte aandelen die om niet ter beschikking van de vennootschap zijn gesteld, of worden ingetrokken met behulp van de bedragen die overeenkomstig artikel 15, lid 1, kunnen worden uitgekeerd; in die gevallen moet een bedrag dat gelijk is aan de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, aan de fractiewaarde van alle ingetrokken aande-

len worden opgenomen in een reserve. Behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal, mag deze reserve niet worden uitgekeerd aan aandeelhouders; zij mag slechts worden gebruikt om verliezen aan te zuiveren of het geplaatste kapitaal te verhogen door omzetting van reserves in aandelenkapitaal, voor zover de wetten van de Lid-Staten zulks toestaan;

- e) het besluit over de gedwongen intrekking wordt openbaar gemaakt op de in de wetgeving van elke Lid-Staat voorgeschreven wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

2. Artikel 30, lid 1, en de artikelen 31, 33 en 40 zijn niet van toepassing in de gevallen van lid 1.

Artikel 37

1. Bij vermindering van het geplaatste kapitaal door intrekking van aandelen die zijn verkregen door de vennootschap zelf of door een persoon die in eigen naam, maar voor rekening van de vennootschap handelt, moet het besluit tot intrekking te allen tijde worden genomen door de algemene vergadering.

2. Artikel 32 is van toepassing tenzij het volgestorte aandelen betreft die zijn verkregen om niet of met behulp van de bedragen die overeenkomstig artikel 15, lid 1, kunnen worden uitgekeerd; in die gevallen moet een bedrag dat gelijk is aan de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, aan de fractiewaarde van alle ingetrokken aangedelen worden opgenomen in een reserve. Behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal, mag deze reserve niet worden uitgekeerd aan aandeelhouders; zij mag slechts worden gebruikt om verliezen aan te zuiveren of het geplaatste kapitaal te verhogen door omzetting van reserves in aandelenkapitaal, voor zover de wetten van de Lid-Staten zulks toestaan.

3. De artikelen 31, 33 en 40 zijn niet van toepassing in de gevallen van lid 1.

Artikel 38

Wanneer er in de gevallen van de artikel 35, 36, lid 1, sub b), en 37, lid 1, verschillende soorten aandelen zijn, is voor het besluit van de algemene vergadering over de aflossing van het geplaatste kapitaal of de vermindering ervan door intrekking van aandelen, een afzonderlijke stemming vereist, althans van elke groep houders van aandelen van dezelfde soort aan wier rechten de handeling afbreuk doet.

Artikel 39

Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat aan vennootschappen toestaat om aflosbare aandelen uit te geven, moet voor de aflossing van deze aandelen worden voldaan aan tenminste de volgende voorwaarden:

- a) de aflossing moet door de statuten of de oprichtingsakte zijn toegestaan voordat de aflosbare aandelen worden geplaatst;
- b) deze aandelen moeten zijn volgestort;
- c) de voorwaarden voor en de wijze van aflossing moeten zijn vastgesteld in de statuten of de oprichtingsakte;
- d) de aflossing kan alleen plaatsvinden met behulp van bedragen die uitgekeerd kunnen worden overeenkomstig artikel 15, lid 1, of met behulp van de opbrengst van nieuwe met het oog op deze aflossing uitgegeven aandelen;
- e) een bedrag dat gelijk is aan de nominale waarde of, bij gebreke hiervan, aan de fractiewaarde van alle afgeloste aandelen moet worden opgenomen in een reserve die niet mag worden uitgekeerd aan de aandeelhouders, behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal; deze reserve mag slechts worden gebruikt om het geplaatste kapitaal te verhogen door omzetting van reserves in aandelenkapitaal;
- f) het sub e) bepaalde is niet van toepassing wanneer de aflossing geschiedt met behulp van de opbrengst van nieuwe met het oog op deze aflossing uitgegeven aandelen;
- g) wanneer wegens de aflossing een premie moet worden betaald aan de aandeelhouders, mag deze premie slechts geput worden uit de bedragen die kunnen worden uitgekeerd overeenkomstig artikel 15, lid 1, of uit een andere dan de sub e) bedoelde reserve die niet mag worden uitgekeerd aan de aandeelhouders, behalve in geval van vermindering van het geplaatste kapitaal; deze reserve mag slechts worden gebruikt om het geplaatste kapitaal te verhogen door omzetting van reserves in aandelenkapitaal, voor de dekking van de in artikel 3, sub j), bedoelde kosten of de kosten voor de uitgifte van aandelen of obligaties of voor de uitbetaling van een premie ten gunste van de houders van de af te lossen aandelen of obligaties;
- h) de aflossing wordt openbaar gemaakt op de in de wetgeving van de Lid-Staten voorgeschreven wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG.

Artikel 40

1. In de wetgeving van de Lid-Staten dient te worden bepaald dat de besluiten, bedoeld in artikel 29, leden 4 en 5, en de artikelen 30, 31, 35 en 38 ten minste moeten worden genomen met een meerderheid van niet minder dan twee derde van de stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde effecten of aan het vertegenwoordigde geplaatste kapitaal.

2. In de wetgeving kan echter worden bepaald dat een gewone meerderheid van de in lid 1 bedoelde stemmen voldoende is, indien ten minste de helft van het geplaatste kapitaal is vertegenwoordigd.

Artikel 41

1. De Lid-Staten kunnen van artikel 9, lid 1, artikel 19, lid 1, sub a), eerste zin, en sub b), en de artikelen 25, 26 en 29 afwijken, indien dat noodzakelijk is voor de aanneming of toepassing van bepalingen die ertoe strekken de deelneming van werknemers of van andere bij de nationale wet bepaalde categorieën personen in het kapitaal van ondernemingen te bevorderen.

2. De Lid-Staten behoeven artikel 19, lid 1, sub a), eerste zin, en de artikelen 30, 31, 36, 37, 38 en 39 niet toe te passen op vennootschappen waarop een bijzondere regeling van toepassing is, die zowel aandelen in kapitaal als arbeidsaandelen uitgeven, waarbij laatstgenoemde ten goede komen aan het gezamenlijke personeel dat in de algemene vergadering van aandeelhouders wordt vertegenwoordigd door gevolmachtigden met stemrecht.

Artikel 42

Voor de toepassing van deze richtlijn waarborgen de wetgevingen van de Lid-Staten een gelijke handeling van aandeelhouders die zich in identieke omstandigheden bevinden.

Artikel 43

1. Binnen twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn stellen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking om te voldoen aan deze richtlijn. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten behoeven artikel 3, sub g), i), j) en k), niet toe te passen op vennootschappen die reeds bestaan op het tijdstip van de inwerkingtreding van de bepalingen van lid 1.

Zij kunnen voorschrijven dat de overige bepalingen van deze richtlijn pas achttien maanden na die datum van toepassing worden op deze vennootschappen.

Deze termijn kan evenwel drie jaar bedragen voor de artikelen 6 en 9 en vijf jaar voor de „unregistered companies” in het Verenigd Koninkrijk en Ierland.

3. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van de voornaamste bepalingen van intern recht die zij vaststellen op het door deze richtlijn bestreken gebied.

Artikel 44

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 13 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. van der STOEL

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 13 december 1976

houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden van verzekeringsagent en assurantiemakelaar (ex groep 630 CITI) en houdende met name overgangsmatregelen voor deze werkzaamheden

(77/92/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 49, 57, 66 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat krachtens het Verdrag ieder verschil in behandeling op grond van nationaliteit inzake vestiging en het verrichten van diensten sedert het einde van de overgangperiode is verboden; dat het aldus verwezenlijkt beginsel van behandeling als onderdaan met name ook van toepassing is op de bevoegdheid zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties, voor zover de beroepswerkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat niet in alle Lid-Staten voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekeringsagent en assurantiemakelaar; dat er enerzijds vrijheid van toegang en uitoefening bestaat, terwijl anderzijds strenge voorschriften gelden waarbij het bezit van een diploma verplicht wordt gesteld voor toelating tot het beroep;

Overwegende dat het, gezien de tussen de Lid-Staten ten aanzien van de afbakening van de werkzaamheden van verzekeringsagent en assurantiemakelaar bestaande verschillen, van belang is zo nauwkeurig mogelijk de werkzaamheden te bepalen waarop deze richtlijn van toepassing is;

Overwegende voorts dat artikel 57 van het Verdrag voorschrijft dat, ten einde de toegang tot werkzaamheden anders dan in loondienst en de uitoefening

daarvan te vergemakkelijken, richtlijnen worden vastgesteld inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten;

Overwegende niettemin dat het ook, bij gebreke van een onderlinge erkenning van de diploma's of een onmiddellijke coördinatie wenselijk lijkt, de daadwerkelijke uitoefening van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de betrokken werkzaamheden te bevorderen, met name door het nemen van overgangsmatregelen als bedoeld in de algemene programma's ⁽³⁾, ten einde te voorkomen dat de onderdanen van Lid-Staten waar inzake de toegang tot de betrokken werkzaamheden geen enkele voorwaarde wordt gesteld, extra worden gehinderd;

Overwegende dat de overgangsmatregelen, ten einde eventuele bezwaren te ondervangen, erop gericht moeten zijn dat in de ontvangende Lid-Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden is geregeld, de daadwerkelijke uitoefening van de werkzaamheid in de Lid-Staat van herkomst gedurende een redelijke periode in het nabije verleden, indien geen voorafgaande opleiding is vereist, aanvaard wordt als genoegzaam bewijs dat de betrokkene vak-kennis bezit, gelijkwaardig aan die welke van de eigen onderdanen wordt verlangd;

Overwegende dat het, gezien de situatie in Nederland, waar de tussenpersonen zijn ingedeeld in verschillende categorieën al naar gelang hun vak-kennis, wenselijk is een overeenkomstige regeling te treffen voor de onderdanen van de overige Lid-Staten die toegang willen verkrijgen tot een van de betrokken categorieën; dat het meest passende en objectieve criterium hiervoor is het aantal employés, waarover de begunstigde de leiding heeft of heeft gehad;

Overwegende eveneens dat, wanneer de werkzaamheid van verzekeringsagent wordt uitgeoefend krachtens een permanente volmacht van een of meer verzekeringsondernemingen, waarbij de begunstigde bevoegd is, in haar/hun naam, de betrokken onderne-

⁽¹⁾ PB nr. C 78 van 2. 8. 1971, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 9. 11. 1971, blz. 6.

⁽³⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62 en 36/62.

ming(en) met betrekking tot alle of tot een gedeelte van de handelingen die tot de normale uitoefening van haar/hun werkzaamheid behoren, te binden, de betrokkene in de ontvangende Lid-Staat toegang tot der werkzaamheid van assurantiemakelaar dient te kunnen hebben;

Overwegende dat deze richtlijn zijn reden van bestaan verliest, zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden, alsmede de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels hun beslag hebben gekregen;

Overwegende dat, voor zover de Lid-Staten voor de toegang tot en de uitoefening van de in de richtlijn genoemde werkzaamheden ook van in loondienst werkzame personen het bezit van vakkennis en -bekwaamheid eisen, deze richtlijn ook op deze categorie personen van toepassing moet zijn, ten einde een belemmering van het vrije verkeer van werknemers op te heffen en aldus de in het kader van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 312/76 ⁽²⁾, getroffen maatregelen aan te vullen;

Overwegende dat om dezelfde redenen de bepalingen inzake het bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er geen faillissement heeft plaatsgehad, ook op in loondienst werkzame personen dienen te worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten nemen de in deze richtlijn omschreven maatregelen met betrekking tot de vestiging van de in titel I van de algemene programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, alsmede met betrekking tot het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen, hierna begunstigen genoemd, op het gebied van de in artikel 2 genoemde anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

2. Deze richtlijn is eveneens van toepassing op de onderdanen van Lid-Staten die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1612/68 de in artikel 2 genoemde werkzaamheden in loondienst willen uitoefenen.

Artikel 2

1. Deze richtlijn is van toepassing op de volgende werkzaamheden die vallen onder groep ex 630 CITI van bijlage III van het Algemeen Programma voor de

opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging:

- a) de beroepswerkzaamheden van de personen die met het oog op de dekking van te verzekeren of te herverzekeren risico's verzekeringnemers en verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen met elkaar in contact brengen zonder in de keuze van deze laatsten gebonden te zijn, het sluiten van de verzekeringsovereenkomsten voorbereiden en eventueel behulpzaam zijn bij het beheer en de uitvoering daarvan, met name in geval van schade;
- b) de beroepswerkzaamheden van de personen die uit hoofde van een of meer overeenkomsten of volmachten belast zijn met het aanbieden, het voorstellen en het uitwerken of het sluiten van verzekeringsovereenkomsten, of met de medewerking bij het beheer en de uitvoering daarvan, met name in geval van schade, op naam en voor rekening van, of alleen voor rekening van, een of meer verzekeringsondernemingen;
- c) de werkzaamheden van andere dan sub a) en b) bedoelde personen die echter handelen voor rekening van de aldaar bedoelde personen, en die met name de inleidende werkzaamheden uitvoeren, verzekeringscontracten aanbieden of premies innen zonder dat deze werkzaamheden het aangaan van verplichtingen jegens of van het publiek kan omvatten.

2. Deze richtlijn betreft met name de onder de volgende, in de Lid-Staten gebruikelijke benamingen, uitgeoefende werkzaamheden:

- a) wat betreft de werkzaamheden bedoeld in lid 1, sub a):

— *in België:*

- Verzekeringsmakelaar
Courtier d'assurance
- Herverzekeringsmakelaar
Courtier de réassurance

— *in Denemarken:*

- Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter

— *in Duitsland:*

- Versicherungsmakler
- Rückversicherungsmakler

— *in Frankrijk:*

- Courtier d'assurance
- Courtier d'assurance maritime
- Courtier de réassurance

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 2.

- *in Ierland:*
- Insurance broker
 - Reinsurance broker
- *in Italië:*
- Mediatore di assicurazioni
 - Mediatore di riassicurazioni
- *in Nederland:*
- Makelaar
 - Assurantiebezorger
 - Erkend assurantieagent
 - Verzekeringsagent
- *in het Verenigd Koninkrijk:*
- Insurance broker;
- b) wat betreft de werkzaamheden bedoeld in lid 1, sub b):
- *in België:*
 - Verzekeringsagent
 - Agent d'assurance
 - *in Denemarken:*
 - Forsikringsagent
 - *in Duitsland:*
 - Versicherungsvertreter
 - *in Frankrijk:*
 - Agent général d'assurance
 - *in Ierland:*
 - Agent
 - *in Italië:*
 - Agente di assicurazioni
 - *in Luxemburg:*
 - Agent principal d'assurance
 - Agent d'assurance
 - *in Nederland:*
 - Gevolmachtigd agent
 - Verzekeringsagent
- *in het Verenigd Koninkrijk:*
- Agent;
- c) wat betreft de werkzaamheden bedoeld in lid 1, sub c):
- *in België:*
 - Sub-agent
 - Sous-agent
 - *in Denemarken:*
 - Underagent
 - *in Duitsland:*
 - Gelegenheitsvermittler
 - Inkassant
 - *in Frankrijk:*
 - Mandataire
 - Intermédiaire
 - Sous-agent
 - *in Ierland:*
 - Sub-agent
 - *in Italië:*
 - Subagente
 - *in Luxemburg:*
 - Sous-agent
 - *in Nederland:*
 - Sub-agent
 - *in het Verenigd Koninkrijk:*
 - Sub-agent.

Artikel 3

De Lid-Staten waar de toegang tot en de uitoefening van een der in artikel 2 bedoelde werkzaamheden afhankelijk wordt gesteld van het voldoen aan bepaalde eisen van beroepsbekwaamheid, dragen er zorg voor dat de begunstigde die een desbetreffend verzoek doet, vóór zijn vestiging of voordat hij een tijdelijke werkzaamheid begint uit te oefenen, op de hoogte wordt gebracht van de wettelijke regeling die geldt voor het beroep dat hij wil uitoefenen.

Artikel 4

Indien een Lid-Staat voor de toegang tot of de uitoefening van één der in artikel 2, lid 1, sub a) en b), bedoelde werkzaamheden voorwaarden inzake het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid stelt, aanvaardt deze Lid-Staat als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van één der betrokken werkzaamheden in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende vier achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde bewijst dat hij gedurende ten minste drie jaren werkzaam is geweest voor een of meer verzekeringsagenten of assurantiemakelaars of een of meer verzekeringsondernemingen;
- c) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende een jaar, indien de begunstigde bewijst dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die wordt gestaafd door een van overheidswege erkend getuigschrift of die als volwaardig wordt erkend door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

Artikel 5

1. Indien een Lid-Staat voor de toegang tot of de uitoefening van één der in artikel 2, lid 1, sub a), bedoelde werkzaamheden strengere eisen stelt dan voor de werkzaamheid, bedoeld in artikel 2, lid 1, sub b), kan hij voor de toegang tot of de uitoefening van de eerstgenoemde werkzaamheid verlangen dat de werkzaamheid in een andere Lid-Staat werd uitgeoefend in de in artikel 2, lid 1, sub a), genoemde beroepsgroep:

- a) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende vier achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde bewijst dat hij gedurende ten minste drie jaren werkzaam is geweest voor een of meer verzekeringsagenten of assurantiemakelaars of een of meer verzekeringsondernemingen;
- c) hetzij als zelfstandige of als bedrijfsleider gedurende één jaar, indien de begunstigde bewijst dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd die wordt gestaafd door een van overheidswege erkend getuigschrift of die als volwaardig wordt erkend door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

Als gelijkwaardig aan de in artikel 2, lid 1, sub a), bedoelde werkzaamheid wordt beschouwd een door de

begunstigde overeenkomstig artikel 2, lid 1, sub b), uitgeoefende werkzaamheid, wanneer zij wordt uitgeoefend krachtens een permanente volmacht van één of meer verzekeringsondernemingen, waarbij de betrokkene bevoegd is, in haar/hun naam, de onderneming(en) met betrekking tot alle of tot een gedeelte van de handelingen die tot de normale uitoefening van haar/hun werkzaamheid behoren, te binden.

2. In Nederland zijn de toegang tot of de uitoefening van de in artikel 2, lid 1, sub a), bedoelde werkzaamheid bovendien onderworpen aan de voorwaarde dat deze werkzaamheid is uitgeoefend:

- in een onderneming waar de begunstigde de leiding heeft gehad over ten minste tien employés, indien hij toegang wil verkrijgen tot de werkzaamheid van makelaar;
- in een onderneming waarin de begunstigde de leiding heeft gehad over ten minste vijf employés, indien hij toegang wil verkrijgen tot de werkzaamheid van assurantiebezorger;
- in een onderneming waar de begunstigde de leiding heeft gehad over ten minste twee employés, indien hij toegang wil verkrijgen tot de werkzaamheid van erkend assurantieagent.

Artikel 6

1. Indien een Lid-Staat voor de toegang tot of de uitoefening van de in artikel 2, lid 1, sub c), bedoelde werkzaamheden voorwaarden inzake het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid stelt, aanvaardt deze Lid-Staat als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij gedurende twee achtereenvolgende jaren als zelfstandige dan wel in dienst van één of meer verzekeringsagenten of assurantiemakelaars of één of meer verzekeringsondernemingen;
- b) hetzij gedurende één jaar onder de sub a) genoemde voorwaarden, indien de begunstigde bewijst dat hij voor de betrokken werkzaamheden een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die wordt gestaafd door een van overheidswege erkend getuigschrift of die als volwaardig wordt erkend door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

2. De daadwerkelijke uitoefening gedurende ten minste één jaar van een der in artikel 2, lid 1, sub a) en b), bedoelde werkzaamheden en de voor een van deze werkzaamheden gevolgde opleiding, worden als gelijkwaardig beschouwd aan de in lid 1 gestelde voorwaarden.

Artikel 7

In de gevallen bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6 mogen op de datum van de indiening van het verzoek als bedoeld in artikel 9, lid 1, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheden. Indien echter in een Lid-Staat voor de eigen onderdanen een kortere termijn wordt gesteld, moet deze eveneens voor de begunstigden gelden.

Artikel 8

1. De werkzaamheid van bedrijfsleider in de zin van artikel 4 en artikel 5, lid 1, wordt geacht te worden uitgeoefend door een ieder die werkzaam is geweest:

- a) hetzij als leider van het bedrijf of als leider van een filiaal;
- b) hetzij als plaatsvervanger van de leider van het bedrijf, hetzij als procuratiehouder, indien de laatstgenoemde functie, wat de verantwoordelijkheid betreft, overeenkomt met die van de vertegenwoordigde leider van het bedrijf.

2. De werkzaamheid van bedrijfsleider in de zin van artikel 4 wordt eveneens geacht te worden uitgeoefend door ieder die bij een verzekeringsonderneming belast is geweest met het geven van leiding aan of het houden van toezicht op het werk van de verzekeringsagenten.

3. De in artikel 4, sub b), en artikel 5, lid 1, sub b), bedoelde functies moeten verantwoordelijkheid inhouden op het gebied van de acquisitie, het beheer en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten.

Artikel 9

1. Het bewijs dat aan de in de artikelen 4, 5, 6 en 7 gestelde voorwaarden is voldaan, wordt geleverd door een door de bevoegde instantie of organisatie van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst afgegeven verklaring, welke de belanghebbende moet toevoegen aan zijn verzoek om in de ontvangende Lid-Staat een van de betrokken werkzaamheden te mogen uitoefenen.

2. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 13 gestelde termijn de voor de afgifte van de in lid 1 bedoelde verklaring bevoegde instanties en organisaties aan en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

3. Binnen de in artikel 13 gestelde termijn deelt iedere Lid-Staat de overige Lid-Staten en de Commissie tevens mede, bij welke instanties en organisaties het verzoek om in de ontvangende Lid-Staat de in

artikel 2 bedoelde werkzaamheden te mogen uitoefenen en de documenten ter ondersteuning daarvan moeten worden ingediend.

Artikel 10

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er vóórheen geen faillissement heeft plaatsgehad of slechts één van deze twee bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen van de andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij ontbreken daarvan, een door een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst afgegeven gelijkwaardig document, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

2. Wanneer het in lid 1 bedoelde document niet door de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een verklaring onder ede—of, in de Lid-Staten waar niet in een eed is voorzien, door een plechtige verklaring—welke door de betrokkene wordt afgelegd ten overstaan van een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie of, in voorkomend geval, van een notaris van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst, welke een attest afgeven dat deze eed of deze plechtige verklaring bewijskracht geeft. De verklaring betreffende het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad, mag ook worden afgelegd ten overstaan van een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie van die zelfde Staat.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 13 gestelde termijn de voor de afgifte van de in de leden 1 en 2 van het onderhavige artikel bedoelde documenten bevoegde instanties en organisaties aan en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Binnen de in artikel 13 gestelde termijn deelt iedere Lid-Staat de overige Lid-Staten en de Commissie tevens mede bij welke instanties en organisaties de in het onderhavige artikel bedoelde documenten tot staving van het verzoek om in de ontvangende Lid-Staat de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden te mogen uitoefenen, moeten worden ingediend.

5. Indien in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden bewezen, erkent deze Staat de door de banken van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst afgegeven verklaringen als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven bewijsstukken.

Artikel 11

Indien een ontvangende Lid-Staat verlangt dat zijn onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van één der in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een eed of belofte afleggen, en indien de formule van deze eed of belofte niet door de onderdanen van de overige Lid-Staten kan worden gebruikt, ziet deze Lid-Staat erop toe, dat aan de belanghebbenden een passende en gelijkwaardige formule kan worden voorgesteld.

Artikel 12

Deze richtlijn blijft van toepassing totdat de voorschriften betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in werking treden.

Artikel 13

Binnen achttien maanden na kennisgeving van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige maatregelen in

werking treden om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen; zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 14

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 13 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. van der STOEL

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige producten schadelijke organismen

(77/93/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de opbrengst van land- en tuinbouw een zeer belangrijke plaats inneemt in de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat deze produktie voortdurend in gevaar wordt gebracht door schadelijke organismen;

Overwegende dat een bescherming van de planten tegen deze schadelijke organismen beslist vereist is om een daling van het produktievermogen te verhinderen en bovendien de produktiviteit in de landbouw te doen toenemen;

Overwegende dat de bestrijding van schadelijke organismen in de Lid-Staten door middel van stelselmattige vernietiging ter plaatse slechts weinig zin heeft indien niet gelijktijdig maatregelen worden getroffen tegen het binnenbrengen ervan op het grondgebied van de Lid-Staten;

Overwegende dat de noodzaak van deze maatregelen reeds vroegtijdig werd ingezien en dat in verband hiermee talrijke nationale voorschriften en internationale verdragen werden opgesteld, waarvan het op 6 december 1951 in het kader van de Voedsel- en Landbouworganisatie (Food and Agriculture Organization) van de Verenigde Naties gesloten Internationaal Verdrag voor de bescherming van planten van wereldomvattende betekenis is;

Overwegende dat het Internationaal Verdrag voor de bescherming van planten, alsmede de nauwe samenwerking der landen in het kader van de Organisatie van Europa en het Middellandse-Zeegebied voor de

bescherming van planten reeds tot op zekere hoogte tot een onderlinge aanpassing van de wettelijke bepalingen op planteziektenkundig gebied hebben geleid;

Overwegende dat los van deze internationale samenwerking de bepalingen tegen het binnenbrengen van schadelijke organismen op het grondgebied van de Lid-Staten van de Gemeenschap nog beter op elkaar dienen te worden afgestemd;

Overwegende dat het noodzakelijk is een gemeenschappelijke bescherming tegen het binnenbrengen van schadelijke organismen uit derde landen in het leven te roepen, en gelijktijdig met een geleidelijke afschaffing van de belemmeringen en controles in het intracommunautaire handelsverkeer het planteziektenkundige toezicht te reorganiseren;

Overwegende dat een van de belangrijkste maatregelen in dit verband bestaat in het opstellen van een lijst van bijzonder gevaarlijke schadelijke organismen waarvan het binnenbrengen in de Lid-Staten volledig moet worden verboden, alsmede van een lijst van schadelijke organismen waarvan het via bepaalde planten of plantaardige produkten binnenbrengen moet worden verboden;

Overwegende dat de aanwezigheid van bepaalde van deze schadelijke organismen bij het binnenbrengen van planten en plantaardige produkten uit landen waar deze organismen voorkomen, niet doeltreffend kan worden gecontroleerd, en dat het derhalve noodzakelijk is in zo beperkt mogelijke mate verboden op het binnenbrengen van bepaalde planten en plantaardige produkten in te stellen, of voor te schrijven dat in de producerende landen bijzondere controles worden verricht;

Overwegende dat bepaalde andere schadelijke organismen wegens bijzondere omstandigheden slechts voor sommige Lid-Staten van belang zijn en dat kan worden volstaan met aan deze landen toe te staan de communautaire planteziektenkundige regeling op deze organismen toe te passen;

Overwegende dat er momenteel in het intracommunautaire verkeer niet alleen in de Lid-Staat van verzending, maar ook in de Lid-Staat van bestemming een planteziektenkundige controle wordt verricht op planten, plantaardige produkten en ander materiaal;

⁽¹⁾ PB nr. 187 van 9. 11. 1965, blz. 2900/65.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 13 oktober 1965 (niet in het Publikatieblad verschenen).

dat de tweede van deze controles geleidelijk moet worden afgeschaft en dat derhalve de controle in het land van verzending verplicht moet worden gesteld en verscherpt, ten einde bij voorbaat in hoge mate uit te sluiten dat schadelijke organismen op het grondgebied van het land van bestemming worden binnengebracht;

Overwegende dat indien het resultaat van de plantenziektenkundige controle in de Lid-Staat van verzending bevredigend is, in het algemeen een gezondheidscertificaat moet worden afgegeven dat overeenkomt met het model dat is ingesteld in het kader van het Internationaal Verdrag voor de bescherming van planten;

Overwegende dat ter voorkoming van overbodige nieuwe controles dient te worden bepaald dat onder bepaalde omstandigheden voor uit andere Lid-Staten afkomstige zendingen die reeds vergezeld zijn van een gezondheidscertificaat, een gezondheidscertificaat voor herverzending wordt opgesteld;

Overwegende dat, indien een plantenziektenkundige controle in de Lid-Staat van verzending waarborgt dat de produkten vrij zijn van schadelijke organismen, de stelselmatige controle in de Lid-Staat van bestemming kan worden afgeschaft;

Overwegende dat deze afschaffing slechts geleidelijk kan plaatsvinden, omdat de Lid-Staten eerst een zeker vertrouwen in het goed functioneren van de controlestelsels in de Lid-Staten van verzending moeten krijgen;

Overwegende dat in dit verband gegronde redenen lijken te bestaan om gedurende een periode van vier jaar na de datum van kennisgeving van deze richtlijn nog stelselmatige controles in de Lid-Staat van bestemming toe te staan; dat daarentegen alle overige bepalingen van deze richtlijn reeds twee jaar na de kennisgeving ervan in de nationale wetgevingen moeten zijn opgenomen;

Overwegende dat het na deze periode van vier jaar nog slechts om bijzondere redenen of in beperkte mate geoorloofd zal zijn om, afgezien van bepaalde routinecontroles, in de Lid-Staat van bestemming plantenziektenkundige controles te verrichten op fruit, groenten en aardappelen met uitzondering van poot-aardappelen;

Overwegende dat deze plantenziektenkundige controles dienen te worden beperkt tot het binnenbrengen van produkten van oorsprong uit derde landen en tot de gevallen waarin duidelijke aanwijzingen bestaan dat een van de plantenziektenkundige bepalingen niet is nageleefd, en dat in alle andere gevallen slechts incidentele controles kunnen worden toegestaan;

Overwegende dat het daarentegen noodzakelijk is dat de Lid-Staten wat betreft het binnenbrengen van produkten, afkomstig uit derde landen, controles voorschrijven die ten minste betrekking hebben op de voornaamste dragers van schadelijke organismen;

Overwegende dat anderzijds de Lid-Staten onder bepaalde voorwaarden de bevoegdheid moeten hebben om ontheffing van een aantal voorschriften te verlenen;

Overwegende dat de Lid-Staten eveneens de bevoegdheid moeten hebben om bij dreigend gevaar voor het op hun grondgebied binnenkomen of de verbreiding van schadelijke organismen ook andere dan de in deze richtlijn genoemde beschermende maatregelen te treffen;

Overwegende dat een nauwe samenwerking met name in dit geval is aan te bevelen tussen de Lid-Staten en de Commissie binnen het Permanent Plantenziektenkundig Comité, ingesteld bij Besluit 76/894/EEG ⁽¹⁾;

Overwegende dat deze richtlijn in beginsel geen afbreuk doet aan de communautaire bepalingen houdende vaststelling van plantenziektenkundige maatregelen; dat dit momenteel eveneens geldt voor de eventuele plantenziektenkundige bepalingen van de Lid-Staten betreffende de bescherming tegen schadelijke organismen die in het algemeen opgeslagen planten of plantaardige produkten aantasten, en voor bepaalde andere plantenziektenkundige maatregelen van de Lid-Staten waarbij zowel binnenlandse als ingevoerde produkten zijn betrokken;

Overwegende dat de situatie in de Franse Overzeese Departementen anders is dan in de andere delen van de Gemeenschap, gezien het totaal der factoren betreffende het klimaat, de landbouwproductie, de schadelijke organismen en de handelsstromen; dat het derhalve momenteel niet mogelijk is de voorschriften van deze richtlijn, voordat zij op passende wijze zijn aangepast, op genoemde departementen toe te passen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de bescherming tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of plantaardige produkten schadelijke organismen uit andere Lid-Staten of derde landen.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de Franse Overzeese Departementen.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) planten: levende planten en levende delen van planten, met inbegrip van verse vruchten en zaden;

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 9. 12. 1976, blz. 25.

- b) plantaardige produkten: voortbrengselen van plantaardige oorsprong die niet verwerkt zijn of die een eenvoudige bewerking hebben ondergaan, voor zover het geen planten betreft;
- c) opplant: iedere handeling betreffende het plaatsen van planten ten einde hun verdere groei of vermeerdering te bewerkstelligen;
- d) schadelijke organismen: voor planten of plantaardige produkten schadelijke organismen van dierlijke of plantaardige aard, alsmede dergelijke organismen in de vorm van virussen, mycoplasma's of andere ziekteverwekkers;
- e) officiële constatering: constatering gedaan door de personeelsleden van de officiële dienst voor plantenbescherming, of, onder hun verantwoordelijkheid, door andere personen in overheidsdienst.

2. Deze richtlijn geldt slechts voor hout voor zover dit, geheel of gedeeltelijk, zijn natuurlijke ronde oppervlak, met of zonder schors, heeft behouden.

Artikel 3

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage I, deel A, genoemde schadelijke organismen niet op hun grondgebied mogen worden binnengebracht.

2. Lid 1 is niet van toepassing gedurende het tijdvak van 16 oktober tot en met 30 april in geval van lichte aantasting van snijbloemen door de schadelijke organismen, bedoeld in bijlage I, deel A, sub a), punten 1 en 4.

Volgens de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten op hun verzoek worden gemachtigd om bovenbedoelde periode te bekorten.

3. Lid 1 is niet van toepassing in geval van lichte aantasting van vruchten door het schadelijk organisme, bedoeld in bijlage I, deel A, sub b), punt 3. Lid 1 is echter wel van toepassing gedurende het tijdvak van 1 mei tot en met 15 september, voor zover dit schadelijk organisme jong en beweeglijk is.

4. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage II, deel A, genoemde planten of plantaardige produkten niet op hun grondgebied mogen worden binnengebracht, indien zij zijn aangetast door de schadelijke organismen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd.

5. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat de in bijlage II, deel A, genoemde schadelijke organismen niet geïsoleerd of op ander materiaal dan daarbij in dat deel van die bijlage wordt genoemd, op hun grondgebied mogen worden binnengebracht.

6. De in bijlage I, deel B, en bijlage II, deel B, genoemde Lid-Staten kunnen voorschrijven dat

- a) de in bijlage I, deel B, genoemde schadelijke organismen, voor zover deze op hen betrekking hebben,
- b) de in bijlage II, deel B, genoemde planten of plantaardige produkten, voor zover deze op hen betrekking hebben, indien zij zijn aangetast door de schadelijke organismen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd,

niet op hun grondgebied mogen worden binnengebracht.

7. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat andere dan in de bijlagen I en II genoemde organismen, die als schadelijk kunnen worden beschouwd, niet geïsoleerd op hun grondgebied mogen worden binnengebracht, of dat daarvoor een speciale vergunning is vereist.

Artikel 4

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage III, deel A, genoemde planten of plantaardige produkten niet op hun grondgebied mogen worden binnengebracht, voor zover deze van oorsprong zijn uit de landen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd.

2. De Lid-Staten kunnen:

- a) voorschrijven dat de in bijlage III, deel B, genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal, voor zover deze op hen betrekking hebben, niet op hun grondgebied mogen worden binnengebracht;
- b) van andere Lid-Staten waaruit de planten of plantaardige produkten genoemd in bijlage III, deel A, met uitzondering van de punten 9 en 10, op hun grondgebied worden binnengebracht, een officieel certificaat verlangen, waarin het land van oorsprong van deze produkten is vermeld.

Artikel 5

1. De Lid-Staten schrijven voor, dat de in bijlage IV, deel A, genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal slechts op hun grondgebied mogen worden binnengebracht, indien is voldaan aan de bijzondere eisen die daarbij in dat deel van die bijlage worden vermeld.

2. De Lid-Staten kunnen:

- a) voorschrijven dat de in bijlage IV, deel A, punten 1, 2, 3 of 5, gestelde bijzondere eisen eveneens van toepassing zijn op derde landen die niet in die punten zijn vermeld, maar die hunnerzijds geen

- enkele gelijkwaardige eis stellen betreffende hout dat van oorsprong is uit de landen die in die punten zijn vermeld;
- b) voorschrijven dat de in bijlage IV, deel B, genoemde planten, voor zover deze op hen betrekking hebben, slechts dan op hun grondgebied mogen worden binnengebracht, indien is voldaan aan de bijzondere eisen die daarbij in dat deel van die bijlage worden vermeld;
- c) van andere Lid-Staten waaruit de in bijlage IV, deel A, punten 1, 2, 3 of 5, genoemde plantaardige produkten op hun grondgebied worden binnengebracht, een officieel certificaat verlangen, waarin het land van oorsprong van deze produkten is vermeld.

Artikel 6

1. De Lid-Staten schrijven ten aanzien van het binnebrengen in een andere Lid-Staat van de in bijlage V genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal ten minste voor dat deze, alsmede hun verpakking, officieel grondig worden onderzocht en wel geheel of aan de hand van een representatief monster en dat zo nodig ook de gebruikte vervoermiddelen officieel worden onderzocht, ten einde na te gaan:

- a) of zij niet zijn aangetast door de in bijlage I, deel A, genoemde schadelijke organismen;
- b) ten aanzien van de in bijlage II, deel A, genoemde planten of plantaardige produkten, of deze niet zijn aangetast door de schadelijke organismen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd;
- c) ten aanzien van de in bijlage IV, deel A, genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal, of deze beantwoorden aan de bijzondere eisen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd.

2. De Lid-Staten schrijven de in lid 1 genoemde onderzoekmaatregelen voor, ten einde te waarborgen dat ook de bepalingen van artikel 3, leden 5, 6 of 7, en artikel 5, lid 2, worden nageleefd, voor zover de Lid-Staat van bestemming gebruik maakt van de in genoemde artikelen bedoelde bevoegdheden.

3. De Lid-Staten schrijven voor dat het zaad dat in bijlage IV, deel A, wordt genoemd en bestemd is in een andere Lid-Staat te worden binnengebracht, officieel moet worden onderzocht, ten einde zekerheid te verkrijgen dat het zaad voldoet aan de bijzondere eisen die daarop betrekking hebben en in dat deel van die bijlage worden vermeld.

Artikel 7

1. Wanneer op grond van het in artikel 6 voorgeschreven onderzoek kan worden aangenomen dat aan

de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan, wordt een gezondheidscertificaat volgens het in bijlage VIII, deel A, voorkomende model afgegeven, gesteld in ten minste één officiële taal van de Gemeenschap, bij voorkeur die van de Lid-Staat van bestemming. Voor ander materiaal worden de woorden „omschreven planten of plantaardige produkten” in het certificaat vervangen door de woorden „omschreven materiaal”.

2. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage V genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal slechts op het grondgebied van een andere Lid-Staat mogen worden binnengebracht, indien zij vergezeld gaan van een overeenkomstig lid 1 afgegeven gezondheidscertificaat. Het gezondheidscertificaat mag niet meer dan 14 dagen vóór de datum waarop de planten, plantaardige produkten of ander materiaal de Lid-Staat van verzending verlaten, zijn opgesteld.

3. De door de Lid-Staten uit hoofde van artikel 6, lid 3, te treffen maatregelen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16, voordat de in artikel 20, lid 1, sub b), bedoelde periode verstrijkt.

Artikel 8

1. Voor zover geen sprake is van een der in lid 2 genoemde gevallen schrijven de Lid-Staten voor dat de in bijlage V genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal, die uit een Lid-Staat op hun grondgebied zijn binnengebracht en bestemd zijn om in een andere Lid-Staat te worden binnengebracht, van een nieuw onderzoek overeenkomstig artikel 6 zijn vrijgesteld indien zij vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat van een Lid-Staat, opgesteld volgens het in bijlage VIII, deel A, voorkomende model.

2. Wanneer planten, plantaardige produkten of ander materiaal uit een van de Lid-Staten in een tweede Lid-Staat zijn opgesplitst of opgeslagen of anderszins verpakt en vervolgens in een derde Lid-Staat worden binnengebracht, is de tweede Lid-Staat vrijgesteld van een nieuw onderzoek overeenkomstig artikel 6 indien officieel is vastgesteld dat deze produkten op zijn grondgebied niet hebben blootgestaan aan risico's waardoor deze niet meer zouden voldoen aan de in artikel 6 genoemde voorwaarden. In dat geval wordt een gezondheidscertificaat voor herverzending volgens het in bijlage VIII, deel B, voorkomende model afgegeven, opgesteld in ten minste één officiële taal van de Gemeenschap, bij voorkeur die van het land van bestemming. Dit certificaat moet worden gehecht aan het door de eerste Lid-Staat afgegeven gezondheidscertificaat of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan. Dit certificaat kan „gezondheids-certificaat voor wederuitvoer” worden genoemd.

Het gezondheidscertificaat voor herverzending mag niet meer dan 14 dagen vóór de datum waarop de planten, plantaardige produkten of ander materiaal het land van herverzending verlaten, worden opgesteld.

3. De leden 1 en 2 zijn eveneens van toepassing wanneer planten, plantaardige produkten of ander materiaal achtereenvolgens in verschillende Lid-Staten worden binnengebracht. Indien bij deze gelegenheid meer dan één gezondheidscertificaat voor herverzending zijn afgegeven, dienen de produkten vergezeld te gaan van de volgende documenten:

- a) het laatste gezondheidscertificaat of het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan,
- b) het laatste gezondheidscertificaat voor herverzending,
- c) de gezondheidscertificaten voor herverzending die werden afgegeven vóór het onder b) bedoelde certificaat, of de voor eensluidend gewaarmerkte afschriften daarvan.

Artikel 9

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de planten, plantaardige produkten of ander materiaal genoemd in bijlage IV, deel A, met uitzondering van de punten 1, 2, 3, sub b), 4, sub b), 5, 6, 35 en 36, die van oorsprong uit een andere Lid-Staat of uit een derde land zijn, slechts dan in een andere Lid-Staat mogen worden binnengebracht indien zij, behalve van de in artikel 7 en 8 bepaalde certificaten, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat, overeenkomstig het model van bijlage VIII, deel A, afgeleverd in het land waaruit zij van oorsprong zijn, of van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dit certificaat.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing bij het binnengbrengen van de in bijlage IV, deel B, genoemde planten of plantaardige produkten in de Lid-Staten die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd.

Artikel 10

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage VI genoemde planten die op hun grondgebied worden binnengebracht, bij hun aankomst doeltreffend tegen de San-José-schildluis moeten worden gedesinfecteerd. Zij stellen deze desinfectie echter niet verplicht indien is gewaarborgd dat niet voor verbreiding van de San-José-schildluis behoeft te worden gevreesd.

2. Volgens de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten op hun verzoek worden gemachtigd om verplicht te stellen dat de in lid 1 bedoelde planten worden gedesinfecteerd, voordat zij hun grondgebied binnenkomen.

Artikel 11

1. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat planten, plantaardige produkten of ander materiaal, alsmede hun verpakking en de vervoermiddelen, bij het uit een andere Lid-Staat op hun grondgebied binnengbrengen ervan worden onderworpen aan een controle op de naleving van de in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde verbodsbepalingen en beperkingen. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat deze planten, plantaardige produkten of ander materiaal, voor zover het op hun grondgebied binnengbrengen ervan niet is verboden krachtens de artikelen 3, 4 of 5, slechts in de volgende gevallen aan verbodsbepalingen of beperkingen in verband met plantenziektenkundige maatregelen worden onderworpen:

- a) de in de artikelen 4, 5, 7, 8 en 9 genoemde certificaten worden niet overgelegd;
- b) de planten, plantaardige produkten of ander materiaal zijn niet op hun grondgebied binnengebracht via de voorgeschreven punten van binnenkomst;
- c) de planten, plantaardige produkten of ander materiaal worden niet in overeenstemming met de voorschriften aangeboden voor een overeenkomstig lid 3 toegestane officiële controle;
- d) deze verbodsbepalingen of beperkingen zijn voorgeschreven op grond van artikel 18.

2. Zij kunnen geen enkele aanvullende verklaring op het gezondheidscertificaat eisen.

3. Behalve een officiële controle van de identiteit en van de in lid 1 toegestane eisen mogen de Lid-Staten, wat groenten en fruit alsmede aardappelen, uitgezonderd pootaardappelen, betreft, slechts in de volgende gevallen stelselmatige officiële controles op de naleving van de krachtens de artikelen 3 en 5 uitgevaardigde voorschriften doen verrichten:

- a) er bestaat een ernstige aanwijzing dat een van deze bepalingen niet is nageleefd;
- b) de bovengenoemde planten zijn van oorsprong uit een derde land en het onderzoek op grond van artikel 12, lid 1, sub a), heeft nog niet in een andere Lid-Staat plaatsgevonden.

In alle andere gevallen blijven de officiële controles op groenten en fruit alsmede aardappelen, uitgezonderd pootaardappelen, beperkt tot incidentele steekproeven. Zij worden als incidenteel beschouwd als zij op niet meer dan één derde van de uit een bepaalde Lid-Staat binnengebrachte partijen worden uitgeoefend en als zij zo gelijkmatig mogelijk zijn verdeeld over de tijd en over alle produkten.

4. Indien wordt geconstateerd dat een deel van een partij binnengebrachte planten, plantaardige produk-

ten of ander materiaal is aangetast door in de bijlagen I en II genoemde schadelijke organismen, is het op het grondgebied binnenbrengen van het andere gedeelte niet verboden indien er geen enkel vermoeden bestaat dat dit gedeelte is aangetast en verbreiding van de schadelijke organismen bij opsplitsing van de partij uitgesloten lijkt.

5. De Lid-Staten schrijven voor dat op gezondheidscertificaten of gezondheidscertificaten voor herverzending die bij het op hun grondgebied binnenbrengen van planten, plantaardige produkten of ander materiaal worden overgelegd, een stempel van binnenkomst van de bevoegde dienst wordt aangebracht, dat ten minste de naam van die dienst alsmede de datum van binnenkomst vermeldt.

Artikel 12

1. De Lid-Staten schrijven ten aanzien van het op hun grondgebied binnenbrengen van de in bijlage V genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal, van herkomst uit derde landen, ten minste voor:

- a) dat deze planten, plantaardige produkten of ander materiaal, alsmede hun verpakking, officieel grondig worden onderzocht en wel geheel of aan de hand van een representatief monster en dat zo nodig ook de vervoermiddelen officieel worden onderzocht, ten einde na te gaan:
 - of zij niet zijn aangetast door de in bijlage I, deel A, genoemde schadelijke organismen,
 - ten aanzien van de in bijlage II, deel A, genoemde planten of plantaardige produkten, of deze niet zijn aangetast door de schadelijke organismen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd,
 - ten aanzien van de in bijlage IV, deel A, genoemde planten, plantaardige produkten of ander materiaal, of deze beantwoorden aan de bijzondere eisen die daarbij in dat deel van die bijlage worden genoemd;
 - b) dat deze vergezeld dienen te gaan van de in de artikelen 4, 5, 7, 8 of 9 voorgeschreven certificaten, en dat het gezondheidscertificaat niet meer dan 14 dagen vóór de datum waarop de planten, plantaardige produkten of ander materiaal het land van verzending hebben verlaten, mag zijn opgesteld.
2. Lid 1 is van toepassing op de gevallen bedoeld in artikel 6, lid 3, en artikel 7, lid 3.
3. Lid 1, sub a), is niet van toepassing indien planten, plantaardige produkten of ander materiaal in een Lid-Staat worden binnengebracht via een andere Lid-Staat die het in lid 1, sub a), voorgeschreven onderzoek reeds heeft verricht.

4. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat de in artikel 8 vastgestelde maatregelen van toepassing zijn op de binnengebrachte produkten van herkomst uit derde landen.

Artikel 13

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad de wijzigingen vast die aangebracht moeten worden in de bijlagen.

Artikel 14

1. De Lid-Staten mogen, voor zover geen verbreiding van schadelijke organismen behoeft te worden gevreesd,

- a) in het algemeen of in afzonderlijke gevallen afwijken:
 - i) van artikel 4, lid 1, voor wat de verkorting van de in bijlage III, deel A, punt 8, genoemde periode betreft,
 - ii) van artikel 4, lid 1, van artikel 10 en van artikel 12, voor de doorvoer over hun grondgebied, alsmede voor het rechtstreeks verkeer tussen twee plaatsen op hun grondgebied via het grondgebied van een ander land,
 - iii) van artikel 12, wanneer planten, plantaardige produkten of ander materiaal rechtstreeks uit een andere Lid-Staat via het grondgebied van een derde land op het grondgebied van hun land worden binnengebracht,
 - iv) van de artikelen 5, 10 en 12 wanneer het betreft:
 - verhuisgoederen,
 - kleine hoeveelheden planten of plantaardige produkten, alsmede levensmiddelen of diervoeder, als deze kleine hoeveelheden bestemd zijn om door de eigenaar of geadresseerde te worden gebruikt voor andere dan industriële en commerciële doeleinden, of als zij bestemd zijn voor verbruik gedurende het vervoer,
 - planten die afkomstig zijn van terreinen in het grensgebied van een ander land, die worden geëxploiteerd vanuit nabij gelegen woon- of bedrijfsgebouwen in het grensgebied van hun eigen land,
 - voor opplant of vermeerdering bestemde planten op terreinen in hun grensgebied, die worden geëxploiteerd vanuit nabij gelegen woon- of bedrijfsgebouwen in het grensgebied van een ander land;

- b) in afzonderlijke gevallen afwijken
- i) van artikel 3, lid 1, en van artikel 12, gedurende het tijdvak van 1 mei tot en met 15 oktober, voor wat de in bijlage I, deel A, sub a), punten 1 en 4, genoemde schadelijke organismen betreft, indien het gaat om slechts licht aangetaste snijbloemen,
 - ii) van artikel 3, lid 1, en van artikel 12, gedurende het tijdvak van 1 november tot en met 31 maart, voor wat de in bijlage I, deel A, sub a), punt 2, genoemde schadelijke organismen betreft, indien het gaat om slechts licht aange-tast fruit,
 - iii) van artikel 3, leden 1 en 3, en van artikel 12, in geval van meer dan lichte aantasting van vruchten door de San-José-schildluis,
 - iv) van artikel 3, lid 3, tweede zin, en van artikel 12,
 - v) van artikel 3, lid 4, en van artikel 12, indien de aantasting van bepaalde planten of plantaardige produkten door bepaalde schadelijke organismen, voor zover deze reeds in de Gemeenschap bestaan, gering is;
- c) in afzonderlijke gevallen en onverminderd de in lid 2 bedoelde procedure afwijken
- i) van artikel 3, van artikel 4, lid 1, voor wat de in bijlage III, deel A, punt 8, vermelde eisen betreft, en van de artikelen 5 en 12 voor proefnemingen of wetenschappelijke doeleinden en voor selectiewerkzaamheden,
 - ii) van artikel 5, lid 1, en van artikel 12, lid 1, sub a), derde streepje, voor wat de in bijlage IV, deel A, punt 25, genoemde eis voor poot-treft,
 - iii) van artikel 5, lid 1, en van artikel 12, lid 1, sub a), derde streepje, voor wat de in bijlage IV, deel A, punt 25, genoemde eis voor poot-aardappelen betreft, mits er een officiële constatering wordt geëist dat dit pootgoed van oorsprong is uit streken waar sinds de aanvang van de laatste volledige vegetatieperiode geen enkel aantastingsverschijnsel is waargenomen wat de in bijlage I, deel A, sub e), punt 2, vermelde virussen betreft.

2. Voor de afwijkingen als bedoeld in lid 1, sub c), stellen de Lid-Staten onverwijld de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis van de ter zake vastgestelde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen. Volgens de procedure van artikel 16 kan uiterlijk zes maanden na vaststelling van bedoelde bepalingen worden beslist of zij moeten worden geschrapt of gewijzigd.

3. Overeenkomstig de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten op hun verzoek worden gemachtigd om af te wijken van artikel 4, lid 1, voor zover deze afwijkingen niet al mogelijk zijn uit hoofde van lid 1.

4. Voor de afwijkingen als bedoeld in lid 1, sub b) en c), en in lid 3, wordt voor elk afzonderlijk geval een officiële constatering geëist dat aan de voorwaarden voor het toestaan van de afwijking is voldaan.

5. De Lid-Staten delen de Commissie mede welke afwijkingen zij overeenkomstig lid 1, sub c), of overeenkomstig lid 3 hebben toegestaan. De Commissie stelt de overige Lid-Staten jaarlijks van deze mededelingen in kennis.

Overeenkomstig de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten van deze mededelingen worden vrijgesteld.

6. De Lid-Staten kunnen afwijken van de artikelen 5, 6, 7, 8 en 9, ten aanzien van het binnenvoeren van planten, plantaardige produkten of ander materiaal in een andere Lid-Staat, voor zover deze niet eist dat de Lid-Staat van verzending genoemde artikelen toepast.

Artikel 15

1. Indien een Lid-Staat van mening is dat er onmiddellijk gevaar dreigt dat schadelijke organismen, ook niet in de bijlagen genoemde, op zijn grondgebied worden binnengebracht of zich aldaar verbreiden, kan hij voorlopig de aanvullende maatregelen treffen die noodzakelijk zijn om dit gevaar af te wenden. Hij stelt de andere Lid-Staten en de Commissie onverwijld in kennis van de genomen maatregelen en verstrekt daarbij een toelichting.

2. Volgens de procedure van artikel 17 wordt besloten of de door de Lid-Staat genomen maatregelen moeten worden afgeschaft of gewijzigd. Zolang de Raad of de Commissie geen besluit volgens genoemde procedure hebben vastgesteld, kan de Lid-Staat de door hem getroffen maatregelen handhaven.

Artikel 16

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Planteziektenkundig Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure onverwijld bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermede niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 17

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Planteziektenkundig Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure onverwijld bij het Comité in hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermede niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen vijftien dagen na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 18

1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de communautaire bepalingen inzake de planteziektenkundige eisen voor planten en plantaardige produkten, tenzij deze richtlijn uitdrukkelijk voorziet in strengere eisen of deze toelaat.

2. Volgens de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten worden gemachtigd om, bij het binnenbrengen van planten of plantaardige produkten op hun grondgebied, bijzondere planteziektenkundige maatregelen te treffen, voor zover deze maatregelen ook worden getroffen voor de binnenlandse productie.

3. De Lid-Staten mogen, bij het op hun grondgebied binnenbrengen van planten of plantaardige produkten, inzonderheid die welke worden genoemd in bijlage VII, alsmede van hun verpakking of vervoermiddelen, bijzondere planteziektenkundige maatregelen treffen tegen schadelijke organismen, die in het algemeen opgeslagen planten of plantaardige produkten aantasten.

Artikel 19

Richtlijn 69/466/EEG van de Raad van 8 december 1969 betreffende de bestrijding van de San José-schildluis ⁽¹⁾ wordt als volgt gewijzigd:

a) Aan artikel 7 wordt het volgende lid 2 toegevoegd terwijl de tekst van het huidige artikel, lid 1 wordt:

„2. Lid 1 is niet van toepassing op slechts licht aangetaste partijen vers fruit.”

b) In artikel 10, lid 1, sub a), b) en c), worden de woorden „artikel 7” vervangen door de woorden „artikel 7, lid 1”.

Artikel 20

1. De Lid-Staten voeren de nodige wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen in om

⁽¹⁾ PB nr. L 323 van 24. 12. 1969, blz. 5.

a) aan de in artikel 11, lid 3, bedoelde beperkingen binnen vier jaar,

b) aan de overige bepalingen van deze richtlijn binnen twee jaar

na kennisgeving van deze richtlijn te voldoen.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld in kennis van alle wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die zij uit hoofde van deze richtlijn hebben vastgesteld. De Commissie brengt de andere Lid-Staten hiervan op de hoogte.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

BIJLAGE I

A. SCHADELIJKE ORGANISMEN WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNEN-
BRENGEN IN ALLE LID-STATEN IS VERBODEN

a) Levende dierlijke organismen in elk ontwikkelingsstadium:

1. *Cacoecimorpha pronubana* (Hb.)
2. *Ceratitis capitata* (Wied.)
3. *Conotrachelus nenuphar* (Herbst)
4. *Epichoristodes acerbella* (Walk.) Diak.
5. *Hylurgopinus rufipes* Eichh.
6. *Hyphantria cunea* (Drury)
7. *Laspeyresia molesta* (Busck)
8. *Popillia japonica* Newman
9. *Rhagoletis cingulata* (Loew)
10. *Rhagoletis fausta* (Osten Sacken)
11. *Rhagoletis pomonella* (Walsh)
12. *Scaphoideus luteolus* Van Duz.
13. *Scolytus multistriatus* (Marsh.)
14. *Scolytus scolytus* (F.)
15. *Spodoptera littoralis* (Boisd.)
16. *Spodoptera litura* (F.)

b) Dierlijke organismen in elk ontwikkelingsstadium, indien niet is bewezen dat zij dood zijn:

1. *Heterodera pallida* Stone
2. *Heterodera rostochiensis* Woll.
3. *Quadrascidiotus perniciosus* (Comst.)

c) Bacteriën:

1. *Aplanobacter populi* Ridé
2. *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. et Kotth.) Skapt. et Burkh.
3. *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

d) Schimmels

1. *Angiosorus solani* Thirum. et O'Brien (syn. *Thecaphora solani* Barrus)
2. *Ceratocystis fagacearum* (Bretz) Hunt
3. *Ceratocystis ulmi* (Buism.) C. Moreau
4. *Chrysomyxa arctostaphyli* Diet.
5. *Cronartium comptoniae* Arthur
6. *Cronartium fusiforme* Hedgc. et Hunt ex Cumm.
7. *Cronartium quercuum* (Berk.) Mivabe ex Shirai
8. *Endocronartium harknessii* (J. P. Moore) Y. Hiratsuka (syn. *Peridermium harknessii* (J. P. Moore))
9. *Endothia parasitica* (Murrill) P. J. et H. W. Anderson
10. *Guignardia laricina* (Saw.) Yamamoto et Ito
11. *Hypoxylon pruinaum* (Klotzsche) Cke.
12. *Melampsora farlowii* (Arthur) Davis

13. *Melampsora medusae* Thüm. (syn. *M. albertensis* Arthur)
14. *Mycosphaerella populorum* Thomp. (*Septoria musiva* Peck)
15. *Ophiostoma* (*Ceratocystis*) *roboris* C. Georgescu et I. Teodoru
16. *Poria weirii* Murr.
17. *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.

e) **Virussen en mycoplasma's:**

1. Schadelijke virussen en mycoplasma's van *Cydonia* Mill., *Fragaria* (Tourn.) L., *Ligustrum* L., *Malus* Mill., *Populus* L., *Prunus* L., *Pyrus* L., *Ribes* L., *Rosa* L., *Rubus* L., *Syringa* L.
2. Virussen en mycoplasma's van aardappelen (*Solanum tuberosum* L.):
 - a) Potato spindle tuber virus
 - b) Potato yellow dwarf virus
 - c) Potato yellow vein virus
 - d) andere schadelijke virussen en mycoplasma's voor zover die niet in de Gemeenschap voorkomen
3. Rose wilt
4. Tomato bunchy top virus
5. Tomato ring spot virus
6. Schadelijke virussen en mycoplasma's van de wijnstok (*Vitis* L. partim)
7. Floëemnecrose van *Ulmus* L.

f) **Fanerogamen:**

- *Arceuthobium* spp. (niet-Europese soorten).

B. SCHADELIJKE ORGANISMEN WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNEN-BRENGEN IN BEPAALDE LID-STATEN VERBODEN KAN WORDEN

a) **Levende dierlijke organismen, in elk ontwikkelingsstadium:**

Soort	Lid-Staat
1. <i>Aleurocanthus woglumi</i> Ashby	Italië
2. <i>Anastrepha fraterculus</i> (Wied.)	Italië
3. <i>Anastrepha ludens</i> (Loew)	Italië
4. <i>Busseola fusca</i> (Hamps.)	Italië
5. <i>Dacus dorsalis</i> Hendel	Italië
6. <i>Dialeurodes citri</i> (Ashm.)	Italië
7. <i>Diaphorina citri</i> (Kuway)	Frankrijk, Italië
8. <i>Gonipterus scutellatus</i> Gyll.	Italië
9. <i>Iridomyrmex humilis</i> Mayr	Frankrijk, Italië
10. <i>Leptinotarsa decemlineata</i> (Say)	Denemarken, Ierland, Verenigd Koninkrijk
11. <i>Phoracantha semipunctata</i> (F.)	Italië
12. <i>Pseudaulacaspis pentagona</i> (Targ.)	Frankrijk, Italië
13. <i>Pseudococcus comstocki</i> (Kuw.)	Frankrijk, Italië
14. <i>Toxoptera citricida</i> (Kirk.)	Frankrijk, Italië
15. <i>Trioza erythrae</i> Del Guercio	Frankrijk, Italië

b) Bacteriën:

Soort	Lid-Staat
Xanthomonas citri (Hasse) Dowson	Frankrijk, Italië

c) Schimmels:

Soort	Lid-Staat
1. Cronartium ribicola J. C. Fischer	Italië
2. Diaporthe citri (Fawc.) Wolf	Italië
3. Dibotryon morbosum (Schw.) Theissen et Sydow	Italië
4. Diplodia natalensis P. Evans	Italië
5. Elsinoë fawcettii Bitanc. et Jenkins	Italië
6. Phytophthora cinnamomi Rands.	Ierland
7. Scleroderris lagerbergii Gremmen	Ierland

d) Virussen:

Soort	Lid-Staat
Citrusvirussen (Citrus L.)	Frankrijk, Italië

BIJLAGE II

A. SCHADELIJKE ORGANISMEN WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNENBRENGEN IN ALLE LID-STATEN MOET WORDEN VERBODEN, WANNEER ZIJ ZICH OP BEPAALDE PLANTEN OF PLANTAARDIGE PRODUCTEN BEVINDEN

a) Levende dierlijke organismen, in elk ontwikkelingsstadium:

Soort	Besmet materiaal
1. <i>Anarsia lineatella</i> Zell.	Ribes L. en Rubus L., met uitzondering van de vruchten, Cydonia Mill., Malus Mill., Prunus L., Pyrus L.
2. <i>Diarthronomyia chrysanthemi</i> Ahlb.	Chrysanthen (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim)
3. <i>Ditylenchus destructor</i> Thorne	Bloembollen en aardappelknollen (<i>Solanum tuberosum</i> L.)
4. <i>Ditylenchus dipsaci</i> (Kühn) Filipjev	Zaden en bollen van <i>Allium cepa</i> L., <i>Allium porrum</i> L. en <i>Allium schoenoprasum</i> , bestemd voor opplant, bloembollen en zaaizaad van luzerne (<i>Medicago sativa</i> L.)
5. <i>Gracilaria azaleella</i> Brants	Azalea's (<i>Rhododendron</i> L. partim)
6. <i>Lampetia equestris</i> F.	Bloembollen en -knollen
7. <i>Phthorimaea operculella</i> (Zell.)	Aardappelknollen (<i>Solanum tuberosum</i> L.)
8. <i>Rhagoletis cerasi</i> L.	Vruchten van kersebomen (<i>Prunus avium</i> L. en <i>Prunus cerasus</i> L.)
9. Scolytidae (van coniferen)	Naaldhout met bast uit landen van de gematigde en subarctische luchtstreken buiten Europa
10. <i>Viteus vitifolii</i> (Fitch.)	Wijnstokken (<i>Vitis</i> L. partim), met uitzondering van vruchten en zaden

b) Bacteriën:

Soort	Besmet materiaal
1. <i>Corynebacterium insidiosum</i> (McCull.) Jensen	Zaaizaad van luzerne (<i>Medicago sativa</i> L.)
2. <i>Corynebacterium michiganense</i> (E.F. Sm.) Jensen	Tomaten (<i>Solanum lycopersicum</i> L.), met uitzondering van vruchten
3. <i>Erwinia chrysanthemi</i> Burk. et al. (syn. <i>Pectobacterium parthenii</i> var. <i>dianthicola</i> Hellmers)	Anjers (<i>Dianthus</i> L.), met uitzondering van snijbloemen en zaden
4. <i>Pseudomonas caryophylli</i> (Burkh.) Starr. et Burk.	Anjers (<i>Dianthus</i> L.), met uitzondering van snijbloemen en zaden
5. <i>Pseudomonas gladioli</i> Severini (syn. <i>P. marginata</i> (McCull.) Stapp)	Gladiolen- en freesiaknollen (<i>Gladiolus</i> Tourn. ex L., <i>Freesia</i> Klatt)
6. <i>Pseudomonas pisi</i> (Sackett)	Zaaizaad van erwten (<i>Pisum sativum</i> L.)

Soort	Besmet materiaal
7. <i>Pseudomonas solanacearum</i> (E.F. Sm.) Jensen	Aardappelknollen (<i>Solanum tuberosum</i> L.), alsmede tomaten (<i>Solanum lycopersicum</i> L.) en aubergines (<i>Solanum melongena</i> L.), met uitzondering van vruchten en zaden
8. <i>Pseudomonas woodsii</i> (E.F. Sm.) Stev.	Anjers (<i>Dianthus</i> L.), met uitzondering van snijbloemen en zaden
9. <i>Xanthomonas vesicatoria</i> (Doidge) Dows.	Tomaten (<i>Solanum lycopersicum</i> L.), met uitzondering van vruchten

c) Schimmels:

Soort	Besmet materiaal
1. <i>Atropellis</i> spp.	Pinus L.
2. <i>Didymella chrysanthemi</i> (Tassi) Garibaldi et Gullino (syn. <i>Mycosphaerella ligulicula</i> Baker et al.)	Chrysanten (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim)
3. <i>Fusarium oxysporum</i> Schlecht. f. sp. <i>gladioli</i> (Massey) Snyd. et Hans	Freesia-, gladiolen- en crocusknollen (<i>Freesia</i> Klatt, <i>Gladiolus</i> Tourn. ex L., <i>Crocus</i> L.) en irisbollen (<i>Iris</i> L.)
4. <i>Guignardia baccae</i> (Cav.) Jacz.	Wijnstok (<i>Vitis</i> L. partim), met uitzondering van vruchten en zaden
5. <i>Ovulinia azaleae</i> Weiss	Azalea's (<i>Rhododendron</i> L. partim)
6. <i>Phialophora cinerescens</i> (Wr.) van Beyma	Anjers (<i>Dianthus</i> L.), met uitzondering van snijbloemen en zaden
7. <i>Phytophthora fragariae</i> Hickman	Aardbeiplanten (<i>Fragaria</i> Tourn. ex L.) met uitzondering van vruchten en zaden
8. <i>Puccinia horiana</i> P. Henn.	Chrysanten (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim)
9. <i>Puccinia pelargonii-zonalis</i> Doidge	Geraniums (<i>Pelargonium</i> l'Hérit. partim)
10. <i>Sclerotinia bulborum</i> (Wakk.) Rehm	Bloembollen
11. <i>Sclerotinia convoluta</i> Drayt.	Iriswortelstokken (<i>Iris</i> L.)
12. <i>Septoria gladioli</i> Pass.	Bloembollen en -knollen
13. <i>Stromatinia gladioli</i> (Drat.) Whet.	Bloembollen en -knollen
14. <i>Uromyces</i> spp.	Gladiolen (<i>Gladiolus</i> Tourn. ex L.)
15. <i>Verticillium albo-atrum</i> Reinke et Berth.	Hop (<i>Humulus lupulus</i> L.)

d) Virussen en mycoplasma's:

Soort	Besmet materiaal
1. Beet leaf curl virus	Beta-soorten (<i>Beta vulgaris</i> L.), bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden
2. <i>Chrysanthemum stunt</i> virus	Chrysanten (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim), met uitzondering van snijbloemen en zaden
3. Stolbur	Planten van Solanaceeën, bestemd voor opplant, met uitzondering van vruchten en zaden
4. Tomato spotted wilt virus	Aardappelknollen (<i>Solanum tuberosum</i> L.)

B. SCHADELIJKE ORGANISMEN WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNEN-BRENGEN IN BEPAALDE LID-STATEN KAN WORDEN VERBODEN, WANNEER ZIJ ZICH OP BEPAALDE PLANTEN OF PLANTAARDIGE PRODUCTEN BEVINDEN

a) Levende dierlijke organismen, in elk ontwikkelingsstadium

Soort	Besmet materiaal	Lid-Staat
1. <i>Cephalcia alpina</i> Klug	Larix Mill., bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
2. <i>Dendroctonus micans</i> Kugelan	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk
3. <i>Eurytoma amygdali</i> End.	Vruchten en zaden van amandelbomen (<i>Prunus amygdalus</i> Batsch)	Italië
4. <i>Gilpinia hercyniae</i> Hartig	<i>Picea</i> A. Dietr., bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
5. <i>Helicoverpa armigera</i> Hübner	Anjers (<i>Dianthus</i> L.), chrysanten (<i>Chrysanthemum Tourn. ex L. partim</i>), geraniums (<i>Pelargonium l'Hérit.</i>) en tomaten (<i>Solanum lycopersicum</i> L.), met uitzondering van zaden, vruchten en snijbloemen	Ierland, Verenigd Koninkrijk
6. <i>Ips amitinus</i> Eichh.	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk
7. <i>Ips cembrae</i> Heer	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
8. <i>Ips duplicatus</i> Sahlberg	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk
9. <i>Ips sexdentatus</i> Boerner	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
10. <i>Ips typographus</i> Heer	Naaldhout met bast	Ierland, Verenigd Koninkrijk
11. <i>Pristiphora abietina</i> Christ.	<i>Picea</i> A. Dietr., bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)

b) Bacteriën:

Soort	Besmet materiaal	Lid-Staat
<i>Corynebacterium flaccumfaciens</i> (Hedges) Dows.	Zaaizaad van bonen (<i>Phaseolus vulgaris</i> L. en <i>Dolichos</i> Jacq.)	Italië

c) Schimmels:

Soort	Besmet materiaal	Lid-Staat
1. <i>Ascochyta chlorospora</i> Speg.	Amandelbomen (<i>Prunus amygdalus</i> Batsch)	Italië
2. <i>Corticium salmonicolor</i> Berk. et Br.	Citrusbomen (<i>Citrus</i> L.)	Italië
3. <i>Cryptosporiopsis curvispora</i> (Pk.) Gremmen	Appelbomen (<i>Malus pumila</i> Mill.)	Italië
4. <i>Gloeosporium limeticola</i> Clausen	Citrusbomen (<i>Citrus</i> L.)	Frankrijk, Italië
5. <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i> (Foister) Boerema	Pootaardappelen uit landen buiten de Gemeenschap	België Duitsland Frankrijk Italië Luxemburg Nederland
6. <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i> (Foister) Boerema, indien dit schadelijk organisme een meer dan lichte aantasting door droogrot heeft veroorzaakt	Aardappelknollen (<i>Solanum tuberosum</i> L.), met uitzondering van pootaardappelen, nieuwe aardappelen (primeurs) en aardappelen die voor onmiddellijke industriële verwerking zijn bestemd	België Duitsland Frankrijk Italië Luxemburg Nederland
7. <i>Urocystis cepulae</i> Frost	Planten van <i>Allium</i> spp., bestemd voor opplant of vermeerdering	Ierland

BIJLAGE III

A. PLANTEN EN PLANTAARDIGE PRODUCTEN WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNENBRENGEN IN ALLE LID-STATEN DIENT TE WORDEN VERBODEN

Omschrijving	Land van oorsprong
1. Planten van <i>Abies</i> Mill., <i>Picea</i> A. Dietr. en <i>Pinus</i> L., met uitzondering van vruchten en zaden	Landen buiten Europa
2. Planten van <i>Larix</i> Mill., met uitzondering van vruchten en zaden	Noordamerikaanse en Aziatische landen
3. Planten van <i>Tsuga</i> Carr. en <i>Pseudotsuga</i> Carr., met uitzondering van vruchten en zaden	Noordamerikaanse landen
4. Planten van <i>Populus</i> L. en <i>Quercus</i> L., met bladeren, met uitzondering van vruchten en zaden	Landen buiten Europa
5. Bast, alleen, van naaldbomen (Coniferae)	Landen van de gematigde en subarctische luchtstreken buiten Europa
6. Bast, alleen, van <i>Castanea</i> Mill. en <i>Quercus</i> L.	Noordamerikaanse landen, Roemenië, USSR
7. Bast, alleen, van <i>Populus</i> L.	Amerikaanse landen
8. Van 16 april tot en met 30 september: planten van de geslachten: <i>Acacia</i> Tourn. ex L., <i>Acer</i> L., <i>Amelanchier</i> Med., <i>Chaenomeles</i> Ldl., <i>Cotoneaster</i> Ehrh., <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Euonymus</i> L., <i>Fagus</i> L., <i>Juglans</i> L., <i>Ligustrum</i> L., <i>Maclura</i> , <i>Malus</i> Mill., <i>Populus</i> L., <i>Prunus</i> L., <i>Ptelea</i> , <i>Pyrus</i> L., <i>Ribes</i> L., <i>Rosa</i> L., <i>Salix</i> L., <i>Sorbus</i> L., <i>Symphoricarpos</i> Duham., <i>Syringa</i> L., <i>Tilia</i> L., <i>Ulmus</i> L., <i>Vitis</i> L., met uitzondering van vruchten, zaden en delen van planten bestemd voor sierdoeleinden	Alle landen, tenzij het land van oorsprong, in zoverre het om een Lid-Staat gaat, en alle landen waardoor de planten worden vervoerd, vrij zijn van <i>Quadraspidiotus perniciosus</i> , of het gebied waar de planten gegroeid zijn en alle gebieden waardoor de planten worden vervoerd, overeenkomstig de procedure van artikel 16 vrij verklaard zijn van dit schadelijke organisme
9. Het echte zaad van aardappelen (<i>Solanum tuberosum</i> L.) en andere knollen-vormende Solanumssoorten	Alle landen
10. Bast, alleen, van <i>Ulmus</i> L.	Alle landen

B. PLANTEN, PLANTAARDIGE PRODUCTEN OF ANDER MATERIAAL WAARVAN HET OP HUN GRONDGEBIED BINNENBRENGEN IN BEPAALDE LID-STATEN KAN WORDEN VERBODEN

Omschrijving	Lid-Staat
1. Citrusplanten (<i>Citrus</i> L.)	Frankrijk, Italië
2. Eucalyptus-planten (<i>Eucalyptus</i> l'Herit.), met uitzondering van vruchten en zaden	Italië
3. Hout en planten van de wijnstok (<i>Vitis</i> L. partim), met uitzondering van vruchten, zaden en niet beworteld vegetatief teeltmateriaal	Duitsland

Omschrijving	Lid-Staat
4. Planten van <i>Chaemaecyparis lawsoniana</i> (Murr.) Parl. „elwoodii” <i>Chaemaecyparis pisifera</i> „Boulevard”, <i>Rhododendron impeditum</i> Balf.f. et Sm., <i>Daboecia</i> spp.	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
5. Bast, alleen, van naaldbomen uit de gematigde en subarctische luchtstreken van Europa	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
6. Bast, alleen, van <i>Picea</i> A. Dietr. uit de gematigde en subarctische luchtstreken van Europa	Verenigd Koninkrijk (Groot-Brittannië)
7. Andere <i>Berberis</i> spp.-soorten dan de volgende soorten en ondersoorten: <i>Berberis aggregata</i> Schn. <i>Berberis dictyophylla</i> Franch. <i>Berberis koreana</i> Palib. <i>Berberis rubrostilla</i> Chitt. <i>Berberis wilsonae</i> Hemsl. <i>Berberis parvifolia</i> Sprague <i>Berberis prattii</i> Schn. <i>Berberis thunbergii</i> DC. Alle andere bladhoudende rassen met uitzondering van <i>Mahoberberis</i> Schn.	Denemarken, Ierland

BIJLAGE IV

**A. BIJZONDERE EISEN DIE DOOR ALLE LID-STATEN DIENEN WORDEN GESTELD
VOOR HET BINNENBRENGEN VAN PLANTEN, PLANTAARDIGE PRODUCTEN OF
ANDER MATERIAAL**

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
1. Naaldhout, van oorsprong uit landen van de gematigde en subarctische luchtstreken buiten Europa	Het hout moet van de bast zijn ontdaan
2. Hout van <i>Castanea</i> en <i>Quercus</i> , van oorsprong uit Noordamerikaanse landen	Het hout moet van de bast zijn ontdaan Officiële constatering dat het watergehalte niet meer bedraagt dan 20 %, berekend op de droge stof
3. Hout van <i>Castanea</i> en <i>Quercus</i> , van oorsprong uit Roemenië en de USSR	a) Officiële constatering dat het hout van oorsprong is uit streken die bekend staan als vrij van <i>Ophiostoma roboris</i> of <i>Endothia parasitica</i> of b) Het hout moet van de bast zijn ontdaan Officiële constatering dat het watergehalte niet meer bedraagt dan 20 %, berekend op de droge stof
4. Hout van <i>Castanea</i> en <i>Quercus</i> , van oorsprong uit andere landen dan Noordamerikaanse landen, Roemenië en de USSR	a) Officiële constatering dat het hout van oorsprong is uit streken die bekend staan als vrij van <i>Endothia parasitica</i> of b) Het hout moet van de bast zijn ontdaan
5. Hout van <i>Populus</i> , van oorsprong uit Amerikaanse landen	Het hout moet van de bast zijn ontdaan
6. Hout van <i>Ulmus</i>	Het hout moet van de bast zijn ontdaan
7. Planten van <i>Castanea</i> a) van elke oorsprong b) van oorsprong uit Noordamerikaanse landen, Roemenië en de USSR	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Endothia parasitica</i> zijn waargenomen Officiële constatering dat de planten van oorsprong zijn uit streken die bekend staan als vrij van <i>Ceratocystis fagacearum</i> en <i>Ophiostoma roboris</i>

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
8. Planten van Pinus, met uitzondering van vruchten en zaden, van oorsprong uit Europese landen	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Cronartium quercuum</i> zijn waargenomen
9. Planten van Populus, met uitzondering van vruchten en zaden a) van elke oorsprong b) van oorsprong uit Amerikaanse landen	Officiële constatering — dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Mycosphaerella populorum</i> (<i>Septoria musiva</i>) zijn waargenomen — en dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Hypoxylon pruinaum</i> of <i>Melampsora medusae</i> zijn waargenomen
10. Planten van <i>Pseudotsuga</i> , van oorsprong uit Aziatische landen, met uitzondering van vruchten en zaden	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Guignardia laricina</i> zijn waargenomen
11. Planten van <i>Pseudotsuga</i> en <i>Larix</i> , van oorsprong uit Amerikaanse landen, met uitzondering van vruchten en zaden	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Melampsora medusae</i> zijn waargenomen
12. Planten van <i>Quercus</i> a) van elke oorsprong b) van oorsprong uit Noord Amerikaanse landen, Roemenië en de USSR	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Endothia parasitica</i> of <i>Cronartium quercuum</i> zijn waargenomen Officiële constatering — dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode noch op het terrein waar de planten gegroeid zijn, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door <i>Cronartium fusiforme</i> zijn waargenomen — en dat de planten van oorsprong zijn uit streken die bekend staan als vrij van <i>Ceratocystis fagacearum</i> en <i>Ophiostoma roboris</i>

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
13. Planten van <i>Ulmus</i> , met uitzondering van vruchten en zaden, van oorsprong uit Noordamerikaanse landen	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode noch op het terrein waar de planten gegroeid zijn, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door Floëmnecrose zijn waargenomen
14. Planten van de <i>Ulmaceae</i> , met uitzondering van vruchten en zaden	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode noch op het terrein waar de planten gegroeid zijn, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door <i>Ceratocystis ulmi</i> zijn waargenomen
15. Planten van <i>Crataegus</i> , <i>Cotoneaster</i> , <i>Cydonia</i> , <i>Malus</i> , <i>Pyracantha</i> , <i>Pyrus</i> , <i>Sorbus</i> en <i>Stranvaesia</i> , met uitzondering van vruchten, zaden en delen van planten bestemd voor sierdoeleinden	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste twee volledige vegetatieperiodes noch op het terrein waar de planten gegroeid zijn, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door <i>Erwinia amylovora</i> zijn waargenomen en dat, voor zover bekend, gedurende dezelfde periode in een straal van ten minste 5 km daaromheen geen besmetting met <i>Erwinia amylovora</i> is opgetreden
16. Planten van <i>Prunus</i> , voor zover deze niet vallen onder punt 17, planten van <i>Rubus</i> , voor zover deze niet vallen onder punt 18, en planten van <i>Cydonia</i> , <i>Ligustrum</i> , <i>Malus</i> , <i>Pyrus</i> , <i>Ribes</i> , <i>Rosa</i> en <i>Syringa</i> , bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden	Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen
17. Planten van de soorten; <ul style="list-style-type: none"> • <i>Prunus amygdalus</i> <i>Prunus armeniaca</i> <i>Prunus brigantina</i> <i>Prunus cerasifera</i> <i>Prunus domestica</i> <i>Prunus insititia</i> <i>Prunus nigra</i> <i>Prunus persica</i> <i>Prunus salicina</i> <i>Prunus spinosa</i> <i>Prunus tomentosa</i> <i>Prunus triloba</i> en van andere voor het Sharka-virus gevoelige prunussoorten die bestemd zijn om te worden opgeplant, met uitzondering van zaden	Officiële constatering a) dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's, met uitzondering van het Sharka-virus, zijn waargenomen b) dat de planten, met uitzondering van de zaailingen, — ofwel officieel zijn gecertificeerd in het kader van een certificatiestelsel waarbij wordt geëist dat zij in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en geregeld is onderworpen aan officiële virologische tests betreffende ten minste het Sharka-virus, waarbij de indicatoren van <i>Prunus</i> of gelijkwaardige methoden worden gebruikt, en bij die tests vrij is bevonden van deze virussen — ofwel in rechte lijn voorkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en gedurende de laatste drie volledige vegetatieperiodes aan ten minste één officiële virologische test betreffende het Sharka-virus

Planten, plantaardige produkten of ander materiaal	Bijzondere eisen
	<p>is onderworpen, waarbij de indicatoren van Prunus of gelijkwaardige methoden worden gebruikt, en bij die tests vrij is bevonden van het Sharka-virus</p> <p>c) dat sedert het begin van de laatste drie volledige vegetatieperioden noch op de planten noch op de planten van dezelfde soorten op het terrein waar zij gegroeid zijn of in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door het Sharka-virus zijn waargenomen</p>
<p>18. Planten van <i>Rubus idaeus</i>, <i>Rubus fruticosus</i> en <i>Rubus occidentalis</i>, bestemd voor opplant, van oorsprong uit Noord-Amerika, Japan en alle andere landen waar, naar bekend is, besmetting van <i>Rubus</i> met tomato ring spot virus is voorgekomen</p>	<p>a) De planten moeten een afdoende behandeling tegen aphididae (bladluizen) hebben ondergaan</p> <p>b) Officiële constatering</p> <p>aa) dat de planten</p> <ul style="list-style-type: none"> — ofwel officieel zijn gecertificeerd in het kader van een certificatiestelsel waarbij wordt geëist dat zij in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en geregeld is onderworpen aan officiële virologische tests betreffende ten minste tomato ring spot virus en bij die tests vrij is bevonden van deze virussen — ofwel in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en gedurende de laatste drie volledige vegetatieperioden aan ten minste één officiële virologische test betreffende tomato ring spot virus is onderworpen en bij de tests vrij is bevonden van deze virussen <p>bb) dat de planten afkomstig zijn van een terrein waarvan noch de grond noch de planten besmet zijn met tomato ring spot virus en waarop sedert het begin van de laatste drie volledige vegetatieperioden geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen</p>
<p>19. Planten van <i>Rubus idaeus</i>, <i>Rubus fruticosus</i> en <i>Rubus occidentalis</i>, bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit een land waar, naar bekend is, besmetting met raspberry leaf curl virus is voorgekomen</p>	<p>a) De planten moeten een afdoende behandeling tegen aphididae (bladluizen) hebben ondergaan</p> <p>b) Officiële constatering</p> <p>aa) dat de planten</p> <ul style="list-style-type: none"> — ofwel officieel zijn gecertificeerd in het kader van een certificatiestelsel waarbij wordt geëist dat zij in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en geregeld is onderworpen aan officiële virologische tests betreffende ten minste raspberry leaf curl virus en bij die tests vrij is bevonden van deze virussen

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
	<ul style="list-style-type: none"> — ofwel in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en gedurende de laatste drie volledige vegetatieperioden aan ten minste één officiële virologische test betreffende raspberry leaf curl virus is onderworpen en bij de tests vrij is bevonden van deze virussen bb) dat de planten afkomstig zijn van een terrein waarvan noch de grond noch de planten besmet zijn met raspberry leaf curl virus en waarop sedert het begin van de laatste drie volledige vegetatieperioden geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen
20. Planten van <i>Vitis</i> , met uitzondering van vruchten en zaden	<p>Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen</p>
21. Planten van <i>Fragaria</i> , bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, voor zover zij niet vallen onder punt 22	<p>Officiële constatering</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen b) en dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Phytophthora fragariae</i> zijn waargenomen
22. Planten van <i>Fragaria</i> , bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit Noord-Amerika	<p>Officiële constatering</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dat de planten, met uitzondering van de zaailingen, <ul style="list-style-type: none"> — ofwel officieel zijn gecertificeerd in het kader van een certificatiestelsel waarbij wordt geëist dat zij rechtstreeks voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en geregeld is onderworpen aan officiële virologische tests betreffende ten minste strawberry vein banding virus, strawberry witches' broom virus en strawberry latent C. virus, en bij die tests vrij is bevonden van deze virussen — ofwel in rechte lijn voortkomen uit materiaal dat in passende omstandigheden is bewaard en gedurende de laatste drie volledige vegetatieperioden aan ten minste één officiële virologische test betreffende bovenge-

Planten, plantaardige produkten of ander materiaal	Bijzondere eisen
	<p>noemde virussen is onderworpen en bij die tests vrij is bevonden van deze virussen</p> <p>b) dat sedert het begin van de laatste vier volledige vegetatieperioden op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van ziekten veroorzaakt door schadelijke virussen of schadelijke mycoplasma's zijn waargenomen</p> <p>c) dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Phytophthora fragariae</i> zijn waargenomen</p>
23. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , van oorsprong uit de Gemeenschap	<p>Officiële constatering dat de communautaire bepalingen met betrekking tot de bestrijding van <i>Corynebacterium sepedonicum</i> en van <i>Synchytrium endobioticum</i> zijn nagekomen</p>
24. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , van oorsprong uit derde landen	<p>Officiële constatering</p> <p>— hetzij, dat de knollen van oorsprong zijn uit streken die bekend staan als vrij van <i>Corynebacterium sepedonicum</i> en van <i>Synchytrium endobioticum</i>, van andere rassen dan het gewone Europese ras, en dat gedurende een passende periode noch op het terrein waar de knollen zijn gegroeid, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door <i>Synchytrium endobioticum</i> zijn waargenomen</p> <p>— hetzij, dat in het land van oorsprong bepalingen in acht zijn genomen die, overeenkomstig de procedure van artikel 16, zijn erkend als gelijkwaardig met de communautaire bepalingen</p>
25. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , met uitzondering van nieuwe aardappelen (primeurs), van oorsprong uit Amerikaanse landen en overige derde landen waar, naar bekend is, potato spindle tuber virus voorkomt	<p>Kieming moet onmogelijk gemaakt zijn</p>
26. Pootgoed van <i>Solanum tuberosum</i>	<p>Officiële constatering dat het pootgoed van <i>Solanum tuberosum</i> afkomstig is van een terrein dat vrij is van <i>Heterodera rostochiensis</i> en <i>Heterodera pallida</i></p>
27. Planten van Solanaceeën, bestemd voor opplant, met uitzondering van vruchten en zaden	<p>Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door Stolbur zijn waargenomen</p>

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
28. Planten van <i>Humulus lupulus</i> , met uitzondering van zaden en geogste hop	<p>Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Verticillium alboatrum</i> zijn waargenomen</p>
29. Planten van <i>Chrysanthemum</i> , met uitzondering van snijbloemen en zaden	<p>Officiële constatering</p> <p>a) dat de planten ten hoogste van de derde generatie zijn en voortkomen uit materiaal dat bij virologische tests vrij is bevonden van <i>Chrysanthemum stunt virus</i></p> <p>of rechtstreeks voortkomen uit materiaal waarvan een representatief monster van ten minste 10 % bij een officiële controle tijdens de bloeitijd vrij is bevonden van <i>Chrysanthemum stunt virus</i></p> <p>b) dat het officiële certificaat niet eerder is afgegeven dan 48 uur voor het opgegeven tijdstip van verzending vanaf het terrein waar de planten gegroeid zijn</p> <p>c) dat de planten en stekken afkomstig zijn van bedrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> — die ten minste één maal per maand officieel zijn geïnspecteerd gedurende drie maanden voorafgaand aan de verzending, waarbij in deze periode geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Puccinia horiana</i> zijn waargenomen — en in de onmiddellijke nabijheid waarvan, voor zover bekend, geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Puccinia horiana</i> zijn opgetreden gedurende de drie maanden voorafgaand aan de verzending <p>d) dat bij stekken zonder wortels geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Didymella chrysanthemi</i> zijn opgetreden op de stekken of op de planten waarvan de stekken afkomstig zijn</p> <p>of dat, bij stekken met wortels, geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Didymella chrysanthemi</i> zijn waargenomen op de stekken of in de omgeving daarvan</p>
30. Planten van <i>Dianthus caryophyllus</i> , met uitzondering van snijbloemen en zaden	<p>Officiële constatering</p> <ul style="list-style-type: none"> — dat de planten voortkomen uit materiaal dat bij gedurende de laatste twee jaar uitgevoerde officieel erkende tests vrij is bevonden van <i>Erwinia chrysanthemi</i>, <i>Pseudomonas caryophylli</i>, <i>Pseudomonas woodsii</i> en <i>Phialophora cinerescens</i> — dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door bovengenoemde schadelijke organismen zijn waargenomen

Planten, plantaardige producten of ander materiaal	Bijzondere eisen
31. Planten van <i>Gladiolus</i>	<p>Officiële constatering</p> <p>a) dat de planten van oorsprong zijn uit een land dat bekend staat als vrij van <i>Uromyces</i> spp. of</p> <p>b) dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Uromyces</i> spp. zijn waargenomen</p>
32. Bollen van <i>Tulipa</i> en <i>Narcissus</i>	<p>Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de bollen geteeld zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Ditylenchus dipsaci</i> zijn waargenomen</p>
<p>33. Planten van <i>Pelargonium X. hortorum</i> (met inbegrip van <i>P. zonale</i>) en <i>P.X. domesticum</i>, met uitzondering van zaden, bestemd voor opplant, van oorsprong uit landen waar, naar bekend is, tomato ring spot virus voorkomt,</p> <p>a) waar, voor zover bekend, noch <i>Xiphinema americanum</i> noch andere dragers van tomato ring spot virus voorkomen, en</p> <p>b) waar, naar bekend is, <i>Xiphinema americanum</i> of andere dragers van tomato ring spot virus voorkomen</p>	<p>Officiële constatering dat de planten</p> <p>a) rechtstreeks afkomstig zijn uit kwekerijen die niet besmet zijn met tomato ring spot virus</p> <p>b) of ten hoogste van de vierde generatie zijn en voortkomen uit materiaal dat bij officieel erkende virologische tests vrij is bevonden van tomato ring spot virus</p> <p>Officiële constatering dat de planten</p> <p>a) rechtstreeks afkomstig zijn uit kwekerijen die niet besmet zijn met tomato ring spot virus, zulks noch in de bodem, noch op de planten</p> <p>b) ten hoogste van de tweede generatie zijn en voortkomen uit materiaal dat bij officieel erkende virologische tests vrij is bevonden van tomato ring spot virus</p>
34. Bewortelde planten, opgeplant of bestemd voor opplant, en gekweekt op de koude grond	<p>Officiële constatering dat het terrein waar de planten gegroeid zijn vrij is van <i>Synchytrium endobioticum</i>, van <i>Heterodera pallida</i>, <i>Heterodera rostochiensis</i> en van <i>Corynebacterium sepedonicum</i></p>
35. Planten met aanhangende grond, van oorsprong uit Japan en Noord-Amerika	<p>Officiële constatering dat de grond vrij is bevonden van schadelijke organismen</p>
36. Grond die plantedelen of humus bevat, van oorsprong uit niet-Europese landen	<p>Officiële constatering dat de grond vrij is bevonden van schadelijke organismen</p>

Planten, plantaardige produkten of ander materiaal	Bijzondere eisen
37. Planten van <i>Beta</i> spp., bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit landen waar, naar bekend is, beet leaf curl virus voorkomt	<p>Officiële constatering</p> <p>a) dat in de streken waar de planten gegroeid zijn, voor zover bekend geen besmetting met beet leaf curl virus is opgetreden</p> <p>b) en dat er sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode noch op het terrein waar de planten gegroeid zijn, noch in de onmiddellijke omgeving daarvan, verschijnselen veroorzaakt door het beet leaf curl virus zijn waargenomen</p>
38. Zaaizaad van <i>Medicago sativa</i>	<p>Officiële constatering</p> <p>— dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waarvan het zaaizaad afkomstig is geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Ditylenchus dipsaci</i> zijn waargenomen en dat bij laboratoriumproeven met een representatief monster geen verschijnselen aan het licht zijn getreden, of</p> <p>— dat er vóór de uitvoer begassing heeft plaatsgevonden</p>
39. Zaaizaad van <i>Medicago sativa</i> , van oorsprong uit landen waar <i>Corynebacterium insidiosum</i> voorkomt	<p>Officiële constatering</p> <p>— dat <i>Corynebacterium insidiosum</i> voor zover bekend de laatste tien jaar niet is voorgekomen op het bedrijf of in de onmiddellijke omgeving daarvan</p> <p>— dat het gewas zich op het tijdstip van de oogst in de eerste of in de tweede volledige vegetatieperiode na de inzaaiing bevindt</p> <p>— dat gedurende de laatste volledige vegetatieperiode of in voorkomend geval gedurende de laatste twee volledige vegetatieperiodes noch op het terrein waarvan het zaaizaad afkomstig is, noch in naast de <i>Medicago sativa</i> groeiende gewassen, verschijnselen veroorzaakt door <i>Corynebacterium insidiosum</i> zijn waargenomen</p> <p>— dat het gewas is verbouwd op een terrein waarop gedurende de laatste drie jaar voor de inzaaiing geen <i>Medicago sativa</i> is verbouwd</p>
40. Zaaizaad van <i>Pisum sativum</i>	<p>Officiële constatering</p> <p>— hetzij dat voor zover bekend gedurende een passende periode in de streek waaruit het zaaizaad afkomstig is, geen besmetting met <i>Pseudomonas pisi</i> is voorgekomen</p> <p>— hetzij dat sedert het begin van de tweede volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waarvan het zaaizaad afkomstig is, geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Pseudomonas pisi</i> zijn waargenomen</p>

Planten, plantaardige produkten of ander materiaal	Bijzondere eisen
41. Zaad van <i>Solanum lycopersicum</i>	<p>Officiële constatering</p> <p>— dat het zaad afkomstig is uit niet door tomato bunchy top virus en potato spindle tuber virus besmette streken</p> <p>— dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waarvan het zaad afkomstig is, geen verschijnselen veroorzaakt door tomato bunchy top virus en potato spindle tuber virus zijn waargenomen</p>

B. BIJZONDERE EISEN DIE DOOR SOMMIGE LID-STATEN KUNNEN WORDEN GESTELD VOOR HET BINNENBRENGEN VAN PLANTEN EN PLANTAARDIGE PRODUKTEN

Planten of plantaardige produkten	Bijzondere eisen	Lid-Staat
1. Naaldhout, van oorsprong uit andere landen dan bedoeld in bijlage IV, deel A, punt 1	Het hout moet van de bast zijn ontdaan	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
2. Hout van <i>Castanea</i> en <i>Quercus</i> , niet van de bast ontdaan, van oorsprong uit Noord-Amerika	Officiële constatering dat het hout afkomstig is uit streken die niet met <i>Cronartium quercuum</i> of <i>Cronartium fusiforme</i> zijn besmet	Italië
3. Hout van <i>Picea</i> , van oorsprong uit andere landen dan bedoeld in bijlage IV, deel A, punt 1	Het hout moet van de bast zijn ontdaan	Verenigd Koninkrijk (Groot-Brittannië)
4. Planten van <i>Larix</i> , met uitzondering van vruchten en zaden	Officiële constatering dat het terrein waar de planten gegroeid zijn vrij is van <i>Cephalcia alpina</i>	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
5. Planten van <i>Picea</i> en <i>Pinus</i> , met uitzondering van vruchten en zaden	Officiële constatering dat het terrein waar de planten gegroeid zijn vrij is van <i>Scleroderma lagerbergii</i>	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)

Planten of plantaardige producten	Bijzondere eisen	Lid-Staat
6. Planten van <i>Picea</i> , bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden	<p>Officiële constatering dat het terrein waar de planten gegroeid zijn vrij is van <i>Gilpinia hercyniae</i> en van <i>Pristiphora abietina</i></p>	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
7. Planten van <i>Ulmus</i> en van <i>Zelkova</i> spp., bestemd voor opplant, met uitzondering van vruchten en zaden	<p>Officiële constatering</p> <p>a) dat de planten ten hoogste één jaar oud zijn, en niet hoger zijn dan 30 cm</p> <p>b) dat in de kwekerij waar de planten zijn gekweekt of in de onmiddellijke omgeving daarvan sedert de laatste twee volledige vegetatieperioden geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Ceratocystis ulmi</i> zijn waargenomen en</p> <p>c) dat de planten zijn behandeld om ze met behulp van afdoende bestrijdingsmiddelen te beschermen tegen alle dragers van <i>Ceratocystis ulmi</i></p>	Denemarken, Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
8. Planten van <i>Citrus</i> , met uitzondering van vruchten en zaden	<p>Officiële constatering dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op de planten op het terrein waar zij gegroeid zijn geen verschijnselen van virusziekten zijn waargenomen</p>	Frankrijk, Italië
9. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i>	<p>a) Officiële constatering dat de knollen</p> <ul style="list-style-type: none"> — afkomstig zijn uit gebieden die sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode niet besmet zijn geweest met <i>Leptino tarsi decemlineata</i> of waar maatregelen zijn getroffen tot intensieve bestrijding van deze schadelijke organismen — vóór de uitvoer op passende wijze zijn gereinigd en verpakt 	Denemarken, Ierland, Verenigd Koninkrijk

Planten of plantaardige producten	Bijzondere eisen	Lid-Staat
	b) De knollen moeten zodanig worden vervoerd dat elke besmetting met <i>Leptinotarsa decemlineata</i> wordt vermeden	
10. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , met uitzondering van nieuwe aardappelen (primeurs) en pootaardappelen	Kieming moet onmogelijk zijn gemaakt	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)
11. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , van oorsprong uit derde landen	Officiële constatering dat de planten van oorsprong zijn uit een derde land van de lijst die wordt opgesteld volgens de procedure van artikel 16	Ierland, Verenigd Koninkrijk
12. Knollen van <i>Solanum tuberosum</i> , rechtstreeks afkomstig van pootaardappelen van oorsprong uit een ander derde land dan de derde landen waarvan de lijst wordt opgesteld volgens de procedure van artikel 16	Officiële constatering dat de knollen steekproefsgewijze zijn gecontroleerd en daarbij vrij zijn bevonden van <i>Corynebacterium sepedonicum</i>	Ierland
13. Planten van <i>Allium</i> spp., bestemd voor opplant of vermeerdering	Officiële constatering dat sedert het begin van de volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Urocystis cepulae</i> zijn waargenomen	Ierland
14. Tijdens de periode van 1 april tot en met 14 oktober: planten (met uitzondering van de zaden) van <i>Beta</i> , <i>Brassica</i> , <i>Cichorium</i> , <i>Daucus</i> , <i>Lactuca</i> , met loof	a) Officiële constatering dat de planten <ul style="list-style-type: none"> — onder vaste installaties van glas of van plastic zijn gekweekt, of afkomstig zijn uit gebieden die sedert het begin van de laatste vegetatieperiode niet besmet zijn geweest met <i>Leptinotarsa decemlineata</i> of uit gebieden waar maatregelen zijn getroffen om deze schadelijke organismen intensief te bestrijden — vóór de uitvoer op passende wijze zijn gereinigd en verpakt 	Ierland, Verenigd Koninkrijk

Planten of plantaardige producten	Bijzondere eisen	Lid-Staat
	b) De planten moeten zodanig worden vervoerd dat elke besmetting met <i>Leptinotarsa decemlineata</i> wordt vermeden	
15. Planten van <i>Chrysanthemum</i> , <i>Dianthus</i> en <i>Pelargonium</i> , met uitzondering van snijbloemen en zaden	<p>Officiële constatering</p> <p>a) dat sedert het begin van de laatste volledige vegetatieperiode op het terrein waar de planten gegroeid zijn geen verschijnselen veroorzaakt door <i>Epichoristodes acerbella</i>, <i>Spodoptera litoralis</i>, <i>Spodoptera litura</i> en <i>Helicoverpa armigera</i> zijn waargenomen, of</p> <p>b) dat de planten een afdoende behandeling tegen deze organismen hebben ondergaan</p>	Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Verenigd Koninkrijk
16. Bewortelde planten, opgeplant of voor opplant bestemd	Officiële constatering dat het terrein waar de planten gegroeid zijn vrij is bevonden van <i>Phytophthora cinnamomi</i>	Ierland, Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)

BIJLAGE V

Planten, plantaardige produkten of andere materialen die, om in alle Lid-Staten, te worden binnengelaten, door het land van oorsprong of het land van verzending aan een plantenziektenkundig onderzoek dienen te worden onderworpen

1. Planten, opgeplant of voor opplant bestemd, met uitzondering van zaden en aquariumplanten
2. De volgende delen van planten:
 - a) afgesneden bloemen en delen van planten voor sierdoeleinden, van:
 - Castanea
 - Chrysanthemum
 - Dianthus
 - Gladiolus
 - Prunus
 - Quercus
 - Rosa
 - Salix
 - Syringa
 - Vitis
 - b) verse vruchten van:
 - Citrus, met uitzondering van citroenen (*Citrus Limon* (L.) Burm. en *Citrus medica* L.)
 - Cydonia
 - Malus
 - Prunus
 - Pyrus
3. Aardappelknollen (*Solanum tuberosum* L.)
4. Hout van:
 - Castanea, Quercus en Ulmus
 - Naaldbomen, van oorsprong uit andere werelddelen dan Europa
 - Populus, van oorsprong uit de Amerikaanse landen
5. Grond:
 - plantedelen of humus bevattend, waarbij turf niet wordt beschouwd als plantedelen of humus
 - die aan planten hangt of daarbij is gevoegd

*BIJLAGE VI***Planten die dienen te worden onderworpen aan ontsmetting**

Planten van de geslachten Acacia, Acer, Amelanchier, Chaenomeles, Cotoneaster, Crataegus, Cydonia, Euonymus, Fagus, Juglans, Ligustrum, Maclura, Malus, Populus, Prunus, Ptelea, Pyrus, Ribes, Rosa, Salix, Sorbus, Symphoricarpus, Syringa, Tilia, Ulmus en Vitis, met uitzondering van vruchten, zaden en delen van planten voor sierdoeleinden.

BIJLAGE VII

Planten en plantaardige produkten die aan een bijzondere regeling kunnen worden onderworpen

1. Granen en daarvan afgeleide produkten
 2. Droge peulvruchten
 3. Knollen van maniok en daarvan afgeleide produkten
 4. Afvallen van de produktie van oliën van plantaardige oorsprong
-

BIJLAGE VIII

A. MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

DE PLANTEZIEKTENKUNDIGE DIENST Nr.

van:

aan: DE PLANTEZIEKTENKUNDIGE DIENST(EN)

van:

OMSCHRIJVING VAN DE ZENDING

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de ontvanger:

Aantal en soort der colli:

Merken der colli:

Herkomst:

Vermoedelijk vervoermiddel:

Vermoedelijke grensovergang:

Opgegeven hoeveelheid en benaming van het produkt:

Botanische benaming van de planten:

Hierbij wordt verklaard dat de hierboven omschreven planten of plantaardige produkten zijn geïnspecteerd en vrij werden bevonden van quarantainabele ziekten en vrijwel vrij van andere gevaarlijke ziekten, en dat zij in overeenstemming worden geacht met de fytosanitaire regeling die in het land van bestemming geldt.

BESTRIJDINGS- EN/OF ONTSMETTINGSBEHANDELING

Datum: Behandeling:

Chemisch produkt (actieve stof):

Duur en temperatuur:

Concentratie:

Nadere inlichtingen:

Toegevoegde verklaring:

Plaats van afgifte:

Naam van de bevoegde functionaris:

.....

Datum:

(dienststempel)

(handtekening)

B. MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR HERVERZENDING

Nr.

DE PLANTEZIEKTENKUNDIGE DIENST

van: (land van herverzending)

aan: DE PLANTEZIEKTENKUNDIGE DIENST(EN)

van: (land(en) van bestemming)

OMSCHRIJVING VAN DE ZENDING

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de ontvanger:

Aantal en omschrijving der colli:

Merken der colli:

Herkomst:

Vermoedelijk vervoermiddel:

Vermoedelijke grensovergang:

Opgegeven hoeveelheid en benaming van het produkt:

Botanische benaming van de planten:

Hierbij wordt verklaard dat de hierboven omschreven planten of plantaardige produkten zijn ingevoerd in (land van herverzending) uit (land van oorsprong), met gezondheidscertificaat nr. waarvan het origineel of een als eensluidend gewaarmerkt afschrift hierbij gaat; dat zij zijn verpakt opnieuw zijn verpakt in de oorspronkelijke verpakking in een nieuwe verpakking ; dat zij op grond van het oorspronkelijke gezondheidscertificaat en een aanvullend onderzoek in overeenstemming worden geacht met de geldende fytosanitaire voorschriften van het land van bestemming en dat de produkten gedurende de opslag in (land van herverzending) niet aan het risico van besmetting of infectie hebben blootgestaan.

BESTRIJDINGS- EN/OF ONTSMETTINGSBEHANDELING

Datum: Behandeling:

Chemisch produkt (actieve stof):

Duur en temperatuur:

Concentratie:

Nadere inlichtingen:

Toegevoegde verklaring:

Plaats van afgifte: Naam van de bevoegde functionaris:

..... Datum:

(dienststempel) (handtekening)

Vermelden hetgeen van toepassing is.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens inzake levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding

(77/94/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de verschillen tussen de wetgevingen der Lid-Statens inzake levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding het vrije verkeer hiervan belemmeren, ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen en daardoor een rechtstreekse invloed hebben op de totstandbrenging en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat de onderlinge aanpassing van deze wetgevingen bijgevolg noodzakelijk is;

Overwegende dat voor deze aanpassing in een eerste stadium een gemeenschappelijke definitie dient te worden opgesteld, maatregelen moeten worden vastgesteld ter bescherming van de consument tegen misleiding ten aanzien van de aard van de produkten en voorschriften moeten worden vastgesteld waaraan de etikettering van de betrokken produkten moet voldoen;

Overwegende dat de Raad in een tweede stadium de definities en de specifieke kenmerken van bepaalde groepen van deze produkten zal moeten vaststellen;

Overwegende dat onder het begrip „dieet” (of „regime”) niet in alle Lid-Statens hetzelfde wordt verstaan en dat deze laatste rekening moeten kunnen houden met de bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn bestaande gebruiken;

Overwegende dat de in deze richtlijn bedoelde produkten levensmiddelen zijn waarvan de samenstelling en de vervaardiging speciaal bestudeerd moeten worden ten einde te voldoen aan de bijzondere voedingsbehoeften van die personen voor wie zij voornamelijk bestemd zijn; dat het derhalve noodzakelijk kan zijn te voorzien in afwijkingen van de algemene of bijzondere bepalingen voor levensmiddelen met het oog op het specifieke doel van de voeding;

Overwegende dat de vaststelling van de bemonsterings- en analysemethoden, voor de controle op de toevoegingsmiddelen en de samenstelling en bereidingswijze van de verschillende groepen levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding, een uitvoeringsmaatregel van technische aard is waarvan de vaststelling aan de Commissie dient te worden toevertrouwd om de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad de Commissie bevoegdheden verleent voor de uitvoering van de voorschriften op het gebied van voor menselijke voeding bestemde waren, in een procedure dient te worden voorzien waarbij een nauwe samenwerking tussen de Lid-Statens en de Commissie in het Permanent Comité voor levensmiddelen tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding.
2. a) Levensmiddelen bestemd voor bijzondere voeding zijn levensmiddelen die zich door hun bijzondere samenstelling of door hun bijzondere bereidingswijze duidelijk onderscheiden van gewone levensmiddelen, die geschikt zijn voor het aangegeven doel van de voeding en die zodanig in de handel worden gebracht dat wordt aangegeven dat zij voor dit doel geschikt zijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 28. 10. 1969, blz. 39.

⁽²⁾ PB nr. C 10 van 27. 1. 1970, blz. 27.

b) Een bijzondere voeding behoort te voldoen aan de bijzondere voedingsbehoeften:

i) van bepaalde categorieën personen wier assimilatieproces of stofwisseling is verstoord, of

ii) van bepaalde categorieën personen die zich in bijzondere fysiologische omstandigheden bevinden en die daarom bijzonder gebaat kunnen zijn bij een gecontroleerde ingestie van sommige stoffen in levensmiddelen, of

iii) van zuigelingen of kleuters, in goede gezondheid.

3. De Raad stelt overeenkomstig de procedure van artikel 100 van het Verdrag bij richtlijn de bijzondere bepalingen vast die van toepassing zijn op bepaalde groepen produkten als omschreven in dit artikel (bijzondere richtlijnen).

Artikel 2

1. De aard of de samenstelling van de in artikel 1 genoemde produkten moeten zodanig zijn dat de levensmiddelen geschikt zijn voor de aangegeven bijzondere voeding.

2. De in artikel 1 genoemde produkten mogen worden gekenmerkt door de aanduiding „dieet” of „regime”.

De Lid-Staten mogen echter het gebruik van deze aanduidingen beperken tot de in artikel 1, lid 2, sub b), i), of sub b), i en ii), genoemde produkten.

3. Bij de handel in gewone levensmiddelen en bij de desbetreffende reclame verbieden de Lid-Staten:

a) het gebruik van de aanduidingen „dieet” of „regime”, al dan niet gecombineerd met andere woorden, om deze levensmiddelen aan te duiden;

b) elke andere aanduiding of elke aanbiedingsvorm welke de indruk zou kunnen wekken dat het één der in artikel 1 omschreven produkten betreft.

4. Overeenkomstig de bepalingen van de bijzondere richtlijnen of, bij ontstentenis daarvan, volgens de nationale bepalingen mag echter voor gewone levensmiddelen die geschikt zijn voor een bijzondere voeding, worden toegestaan dat deze eigenschap wordt vermeld.

In dezelfde bepalingen mag worden vastgesteld op welke wijze deze vermelding moet worden aangegeven.

Artikel 3

De in artikel 1 genoemde produkten moeten eveneens voldoen aan de dwingende bepalingen welke gelden voor de gewone levensmiddelen, behalve wat betreft de wijzigingen die in die produkten zijn aangebracht om ze in overeenstemming te brengen met de definities van artikel 1, en op voorwaarde dat deze wijzigingen krachtens de bijzondere richtlijnen, of, bij ontstentenis daarvan, krachtens de nationale bepalingen zijn toegestaan.

Artikel 4

1. Het is verboden om door middel van de etikettering, en de aanbiedingsvorm van een in artikel 1 genoemd produkt, of door de reclame ervoor, aan dit produkt eigenschappen toe te schrijven waardoor menselijke ziekten kunnen worden voorkomen, behandeld of genezen, en om een toespeling te maken op die eigenschappen.

De bepalingen van de bijzondere richtlijnen of, bij ontstentenis daarvan, de nationale bepalingen mogen in uitzonderlijke en welbepaalde gevallen voorzien in afwijkingen van de eerste alinea.

2. De bijzondere richtlijnen of, bij ontstentenis daarvan, de nationale bepalingen bevatten de voorwaarden waaronder etikettering, aanbiedingsvorm en reclame mogen zinspelen op een dieet of regime dan wel op de categorie personen waarvoor het in artikel 1 genoemde produkt is bestemd.

3. Lid 1 vormt geen beletsel voor het verspreiden van alle nuttige inlichtingen en aanbevelingen die uitsluitend zijn bestemd voor personen die bevoegd zijn op het gebied van de geneeskunde, de voeding of de farmacie.

Artikel 5

1. De bepalingen betreffende de etikettering van levensmiddelen in het algemeen of van bepaalde gewone levensmiddelen zijn van toepassing op de in artikel 1 genoemde produkten.

2. De etikettering van de in artikel 1 genoemde produkten omvat voorts de volgende vermeldingen:

a) de bijzondere voedingskenmerken bij de benaming; in het geval van de in artikel 1, lid 2, sub b), iii), bedoelde produkten mag deze vermelding evenwel worden vervangen door de aanduiding van hun bestemming;

b) de bijzondere kwalitatieve en kwantitatieve kenmerken van de samenstelling of de bijzondere bereidingswijze waardoor het levensmiddel zijn bijzondere voedingskenmerken verkrijgt;

c) de beschikbare energiewaarde, uitgedrukt in kJ en in kcal, alsmede het gehalte aan koolhydraten, eiwitten en vetstoffen, per 100 g resp. 100 ml van het in de handel gebrachte produkt en, indien van toepassing, per aangegeven hoeveelheid van het consumptieklare produkt.

Indien de energiewaarde echter lager is dan 50 kJ (12 kcal) per 100 g resp. 100 ml van het in de handel gebrachte produkt mogen de desbetreffende aanduidingen worden vervangen door de vermelding „energiewaarde lager dan 50 kJ (12 kcal) per 100 g”, dan wel door de vermelding „energiewaarde lager dan 50 kJ (12 kcal) per 100 ml”.

d) de nettohoeveelheid;

e) de aanduidingen die eventueel worden voorgeschreven door de bijzondere richtlijnen of, bij ontstentenis daarvan, door de nationale bepalingen.

3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de nationale bepalingen betreffende:

- de opgave van een lijst van ingrediënten, met inbegrip van de toevoegingsmiddelen;
- de vermelding van een datum.

Artikel 6

1. De in artikel 1 genoemde produkten mogen uitsluitend in voorverpakte vorm, en wel zodanig dat de verpakking ze volledig omsluit, in de handel worden gebracht.

2. De Lid-Staten mogen echter afwijkingen toestaan voor de kleinhandel, doch in dat geval moeten de in artikel 5 genoemde aanduidingen het produkt bij de aanbieding ervan vergezellen.

Artikel 7

1. Onverminderd de artikelen 3, 5 en 12 treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen opdat de handel in de in artikel 1 genoemde produkten die beantwoorden aan de definities en voorschriften van deze richtlijn of van de bijzondere richtlijnen niet kan worden belemmerd door de toepassing van de nationale, niet geharmoniseerde bepalingen inzake de samenstelling, de bereidingswijze, het marktklaar maken of de etikettering van uitsluitend deze produkten of van levensmiddelen in het algemeen.

2. Lid 1 is niet van toepassing op de niet-geharmoniseerde bepalingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van:

- de bescherming van de volksgezondheid,
- het tegengaan van misleiding, op voorwaarde dat deze bepalingen niet van dien aard zijn dat daarmee de toepassing van de omschrijvingen en voorschriften van deze richtlijn wordt belemmerd,
- bescherming van de industriële en commerciële eigendom, de aanduidingen van herkomst alsmede het tegengaan van oneerlijke concurrentie.

Artikel 8

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, met eenparigheid van stemmen, voor zover nodig voor elke groep van de in artikel 1 genoemde produkten de zuiverheidseisen vast voor de stoffen bestemd voor bijzondere voeding en de additieven waarvan het gebruik is toegestaan.

2. Volgens de procedure van artikel 9 worden vastgesteld:

- a) de bemonsterings- en analysemethoden voor de controle van de in lid 1 bedoelde zuiverheidseisen;
- b) de bemonsterings- en analysemethoden voor de controle van de samenstelling en de bereidingswijze van de verschillende groepen van de in artikel 1 genoemde produkten, met inbegrip van de vaststelling van de afwijkingen en van de afwijkende eenheden.

Artikel 9

1. In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure bij het bij besluit van de Raad van 13 november 1969 ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna te noemen het „Comité”, ingeleid door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.
- c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 10

Artikel 9 is van toepassing gedurende een periode van achttien maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de procedure uit hoofde van artikel 9, lid 1, voor de eerste maal bij het Comité is ingeleid.

Artikel 11

Deze richtlijn is niet van toepassing op produkten die bestemd zijn om uit de Gemeenschap te worden uitgevoerd.

Artikel 12

Binnen een termijn van achttien maanden na kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Staten, zo

nodig, hun wettelijke bepalingen om te voldoen aan deze richtlijn en stellen zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De aldus gewijzigde bepalingen worden op een zodanige wijze toegepast dat:

- twee jaar na de kennisgeving van deze richtlijn de handel in de met de bepalingen van deze richtlijn overeenkomende produkten wordt toegestaan, onverminderd de nationale bepalingen die van toepassing zijn bij ontstentenis van bijzondere richtlijnen;
- drie jaar na de kennisgeving van deze richtlijn de handel wordt verboden in produkten die niet overeenkomen met het bepaalde in deze richtlijn.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake taxameters

(77/95/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat in de Lid-Staten de constructie en de wijze van keuring van taxameters zijn geregeld door dwingende voorschriften die van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen en daardoor een belemmering vormen voor de handel in deze werktuigen; dat deze voorschriften derhalve dienen te worden aangepast;

Overwegende dat in Richtlijn 71/316/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen ⁽³⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding ⁽⁴⁾, de procedures van EEG-modelgoedkeuring en eerste EEG-ijk zijn vastgelegd; dat overeenkomstig die richtlijn de technische voorschriften voor de uitvoering en de werking van taxameters dienen te worden vastgesteld, waaraan deze toestellen moeten voldoen om vrij te mogen worden ingevoerd, in de handel gebracht en gebruikt nadat zij zijn gekeurd en van de vastgestelde merken en tekens zijn voorzien,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op taxameters.

Deze meters zijn omschreven in punt 1.1 van de bijlage.

De taxameters waarop de EEG-merken en EEG-tekens mogen worden aangebracht zijn in de bijlage beschreven.

Zij zijn onderworpen aan de EEG-modelgoedkeuring en, overeenkomstig het bepaalde in punt 1.2.2 van bijlage II van Richtlijn 71/316/EEG en overeenkomstig het bepaalde in de bijlage, aan de eerste EEG-ijk.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen het in de handel brengen van taxameters niet weigeren, verbieden of beperken indien deze meters zijn voorzien van het EEG-modelgoedkeuringsteken en het merk van de gedeeltelijke eerste EEG-ijk als genoemd in bijlage II, punt 3.1.1.2, van Richtlijn 71/316/EEG.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten dienen vóór de ingebruikneming van deze toestellen tot de in punt 7.3 van de bijlage van de onderhavige richtlijn genoemde verrichtingen ter aanvulling van de eerste EEG-ijk over te gaan indien de nationale wetgeving dit voorschrijft en indien deze verrichtingen niet eerder hebben plaatsgevonden.

Artikel 4

1. Binnen achttien maanden na kennisgeving van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat de tekst van de nationale wettelijke bepalingen die zij aanvaarden of voornemens zijn te aanvaarden op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

⁽¹⁾ PB nr. C 7 van 12. 1. 1976, blz. 38.

⁽²⁾ PB nr. C 35 van 16. 2. 1976, blz. 12.

⁽³⁾ PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

BIJLAGE

1. TERMINOLOGIE

1.1. Taxameters

Onder taxameters worden verstaan toestellen met behulp waarvan, rekening houdend met de kenmerken van het voertuig waarop zij zijn geïnstalleerd en met de tarieven waarop zij zijn afgesteld, automatisch wordt berekend en op elk ogenblik van gebruik wordt aangewezen welk bedrag de gebruikers van openbare voertuigen (taxi's), afhankelijk van de afgelegde afstand en — beneden een bepaalde snelheid — van de tijd gedurende welke van het voertuig gebruik wordt gemaakt, verschuldigd zijn. Diverse toeslagen die op grond van plaatselijke voorschriften in de Lid-Statens mogen worden geheven blijven echter buiten beschouwing.

Voor taxameters in de meetketen waarvan elektronische inrichtingen zijn opgenomen zal deze bijlage worden aangepast volgens de procedure van artikel 17 van Richtlijn 71/316/EEG. In afwachting daarvan kunnen elektronische taxameters niet de EEG-modelgoedkeuring verkrijgen.

1.2. Speciale termen

De aanwijzing van een taxameter is — het basistarief buiten beschouwing gelaten — afhankelijk van de constante k van het toestel zelf en van een coëfficiënt w die kenmerkend is voor het voertuig waarop de meter is geïnstalleerd. Deze coëfficiënt w is een functie van de werkelijke omtrek u der wielen van het voertuig en van de overbrengingsverhouding tussen het aantal omwentelingen van de wielen en het aantal omwentelingen van het op het voertuig gemonteerde onderdeel waarop de taxameter is aangesloten.

1.2.1. *Constante k van de taxameter*

De constante k van een taxameter is een kenmerkende grootte die de aard en het aantal van de signalen aangeeft die de meter moet ontvangen om een juiste aanwijzing te geven overeenkomende met een bepaalde afgelegde afstand.

Deze constante k wordt uitgedrukt:

- a) in „omwentelingen per kilometer” (tr/km) of
- b) in „impulsen per kilometer” (imp/km),

naar gelang de gegevens betreffende de door het voertuig afgelegde afstand in de taxameter worden ingevoerd in de vorm van een aantal omwentelingen van de aandrijf-as (aandrijvende as aan de ingangszijde van de meter) dan wel in de meter worden ingevoerd in de vorm van elektrische signalen.

1.2.2. *Kenmerkende coëfficiënt w van het voertuig*

De kenmerkende coëfficiënt w van een voertuig is een grootte die voor een bepaalde afgelegde afstand de aard en het aantal van de signalen aangeeft die bestemd zijn voor de aandrijving van de taxameter en ter beschikking zijn op het desbetreffende onderdeel van het voertuig.

Deze coëfficiënt w wordt uitgedrukt:

- a) in „omwentelingen per kilometer” (tr/km) of
- b) in „impulsen per kilometer” (imp/km),

naar gelang de gegevens betreffende de door het voertuig afgelegde afstand worden verstrekt in de vorm van een aantal omwentelingen van het onderdeel dat de taxameter aandrijft dan wel in de vorm van elektrische signalen.

De coëfficiënt w varieert onder invloed van verschillende factoren, in het bijzonder de slijtage van de banden, de bandenspanning, de belading van het voertuig en de omstandigheden van de rit; hij moet worden vastgesteld onder de normale beproevingsomstandigheden van het voertuig (punt 1.2.7).

1.2.3. *Werkelijke omtrek u van de wielen*

De werkelijke omtrek u van het wiel van het voertuig dat direct of indirect de taxameter aandrijft is de afstand die het voertuig aflegt bij een volledige omwenteling van dit wiel.

Wanneer de taxameter door twee wielen gezamenlijk wordt aangedreven, is de werkelijke omtrek het gemiddelde van de werkelijke omtrek van beide wielen. De werkelijke omtrek u wordt uitgedrukt in millimeters.

De werkelijke omtrek u is van invloed op de kenmerkende coëfficiënt w van het voertuig (punt 1.2.2); op grond hiervan dient de werkelijke omtrek u — indien men over dit gegeven dient te beschikken — eveneens te worden bepaald onder de omstandigheden vermeld in punt 1.2.7.

1.2.4. *Aanpassingsinrichting*

De aanpassingsinrichting is een inrichting die bedoeld is om de kenmerkende coëfficiënt w van het voertuig aan te passen aan de constante k van de taxameter.

1.2.5. *Tolerantiezone van de toelaatbare fouten*

De in punt 5 vermelde tolerantiezones van de toelaatbare fouten hebben slechts betrekking op het los van het voertuig staande toestel (fouten eigen aan het toestel). De werkelijke waarden (punt 5) die bij het onderzoek op fouten moeten worden gehanteerd, worden bepaald aan de hand van de constante k en van de tarieven waarop het toestel is afgesteld.

Het maximaal toegelaten verschil tussen de grootste en de kleinste van de aanwijzingen wordt bepaald door de tolerantiezone van de toelaatbare fouten.

1.2.6. *Omschakelingssnelheid*

De omschakelingssnelheid is de snelheid waarbij de basis van de aandrijving van de aanwijsinrichting van de taxameter omschakelt van tijd op afgelegde afstand of omgekeerd.

Deze snelheid wordt verkregen door het tijdtarief te delen door het afstandtarief.

1.2.7. *Normale beproevingsomstandigheden van het voertuig* (met name voor de bepaling van de kenmerkende coëfficiënt van het voertuig)

De normale beproevingsomstandigheden van het voertuig zijn aanwezig indien:

- a) het wiel of de wielen waarmee de taxameter wordt aangedreven voorzien zijn van banden van het type waarvan de werkelijke omtrek u van de wielen overeenkomt met die aan de hand waarvan de kenmerkende coëfficiënt w van het voertuig is vastgesteld.

De banden moeten in goede staat verkeren en op de juiste spanning zijn gebracht;

- b) de belading van het voertuig ongeveer 150 kg bedraagt. Deze belading wordt geacht overeen te komen met de massa van twee volwassen personen, waaronder de bestuurder;

- c) het voertuig zich met eigen motorkracht op een vlak en horizontaal terrein in een rechte lijn met een snelheid van (40 ± 5) km/h verplaatst.

Indien de proeven onder afwijkende omstandigheden worden verricht (zoals andere belading; andere snelheid, bij voorbeeld stapvoets; onderzoek aan de proefbank, enz.) moeten op de proefresultaten de correctiecoëfficiënten worden toegepast die nodig zijn om die resultaten te herleiden tot de hierboven omschreven normale beproevingsomstandigheden.

2. MEETEENHEDEN

De aanwijzingen van de taxameters en de op de taxameters voorkomende gegevens dienen te worden uitgedrukt in de volgende meeteenheden:

- meter of kilometer voor de afstand. Tot het verstrijken van de overgangperiode gedurende welke het gebruik van meeteenheden van het imperiale stelsel vermeld in de hoofdstukken C en D van de bijlage van Richtlijn 71/354/EEG van de Raad van 18 oktober 1971 betreffende de meeteenheden ⁽¹⁾ laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 76/770/EEG ⁽²⁾, in de Gemeenschap is toegestaan, mogen, indien het Verenigd Koninkrijk

⁽¹⁾ PB nr. L 243 van 29. 10. 1971, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 204.

of Ierland zulks wensen, de afstanden in deze landen worden uitgedrukt in „yards” of „miles”;

— seconde, minuut of uur voor de tijd.

De prijs van de rit moet worden aangegeven in wettige munteenheden van het land waar het voertuig is ingeschreven.

3 TECHNISCHE EIGENSCHAPPEN

3.1. Meetinrichting — rekeninrichting

3.1.1. De taxameter moet zodanig zijn vervaardigd dat de prijs van de rit uitsluitend op basis van de volgende gegevens wordt berekend en aangewezen:

- a) de afgelegde afstand (aandrijving op basis van de afgelegde afstand) wanneer de snelheid van het voertuig groter is dan de omschakelingssnelheid;
- b) de tijd (aandrijving op basis van de tijd) wanneer de snelheid van het voertuig kleiner is dan de omschakelingssnelheid of wanneer het voertuig stilstaat.

3.1.2. De aandrijving op basis van de afgelegde afstand dient te geschieden door middel van de wielen; bij achteruitrijden mag de aangewezen prijs of afstand echter niet verminderen.

De aandrijving op basis van de tijd dient te geschieden door middel van een uurwerk dat alleen kan worden ingeschakeld door middel van het bedieningsorgaan van de taxameter.

Indien het uurwerk mechanisch is en met de hand moet worden opgewonden, moet het gedurende een tijdsduur van ten minste acht uur zonder opnieuw te worden opgewonden blijven lopen; deze tijdsduur bedraagt ten minste twee uur indien door elke handeling waarbij de taxameter met de hand in werking wordt gesteld, tevens het uurwerk wordt opgewonden.

Indien een mechanisch uurwerk elektrisch wordt opgewonden moet het opwinden automatisch plaatsvinden.

Een elektrisch uurwerk moet op elk ogenblik gereed zijn om in werking te komen.

3.1.3. Bij de aandrijving op basis van de afgelegde afstand moet voor elk van de tariefstanden de eerste wijziging van de prijsaanwijzing plaatsvinden nadat een volgens de tariefbepalingen in de verschillende Lid-Staten vastgestelde beginafstand is afgelegd. De volgende aanwijsstappen van de prijsaanwijzing moeten overeenkomen met onderling gelijke afstanden.

Bij de aandrijving op basis van de tijd moet voor elk van de tariefstanden de eerste wijziging van de prijsaanwijzing plaatsvinden nadat een volgens de tariefbepalingen in de verschillende Lid-Staten vastgestelde beginperiode is verstreken. De volgende aanwijsstappen van de prijsaanwijzing moeten overeenkomen met onderling gelijke perioden.

Indien geen wijziging van de omschakelingssnelheid plaatsvindt moet de verhouding tussen de beginafstand en de met de volgende aanwijsstappen overeenkomende afstanden, ongeacht de toegepaste tariefstand, dezelfde zijn als de verhouding tussen de beginperiode en de met de volgende aanwijsstappen overeenkomende perioden.

3.1.4. De aanpassingsinrichting moet zodanig zijn uitgevoerd dat door het openen van het huis van die inrichting geen toegang wordt verkregen tot de overige onderdelen van de taxameter.

3.1.5. De taxameter moet zodanig zijn ontworpen dat de veranderingen aan de rekeninrichting die nodig zijn om te voldoen aan de krachtens de voorschriften van de verschillende Lid-Staten opgelegde tariefwijzigingen gemakkelijk kunnen worden uitgevoerd.

Indien het aantal tariefstanden waarop het toestel kan worden ingesteld groter is dan het aantal van kracht zijnde tarieven moet bij de taxameters in alle overtollige standen een prijs worden berekend en aangewezen die gebaseerd is op een van de volgens de voorschriften van de in de verschillende Lid-Staten toegestane tarieven.

3.2. Bedieningsorgaan

3.2.1. De onderdelen van de taxameter mogen uitsluitend in beweging kunnen worden gebracht nadat zij door middel van het bedieningsorgaan in een van de volgende toegestane standen zijn ingeschakeld:

3.2.2. *Stand „VRIJ”*

In de stand „VRIJ”:

- a) mag geen enkele prijsaanwijzing verschijnen of moet deze aanwijzing gelijk zijn aan nul; zij mag evenwel die van het bedrag van de eerste aanslag zijn in de Lid-Staten waarin deze aanwijzing op de datum van aanneming van deze richtlijn wordt toegepast;
- b) moeten de aandrijving op basis van de afgelegde afstand en de aandrijving op basis van de tijd ontkoppeld zijn van het prijsaanwijzingsmechanisme;
- c) moet het venster waarin eventueel een toeslag verschijnt, (punt 3.3.7) leeg blijven of nul aanwijzen.

3.2.3. *Andere standen*

Het bedieningsorgaan moet zodanig zijn uitgevoerd dat vanuit de stand „VRIJ” de taxameter achtereenvolgens in de volgende bedrijfsstanden kan worden gebracht:

- a) in de verschillende tariefstanden in volgorde van toenemend tarief of in een andere volgens de voorschriften van de verschillende Lid-Staten toegestane volgorde; in deze standen moeten de aandrijvingen op basis van de tijd en op basis van de afgelegde afstand, alsmede het eventueel aanwezige telwerk voor toeslagen ingeschakeld zijn;
- b) in een stand „TE BETALEN” waarin het verschuldigde eindbedrag wordt aangegeven, afgezien van eventuele toeslagen. In deze stand moet de aandrijving op basis van de tijd losgekoppeld zijn en de aandrijving op basis van de afgelegde afstand op het in de verschillende Lid-Staten vastgestelde tarief zijn ingeschakeld.

3.2.4. *Gebruik van het bedieningsorgaan*

Het gebruik van het bedieningsorgaan is aan de volgende beperkingen onderworpen:

- a) vanuit een willekeurige tariefstand mag de taxameter niet opnieuw in de stand „VRIJ” kunnen worden gebracht zonder de stand „TE BETALEN” te passeren; overschakeling van een tariefstand naar een andere moet echter mogelijk blijven;
- b) vanuit de stand „TE BETALEN” mag de taxameter niet in een willekeurige tariefstand kunnen worden geschakeld zonder de stand „VRIJ” te passeren;
- c) de taxameter moet zodanig zijn ontworpen dat een verandering van tariefstand via de stand „VRIJ” alleen mogelijk is indien bij het passeren van deze stand volledig is voldaan aan de eisen voor het bedieningsorgaan in deze stand (punt 3.2.2);
- d) het moet onmogelijk zijn het bedieningsorgaan in een dusdanige stand te plaatsen dat de taxameter blijvend een andere stand inneemt dan vermeld is in het voorgaande.

3.2.5. *Bijzondere bepalingen*

Afgezien van de bovenstaande voorschriften, kan de inschakeling van de verschillende tariefstanden eveneens automatisch plaatsvinden op basis van een bepaalde afgelegde afstand of van een bepaalde gebruiksduur van het voertuig overeenkomstig de tariefvoorschriften in de verschillende Lid-Staten.

3.3. *Aanwijsinrichting*

3.3.1. Het afleesvlak van de taxameter moet zodanig zijn uitgevoerd dat de aanwijzingen die voor de reiziger van belang zijn zowel bij dag als bij nacht gemakkelijk kunnen worden afgelezen.

3.3.2. Het verschuldigde bedrag moet, afgezien van eventuele toeslagen, gemakkelijk door middel van een reeks van op één lijn geplaatste cijfers met een hoogte van ten minste 10 mm kunnen worden afgelezen.

Bij inwerkingstelling van het toestel vanuit de stand „VRIJ” door middel van het bedieningsorgaan, moet een vast bedrag, overeenkomend met de eerste aanslag zichtbaar worden.

De prijsaanwijzing moet vervolgens discontinu met stappen ter grootte van een vast bedrag oplopen.

3.3.3. De taxameter moet van een inrichting zijn voorzien met behulp waarvan op elk ogenblik op het afleesvlak de ingeschakelde bedrijfsstand wordt aangegeven, zulks overeenkomstig de nationale voorschriften.

3.3.4. De taxameter moet zodanig zijn uitgevoerd dat een verklikker van het bedieningsorgaan kan worden aangesloten die aan de buitenzijde van het voertuig de bedrijfsstand of het toegepaste tarief aangeeft.

Deze verklikker mag in geen geval de goede werking van de taxameter verstoren, noch de toegang tot het binnenwerk of tot de overbrengingsorganen van de taxameter mogelijk maken.

3.3.5. Indien de verplichte aanwijzingen niet in lichtgevende cijfers of letters worden weergegeven moet de taxameter van een verlichting van deze aanwijzingen zijn voorzien; deze verlichting mag niet verblindend zijn, maar moet sterk genoeg zijn om een gemakkelijke aflezing mogelijk te maken.

De bron van deze verlichting moet kunnen worden vervangen zonder dat de verzegeling van het toestel wordt verbroken.

3.3.6. De taxameter moet van totaaltellers kunnen worden voorzien die overeenkomstig de nationale voorschriften vereist of toegestaan zijn, met name tellers voor:

- a) de totale door het voertuig afgelegde afstand;
- b) de totale met reizigers afgelegde afstand;
- c) het totale aantal „eerste aanslagen”;
- d) het getelde aantal tariefovergangen („verspringingen”).

Deze tellers moeten de functies waarvoor zij bestemd zijn op correcte wijze vervullen. Zij moeten een aanwijzing geven in een reeks van op één lijn geplaatste cijfers met een schijnbare hoogte van ten minste 4 mm.

3.3.7. De taxameter moet kunnen worden voorzien van een telwerk voor toeslagen dat beantwoordt aan de nationale voorschriften, dat onafhankelijk is van de prijsaanwijzing en dat in de stand „VRIJ” automatisch op nul springt.

De toeslagen moeten worden aangewezen in een reeks van op één lijn geplaatste cijfers met een schijnbare hoogte van ten minste 8 mm; deze hoogte mag evenwel de hoogte van de cijfers die de ritprijs aangeven niet overschrijden.

3.4. Facultatieve toegevoegde inrichtingen

Een taxameter mag voorts van toegevoegde inrichtingen zijn voorzien zoals:

- a) controletellers die van belang zijn voor de bezitter van het voertuig;
- b) een inrichting die het verschuldigde bedrag op kaarten of stroken afdrukt.

De aanwezigheid van dergelijke inrichtingen en de werking ervan mogen de goede werking van de taxameter zelf niet beïnvloeden.

3.5. Constructie

3.5.1. De taxameters moeten stevig en deugdelijk zijn geconstrueerd.

De essentiële onderdelen moeten van voldoende stevige en duurzame materialen zijn vervaardigd.

3.5.2. Het huis van de taxameter en dat van de aanpassingsinrichting indien deze laatste zich buiten het huis van de taxameter bevindt, alsmede het omhulsel van de overbrengingsorganen moeten zodanig zijn uitgevoerd dat de essentiële onderdelen van het mechanisme niet van buitenaf bereikbaar zijn en tegen stof en vocht zijn beschermd.

De toegang tot de onderdelen waarmee het toestel kan worden gejusteerd moet onmogelijk zijn zonder de verzegeling (punt 6) te beschadigen.

4. OPSCHRIFTEN

4.1. Algemene opschriften en identificatie

Elke taxameter moet op het afleesvlak of op een verzegelde plaat voorzien zijn van de volgende gemakkelijk zichtbare en onder normale opstellingsomstandigheden leesbare gegevens:

- a) naam en adres van de fabrikant of diens fabrieksmerk;
- b) type-aanduiding van het toestel, nummer en jaar van vervaardiging;
- c) het EEG-modelgoedkeuringsteken;
- d) de constante k (aangegeven met een relatieve onnauwkeurigheid van ten hoogste 0,2 %).

Op elke taxameter moet ruimte aanwezig zijn voor:

- a) de eventuele vermelding van aanvullende gegevens van het toestel of het voertuig overeenkomstig de nationale voorschriften;
- b) het aanbrengen, naast het gedeeltelijke EEG-ijkmerk van andere, in de nationale wetgeving voorgeschreven merken.

4.2. Bijzondere opschriften

4.2.1. In de nabijheid van de vensters van de aanwijsinrichtingen moet duidelijk zichtbaar en leesbaar en op ondubbelzinnige wijze de betekenis van de aangewezen waarden zijn vermeld.

4.2.2. Naast de aanwijzing van de ritprijs en de aanwijzing van de verschuldigde toeslagen moet de naam of het symbool van de munteenheid zijn aangegeven.

5. TOLERANTIEZONE VAN DE TOELAATBARE FOUTEN

Bij de controle op een proefbank van een taxameter die gereed is voor montage en van de bijbehorende inrichtingen is voorzien, geldt als (conventioneel) werkelijke waarde van de gemeten grootheden de waarde die voortvloeit uit de waarde van k die op het toestel is aangegeven en het tarief of de tarieven waarop het toestel is afgesteld.

De werkelijke waarde van deze grootheden moet liggen tussen de grootste en de kleinste van de toegestane aanwijzingen.

5.1. In geval van aandrijving op basis van de afgelegde afstand is de tolerantiezone van de toelaatbare fouten voor een gegeven afgelegde afstand niet groter dan:

- a) voor de beginafstand (3.1.3): 2 % van de werkelijke waarde; bij beginafstanden van minder dan 1 000 meter echter, is de tolerantiezone 20 meter;
- b) voor de volgende afstanden: 2 % van de werkelijke waarde.

5.2. In geval van aandrijving op basis van de tijd is de tolerantiezone van de toelaatbare fouten voor een gegeven periode niet groter dan:

- a) voor de beginperiode (3.1.3): 3 % van de werkelijke waarde; bij beginperioden van minder dan 10 minuten echter, is de tolerantiezone 18 seconden;
- b) voor de daarop volgende perioden: 3 % van de werkelijke waarde.

5.3. In de nationale voorschriften zal worden aangegeven of de afstelling van de complete meetinstallatie (taxameter + voertuig) zodanig dient plaats te vinden dat de tolerantiezone van de toelaatbare fouten symmetrisch of asymmetrisch moet zijn ten opzichte van de nulfout die voor de aandrijving op basis van de afgelegde afstand in dat geval is betrokken op de werkelijk door het voertuig afgelegde afstand.

6. VERZEGELINGEN

6.1. De volgende onderdelen van taxameters moeten zodanig zijn uitgevoerd dat zij door middel van een zegelmerk kunnen worden verzegeld:

- a) het huis om het binnenwerk van de taxameter;
- b) het huis van de aanpassingsinrichting;

- c) de omhulsels van de mechanische of elektrische onderdelen die de verbinding vormen tussen de opnemer van de taxameter en het overeenkomstige onderdeel waarvan het voertuig is voorzien ten behoeve van de aansluiting van het toestel, met inbegrip van de losse onderdelen van de aanpassingsinrichting;
 - d) bij een uurwerk dat elektrisch wordt opgewonden en bij een elektrisch aangedreven bedieningsorgaan van de taxameter: de aansluitingen van de elektrische aansluitkabels;
 - e) de eventuele platen met verplichte opschriften en ijkmerken;
 - f) de aansluitingen van de elektrische aansluitkabel van de eventuele verklikker, bedoeld in punt 3.3.4.
- 6.2. Indien aangebracht moeten deze verzegelingen zodanig zijn dat de toegang tot de beschermde organen en aansluitingen onmogelijk is zonder beschadiging van een zegelmerk.
- 6.3. In het certificaat van EEG-modelgoedkeuring worden de plaats van de verzegelingen vastgesteld en, voor zover noodzakelijk, de aard en de vorm der inrichtingen waarop deze verzegelingen kunnen worden aangebracht.
7. EERSTE EEG-IJK
- 7.1. De eerste EEG-ijk van een taxameter geschiedt in verschillende fasen indien een volledige ijk is voorgeschreven.
- 7.2. Eerste fase: het gedeeltelijke EEG-ijkmerk wordt op de taxameter aangebracht indien:
- a) voor het model de EEG-modelgoedkeuring is verleend;
 - b) het toestel overeenkomt met het goedgekeurde model en is voorzien van de in punt 4.1 vereiste opschriften;
 - c) de tolerantiezone van de toelaatbare fouten voldoet aan het bepaalde in de punten 5.1 en 5.2.
- 7.3. Volgende fasen: zij ressorteren onder de autoriteiten van het land waar de taxameter in gebruik wordt genomen.
- Zij omvatten:
- vóór de installatie op het voertuig:
 - a) de controle van de afstelling van het toestel overeenkomstig de voorschriften van punt 5.3;
 - b) de controle van de instelling van de tarieven overeenkomstig de geldende voorschriften;
 - na de installatie op het voertuig:
 - keuring van de aldus tot stand gekomen meetinstallatie.
-

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

inzake het opsporen van trichinen bij de invoer van vers vlees van varkens, huisdieren,
uit derde landen

(77/96/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 21,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad in artikel 21 van Richtlijn 72/462/EEG heeft bepaald dat er een methode en de noodzakelijke modaliteiten zullen worden vastgesteld voor het onderzoek van vers vlees van varkens op trichinen;

Overwegende dat de toepassing van Richtlijn 72/462/EEG niet de verwachte resultaten zal opleveren zolang er tussen de Lid-Staten verschillen bestaan met betrekking tot de waarborgen die worden geëist inzake het opsporen van trichinen bij de invoer van vers vlees uit derde landen; dat het bijgevolg noodzakelijk is een communautaire regeling in te stellen op dit gebied;

Overwegende dat het verse varkensvlees ter bescherming van de gezondheid van de verbruiker systematisch moet worden onderworpen aan een onderzoek volgens erkende doeltreffende methoden, zulks ten einde het vlees waarin trichinen voorkomen te elimineren;

Overwegende dat het onderzoek, wanneer het wordt verricht in het derde land van verzending, moet plaatsvinden in slachthuizen die voldoen aan bepaalde voorwaarden en die met name een onderzoekslaboratorium hebben dat voorzien is van het benodigde onderzoeksmateriaal;

Overwegende dat, om vlees dat is onderzocht te kunnen onderscheiden van vlees dat niet is onderzocht,

een bijzonder merkteken moet worden aangebracht op vlees dat met negatief resultaat aan het onderzoek is onderworpen;

Overwegende dat via een procedure waarbij een nauwe en doeltreffende samenwerking tot stand wordt gebracht tussen de Commissie en de Lid-Staten moet worden beoordeeld of het wenselijk is aan inrichtingen in derde landen toestemming te geven tot het verrichten van dit onderzoek of tot het bewerken van het onderzochte vlees, en dat ook de technische voorschriften, die met name betrekking hebben op de onderzoeksmethoden, de eisen ten aanzien van de onderzoekslaboratoria, en de wijze waarop het onderzochte vlees moet worden gemerkt, volgens dezelfde procedure moeten worden aangepast naar gelang van de technische ontwikkeling en de opgedane ervaring;

Overwegende dat het wenselijk is om de Lid-Staten de mogelijkheid te bieden vers vlees dat geen onderzoek op trichinen in het land van verzending heeft ondergaan, toe te laten mits dit vlees hetzij in het land van verzending, hetzij in de Lid-Staat van bestemming, aan een koudebehandeling wordt onderworpen waardoor wordt gewaarborgd dat eventueel aanwezige trichinen worden geïnactiveerd; dat deze behandeling evenwel dient te geschieden volgens bepaalde duidelijk omschreven voorschriften in inrichtingen die voldoen aan bepaalde voorwaarden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn worden de definities overgenomen van Richtlijn 72/462/EEG.

Voorts wordt verstaan onder:

- a) vers vlees: vers vlees van varkens die als huisdieren worden gehouden;
- b) onderzoek: het onderzoek op de aanwezigheid van trichinen in vers vlees.

Artikel 2

1. Uit derde landen afkomstig vers vlees waarin skeletspieren (dwarsgestreept spierweefsel) aanwezig

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 3. 7. 1975, blz. 17.

zijn, dient, om tot het intracommunautaire handelsverkeer te kunnen worden toegelaten, te worden onderworpen aan een onderzoek onder toezicht en verantwoordelijkheid van een officiële dierenarts.

2. Het onderzoek moet worden uitgevoerd volgens één van de in bijlage I vermelde methoden en wel op het gehele dier of, bij gebreke daarvan, op alle halve geslachte dieren, voorvoeten, achtervoeten of delen van geslachte dieren, bestemd om in de Gemeenschap te worden ingevoerd.

3. Het onderzoek moet worden uitgevoerd in een overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 72/462/EEG erkend slachthuis in het land van verzending, dat voor het uitvoeren van dit onderzoek overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van de onderhavige richtlijn is toegelaten.

4. Het onderzoek dient te zijn uitgevoerd vóór het aanbrengen van het keurmerk als bedoeld in bijlage B, hoofdstuk X van Richtlijn 72/462/EEG.

5. Indien het onderzoek niet kan worden uitgevoerd in het land van verzending, kan de Lid-Staat van bestemming de invoer van vers vlees toestaan op voorwaarde dat het onderzoek wordt verricht tijdens de in artikel 24, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG voorgeschreven keuring in een in artikel 27, lid 1, sub b), van de richtlijn bedoelde controlepost op zijn grondgebied.

6. a) Indien het resultaat van het onderzoek negatief is, moet het verse vlees onmiddellijk nadat het onderzoek is beëindigd, overeenkomstig het bepaalde in bijlage III worden gemerkt.

b) Voor het merken met een inktstempel dient een kleurstof te worden gebruikt als bedoeld in artikel 17, lid 3, van Richtlijn 72/462/EEG.

Artikel 3

1. In afwijking van artikel 2 kan de Lid-Staat van bestemming besluiten dat vers vlees van herkomst uit bepaalde derde landen of delen van die landen, niet hoeft te worden onderworpen aan een onderzoek onder de voorwaarde dat het een koudebehandeling overeenkomstig bijlage IV ondergaat.

2. Deze behandeling vindt plaats in een inrichting als bedoeld in artikel 4, lid 1, gelegen op het grondgebied van het derde land van verzending.

De officiële dierenarts moet in het in artikel 22, lid 3, van Richtlijn 72/462/EEG bedoelde vleeskeuringscertificaat dat het vlees vergezelt, vermelden dat de koudebehandeling in het derde land van verzending heeft plaatsgevonden.

3. Indien de koudebehandeling niet in het derde land van verzending plaatsvindt, moet zij plaatshebben in een controlepost als bedoeld in artikel 2, lid 5.

De officiële dierenarts moet in het in artikel 25 van Richtlijn 72/462/EEG bedoelde certificaat dat het vlees vergezelt, vermelden dat de koudebehandeling in de Lid-Staat heeft plaatsgevonden.

Artikel 4

1. Toelating van een slachthuis tot het verrichten van het onderzoek, toelating van een uitsnijderij tot het uitsnijden of uitbenen van vers vlees dat aan dit onderzoek onderworpen is geweest en toelating van een inrichting tot het uitvoeren van de in artikel 3 bedoelde koudebehandeling, geschieden volgens de procedure van artikel 9. Behalve met de in artikel 4 van Richtlijn 72/462/EEG genoemde eisen wordt rekening gehouden met de waarborgen die worden geboden voor de naleving van de bepalingen van deze richtlijn, en, voor wat de slachthuizen betreft:

- a) met de aanwezigheid van de lokalen en de apparatuur nodig voor het verrichten van het onderzoek,
- b) met de vakbekwaamheid van het personeel dat met dit onderzoek is belast.

Toelating van een slachthuis of een uitsnijderij kan slechts geschieden indien de bevoegde autoriteiten van het derde land officieel hebben verklaard dat dit slachthuis of deze uitsnijderij kan voldoen aan de in artikel 5 en in bijlage III gestelde voorwaarden, en dat het slachthuis bovendien beschikt over een laboratorium dat in overeenstemming is met bijlage II, hoofdstuk I, en dat kan voldoen aan het bepaalde in de andere hoofdstukken van bijlage II en aan de bepalingen van bijlage I.

Toelating van een inrichting tot het verrichten van de koudebehandeling kan slechts geschieden indien de bevoegde autoriteiten van het derde land officieel hebben verklaard dat deze inrichting kan voldoen aan de in bijlage IV gestelde voorwaarden.

2. In de lijst of lijsten, bedoeld in lid 4 van artikel 4 van Richtlijn 72/462/EEG wordt bij de namen van de inrichtingen die in de zin van lid 1 zijn toegelaten, een speciale aanduiding aangebracht.

Artikel 5

1. In slachthuizen die overeenkomstig artikel 4 zijn toegelaten, moeten varkens waarvan het vlees bestemd is voor de Gemeenschap worden geslacht in andere lokalen of, bij gebreke daarvan, op andere tijdstippen dan varkens waarvan het vlees niet bestemd is voor de Gemeenschap, tenzij het vlees van deze varkens op dezelfde wijze aan een onderzoek wordt onderworpen.

2. Het uitsnijden of uitbenen van vlees dat met negatief resultaat aan een onderzoek onderworpen is geweest en dat bestemd is voor de Gemeenschap, moet plaatsvinden in overeenkomstig artikel 4 toegelaten uitsnijderijen.

In deze uitsnijderijen moet dit vlees in andere lokalen, of bij gebreke daarvan, op andere tijdstippen worden uitgesneden of uitgebeend dan vlees dat niet bestemd is voor de Gemeenschap, tenzij het vlees van deze varkens op dezelfde wijze aan een onderzoek onderworpen is geweest.

Artikel 6

Bij de controles in derde landen, voorzien in artikel 5 van Richtlijn 72/462/EEG, moet eveneens worden nagegaan of de bepalingen van de onderhavige richtlijn worden toegepast.

Artikel 7

De Lid-Staten stellen de lijst op van de in artikel 2, lid 5, bedoelde controleposten waar

- het onderzoek
- de in artikel 3 bedoelde koudebehandeling

kan worden uitgevoerd en delen deze lijst aan de Commissie mede.

Zij zien erop toe dat deze posten beschikken over de nodige voorzieningen om de betrokken werkzaamheden te kunnen uitvoeren.

Artikel 8

De Raad neemt voor 1 januari 1979 op voorstel van de Commissie een besluit over de aanvulling van de methoden, bedoeld in bijlage I.

Artikel 9

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in arti-

kel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die door de voorzitter kan worden vastgesteld naar gelang van de urgentie der te behandelen kwesties. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld aan de Raad een voorstel voor betreffende de te nemen maatregelen.

De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 10

Artikel 9 is van toepassing tot en met 21 juni 1981.

Artikel 11

De Lid-Staten stellen uiterlijk op 1 januari 1979 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

BIJLAGE I

METHODES VOOR HET OPSPOREN VAN TRICHINEN

I. TRICHINOSCOPISCH ONDERZOEK

a) Apparatuur

Gloeilamptrichinoscoop met 50-voudige, alsmede 80-100-voudige vergroting.

Compressorium (persglazen) bestaande uit twee tegen elkaar aandrukbare glazen plaatjes, waarvan er een in gelijke vlakken is verdeeld, een klein krom schaartje, een pincet, een mes voor het uitsnijden van de monsters, genummerde kleine recipiënten om de monsters in op te vangen, een druppelpipet, een glaasje met azijnzuur en een glaasje met kaliloog voor het helder maken van eventuele verkalkingen, respectievelijk week maken van ingedroogd vlees.

b) Monsterneming

Bij complete dieren telkens een monster nemen van ten minste de grootte van een hazelnoot uit beide middenrifpijlers bij de overgang van het spiergedeelte naar het peesgedeelte. Is slechts één middenrifpijler voorhanden, dan moet hieruit een monster worden genomen van tweemaal de grootte van een hazelnoot. Bij het ontbreken van beide middenrifpijlers moeten twee monsters ongeveer ter grootte van een hazelnoot worden genomen uit het rib- of borstbeengedeelte van het middenrif, uit de tong- of kauwspieren of uit de buikspieren.

Voor stukken vlees: van ieder stuk, drie monsters van skeletspieren die weinig vet bevatten, van ten minste de grootte van een hazelnoot en genomen op verschillende plaatsen, zoveel mogelijk in de nabijheid van de beenderen of van de zezen.

c) Werkwijze

Van elk van de hierboven beschreven monsters van de complete dieren moet de trichinekeurder, wanneer beide middenrifpijlers voorhanden zijn, zeven stukjes uitsnijden ter grootte van een haverkorrel, dus 14 stukjes in totaal, en wanneer slechts één middenrifpijler voorhanden is, veertien stukjes, op verschillende plaatsen en indien mogelijk bij de overgang van spier naar pees, en tussen de glazen plaatjes van het compressorium zo plat drukken dat gewone drukletters gemakkelijk door het preparaat kunnen worden gelezen. Indien het vlees van de te onderzoeken stukken droog en oud is, moeten de preparaten vóór het platdrukken gedurende 10 tot 20 minuten worden geweekt in kaliloog dat met ongeveer een dubbele hoeveelheid water is verdund.

Indien bij complete dieren monsters worden genomen uit het rib- of borstbeengedeelte van het middenrif, uit de tong- of kauwspieren of uit de buikspieren, moeten van elk monster 14 stukjes ter grootte van een haverkorrel worden gesneden, dus 28 stukjes in totaal.

Van ieder van de monsters die werden afgenomen van stukken vlees moet de trichinekeurder 4 stukjes ter grootte van een haverkorrel afsnijden, dus 12 stukjes in totaal.

Het onderzoek met de trichinoscoop dient zó te geschieden dat elk preparaat langzaam en zorgvuldig wordt onderzocht. Indien bij het trichinoscopisch onderzoek verdachte plaatsen worden gevonden waarvan de aard ook met de sterkste vergroting van de trichinoscoop niet met zekerheid kan worden vastgesteld, moet een controleonderzoek met behulp van de microscoop worden verricht.

Het microscopisch onderzoek dient zo te geschieden dat ieder preparaat bij 30- tot 40-voudige vergroting langzaam en zorgvuldig wordt onderzocht.

In geval van twijfel moet het onderzoek met andere monsters en preparaten, indien nodig met behulp van sterkere vergrotingen, worden voortgezet, tot de gewenste gegevens zijn verkregen. Het trichinoscopisch onderzoek dient ten minste drie minuten te duren.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van vervangingsmonsters uit het rib- of borstbeengedeelte van het middenrif, uit de tong- of kauwspieren of uit de buikspieren, dient het trichinoscopisch onderzoek ten minste zes minuten te duren.

In de vastgestelde minimumtijd voor het onderzoek is niet de tijd begrepen die nodig is voor het afnemen van de monsters en voor het maken van de preparaten.

Over het algemeen mag een keurder niet meer dan 840 stukjes per dag met de trichinoscoop onderzoeken; bij uitzondering mag dit getal tot 1 050 worden verhoogd.

II. DIGESTIEMETHODE

a) Apparatuur en materiaal

- Mes voor monsterneming.
- Kleine afsluitbare genummerde bakjes voor het bewaren der monsters, eventueel tot een hernieuwd onderzoek.
- Incubator.
- Glazen trechter met een inhoud van 2 à 3 liter, met staander en gummi verbindings-slang, klemmen voor het afklemmen van de verbindings-slang.
- Plastic zeef (doorsnede ca. 18 cm, maaswijdte ongeveer 1 mm).
- Verbandgaas.
- Centrifugebuisje met spits uiteinde.
- Blokschaaltje.
- Vleesmolen.
- Stereomicroscop.
- Digestievloeistof met de volgende samenstelling: 10 g pepsine (1 200 E/g), 5 ml HCl (ten minste 37 %), met leidingwater tot 1 liter aanvullen.

b) Monsterneming

1. Bij complete dieren een monster van ten minste 20 g uit een middenrifpijler nemen aan de overgang van het spiergedeelte naar het peesgedeelte; indien geen middenrifpijler voorhanden is, een monster van dezelfde grootte uit het rib- of borstbeen-gedeelte van het middenrif, uit de tong- of kauwspieren of uit de buikspieren nemen.
2. Voor de stukken vlees een monster van ten minste 20 g afnemen van de skeletspieren die weinig vet bevatten, zoveel mogelijk in de nabijheid van de beenderen of van de pezen.

c) Methode

Voor het onderzoek van een verzamelmonster van tien varkens wordt uit ieder monster (20 g) een monster van 10 g getrokken. De overige 10 g worden bewaard voor een afzonderlijk onderzoek indien dit noodzakelijk zou zijn.

De tien monsters van elk 10 g worden tot één monster samengevoegd, in de vleesmolen (diameter van de gaatjes 2 mm) gemalen en in losse korrels in de van een laag verbandgaas voorziene zeef geplaatst. Vervolgens wordt de zeef opgehangen in een trechter die door een stuk gummislang is verbonden met een centrifugebuisje met spits uiteinde; de trechter wordt met de digestievloeistof gevuld tot het analysemateriaal geheel bedekt is. De verhouding analysemateriaal/verteringsvloeistof moet ongeveer 1:20 à 1:30 bedragen.

Na incubatie gedurende 18 à 20 uur bij 37 °C à 39 °C wordt het centrifugebuisje losgemaakt. De bovendrijvende vloeistof in dit busje wordt zorgvuldig verwijderd en het sediment wordt op een schaalte opgevangen en zorgvuldig gespoeld. De aanwezigheid van trichinen wordt nagegaan met behulp van de stereomicroscop bij 20- à 40-voudige vergroting.

Bij een positieve of twijfelachtige uitkomst van het onderzoek van een verzamelmonster dienen de overblijvende monsters, aangevuld met 20 g van ieder varken of, indien het gaat om stukken vlees, met 20 g van ieder stuk, genomen overeenkomstig punt b), afzonderlijk te worden onderzocht.

III. VERZAMELDIGESTIEMETHODE

a) Apparatuur en reagentia

- Mes en pincetten voor de monsterneming.
- Vleesmolen met openingen met diameter tussen 2 en 3 mm.
- Een Erlenmeyer-kolf met stop van rubber of watten (van 3 liter).
- Een konische scheitrechter met een inhoud van 2 000 ml.
- Een normale A-standaard met een lengte van ongeveer 28 cm en een staaf van 80 cm.
- Een ring van ongeveer 10-11 cm doorsnede die aan de standaard kan worden bevestigd.
- Een Péanse tang (23 × 40 mm) die aan de standaard met een dubbele bevestiging kan worden vastgemaakt.
- Een Endecott-zeef nr. 80 (maaswijdte 177) met een buitendiameter van 11 cm voorzien van gaas van brons of roestvrij staal.
- Een trechter van plastic met een binnendiameter van niet minder dan 12 cm.
- Een normale stereomicroscop (vergroting × 40) voorzien van de gebruikelijke lamp of een normale binoculaire microscoop (vergroting × 40).
- Een trichinoscoop met horizontale tafel voor het compressorium.
- Wanneer gebruik wordt gemaakt van een trichinoscoop, een schaal voor het tellen van de larven met dezelfde uitwendige vorm als het compressorium en met een inhoud van ongeveer 60-65 cm³.

De schaal voor het tellen van de larven kan op de volgende wijze zijn geconstrueerd:
De schaal heeft de vorm van een 23 cm lange glasplaat van dezelfde dikte als de plaat van een normaal compressorium. De breedte is evenwel iets kleiner, bij voorbeeld 4,5 cm om het mogelijk te maken een glasplaatje van 2 mm dikte, 1,8 cm breedte en 17,5 cm lengte te bevestigen aan de twee lange zijden van de bodemplaat.
De schaal wordt aan de uiteinden gesloten door het aanbrengen aan de bodemplaat van twee glasplaten van 5 cm lengte, 1 cm breedte en 2 mm dikte. De schaal moet aldus aan de binnenzijde een hoogte hebben van ongeveer 1 cm.
De glasplaten worden aan elkaar gelijmd met gewone glaslijm. Ongeveer 2,8 cm van de bodemplaat wordt vrijgehouden ter bescherming en met het oog op de hanteerbaarheid van de gevulde schaal.
De inhoud van de schaal bedraagt ongeveer 60-65 cm³.
- Wanneer gebruik wordt gemaakt van de microscoop zijn een aantal Petri-schalen van 9 cm diameter nodig.
- Een stift voor het aantekenen op de bodem van de Petri-schaal van de 1 cm² grote zone voor onderzoek.
- Een aantal 10 liter bakken voor de formolbehandeling van de apparatuur en de digestievloeistoffen bij positief resultaat.
- Geconcentreerd (37 %) zoutzuur.
- Merck-pepsine 30 000 eenheden, per gram in poedervorm of pepsine met een bekend gehalte van een andere firma.
- Een of twee schalen voor 100 monsters van ongeveer 2 g vlees.

b) Monsterneming

1. Bij complete dieren een monster van ongeveer 2 g uit een middenrifpijler nemen aan de overgang van het spiergedeelte naar het peesgedeelte; indien geen middenrifpijler voorhanden is, een monster van dezelfde grootte uit het rib- of borstbeengedeelte van het middenrif, uit de tong- of kauwspieren of uit de buikspieren nemen.
2. Voor de stukken vlees een monster van ongeveer 2 g afnemen van de skeletspieren die weinig vet bevatten, zoveel mogelijk in de nabijheid van de beenderen of van de pezen.

c) Werkwijze

Van alle 100 monsters van de varkens wordt een monster van ongeveer 1 g genomen. Het verzamelmonster wordt één keer in de vleesmolen vermalen.

Het vermalen vlees wordt overgebracht in de 3 liter Erlenmeyer-kolf te zamen met 7 g pepsine, ongeveer 2 liter water met een temperatuur van 37-40 °C en 25 ml geconcentreerd zoutzuur. Het mengsel wordt geschud om de pepsine op te lossen.

De pH van de oplossing moet liggen tussen 1,5 en 2.

- Met het oog op de digestie wordt de Erlenmeyer-kolf geïncubeerd bij 37 °C gedurende ongeveer 4 uur. De kolf wordt tijdens de incubatie regelmatig geschud, bij voorbeeld een of tweemaal per uur.
- De ontsloten oplossing wordt gefiltreerd over een zeef in de konische scheitrichter van 2 liter en gedurende ten minste een uur ongemoeid gelaten in de standaard.
- Een hoeveelheid van ongeveer 45 cm³ wordt afgetapt uit de trechter en in drie gelijke hoeveelheden van 15 ml verdeeld over drie Petri-schalen waarvan de bodem is ingedeeld in vierkantjes met een zijde van 1 cm.
- Elke Petri-schaal wordt nauwkeurig onder de microscoop onderzocht op trichinelarven (vergroting ongeveer 40 ×).
- Wanneer gebruik wordt gemaakt van schotels voor het tellen van de larven worden de 45 cm³ over twee van die schotels verdeeld en onder de trichinoscoop onderzocht.
- De larven in de neerslag liggen opgerold en vertonen het beeld van een horlogeveer. Zij zijn gemakkelijk identificeerbaar en maken in lauwwarm water meestal op- en afrolbewegingen.

Indien het gevormde sediment niet doorzichtig genoeg is, kan het door uitspoeling helderder worden gemaakt. Daartoe worden de laatste 45 ml overgebracht in een buisje met een rond uiteinde, waar men ze 15 minuten laat bezinken. De bovendrijvende vloeistof wordt vervolgens voorzichtig weggezogen en het sediment wordt opnieuw gesuspenderd in ongeveer 45 ml leidingwater.

Na een tweede bezinkingstijd van 15 minuten wordt de bovendrijvende vloeistof weer voorzichtig weggezogen en wordt het sediment met ongeveer 20 ml leidingwater zorgvuldig in een Petri-schaal uitgespoeld en onderzocht.

Bij een positieve of twijfelachtige uitkomst van het onderzoek van een verzamelmonster dienen de overblijvende monsters, aangevuld met 20 g van ieder varken of, indien het gaat om stukken vlees, met 20 g van ieder stuk, genomen overeenkomstig punt b), afzonderlijk te worden onderzocht.

BIJLAGE II**HOOFDSTUK I****EISEN WAARAAN DE LABORATORIA VOOR HET OPSPOREN VAN TRICHINEN MOETEN VOLDOEN**

1. De laboratoria voor het opsporen van trichinen moeten gelegen zijn in de onmiddellijke nabijheid van de lokalen waar de varkens worden geslacht en moeten ten minste beschikken over:
 - a) een voldoende ingericht en afsluitbaar lokaal voor het bereiden van de preparaten; het lokaal moet gladde wanden hebben die tot een hoogte van twee meter zijn voorzien van een lichte, afwasbare bekleding of zijn bestreken met lichte afwasbare verf. Voor elke toegepaste onderzoeksmethode moet een lokaal beschikbaar zijn voor het bereiden van preparaten;
 - b) een voldoende ingericht en afsluitbaar lokaal voor trichinoscopisch en microscopisch onderzoek;
 - c) voldoende luchtverversing, en indien nodig een klimaatregelingsinstallatie die het mogelijk maakt te bereiken dat de omgevingstemperatuur niet oploopt boven + 25°C;
 - d) voldoende verlichting door daglicht of door kunstlicht waardoor de kleuren niet worden veranderd; fel zonlicht moet worden vermeden;

- e) voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen in het lokaal waar de preparaten worden bereid;
- f) voorzieningen om het lokaal waar het onderzoek plaatsvindt te verduisteren;
- g) eventueel een koelinstallatie voor het bewaren van de vleesmonsters;
- h) een lokaal voor het reinigen en ontsmetten van het bij het onderzoek gebruikte materiaal (b.v. bakken voor de monsters, compressorica, messen en schachtjes) met
 - een waterdichte, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten vloerbekleding die niet vatbaar is voor rotting,
 - gladde wanden die tot een hoogte van 2 meter zijn voorzien van een lichte, afwasbare bekleding, of bestreken met lichte, afwasbare verf;
- i) kleedlokalen, wasgelegenheid, recreatieruimte en toiletten met waterspoeling;
- j) wasgelegenheid voorzien van koud en warm stromend water, was- en ontsmettingsmiddelen en wegwerphanddoeken;
- k) waterdichte, corrosiebestendige bakken met een hermetisch sluitend deksel, die zo zijn uitgevoerd dat onbevoegden er niets uit kunnen nemen, voor de resten van de monsters;
- l) installaties die in voldoende hoeveelheden koud en warm drinkwater leveren;
- m) een voorziening voor de afvoer van afvalwater die voldoet aan de eisen die gelden voor de erkenning van slachthuizen;
- n) geschikte voorzieningen ter bescherming tegen ongewenste dieren, zoals insecten, knaagdieren, enz.

HOOFDSTUK II

VOORSCHRIFTEN VOOR HET PERSONEEL, DE LOKALEN, HET GEREEDSCHAP EN DE WERKTUIGEN IN LABORATORIA VOOR HET OPSPOREN VAN TRICHINEN

2. Een zo volmaakt mogelijke zindelijkheid wordt geëist van personeel, lokalen, gereedschap en werktuigen.
 - a) Het personeel dient met name schone werkkleding te dragen en moet tijdens de werkdag verscheidene malen en telkens vóór het hervatten van de werkzaamheden zijn handen wassen en ontsmetten;
 - b) in de laboratoria voor het opsporen van trichinen mag geen enkel dier binnenkomen;
 - c) gereedschappen en werktuigen die voor het werk worden gebruikt, dienen in een goede staat van onderhoud en reinheid te worden gehouden. Zij moeten verscheidene malen per werkdag en aan het einde van de dagelijkse werkzaamheden zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet.
3. Er mag alleen drinkwater worden gebruikt.
4. Voor de gezondheid van het personeel dat met het nemen van vleesmonsters voor het onderzoek is belast, gelden de bepalingen van bijlage B, hoofdstuk IV, punten 11 en 12, van Richtlijn 72/462/EEG.
5. De voor het onderzoek benodigde vleesmonsters moeten onmiddellijk na het slachten worden genomen en onverwijld worden onderzocht in het laboratorium voor het opsporen van trichinen van het slachthuis. Het is verboden dit onderzoek te verrichten buiten het slachthuis waar de dieren zijn geslacht.
6. Ter voorkoming van vermoeidheid en de gevolgen daarvan moet aan het controlepersoneel worden toegestaan het werk gedurende korte periodes te onderbreken.

HOOFDSTUK III

VOORSCHRIFTEN VOOR DE TRICHINOSCOPEN

De uitvoering en het model van de trichinoscopen moeten voldoen aan de volgende minimum-eisen:

1. Gemakkelijk te gebruiken zijn.
2. Sterke verlichting:
 - de resultaten van de controle moeten zelfs indien de lokalen niet volledig verduisterd zijn met zekerheid kunnen worden vastgesteld;
 - de lichtbron moet een projectiegløeilamp van 100 W (12 V) zijn.
3. Voldoende vergroting:
 - vergroting voor normale werkzaamheden: 50 maal;
 - sterkere vergroting, 80 tot 100 maal, voor de juiste beoordeling van preparaten die met de normale vergroting niet met voldoende zekerheid kunnen worden beoordeeld.
4. Scheidend vermogen:
 - bij iedere vergroting moet het beeld helder en scherp, en de kleurweergave juist zijn.
5. Automatische lichtsterkteregeling:
 - bij iedere wijziging van de vergroting moet de helderheid van het beeld automatisch worden aangepast.
6. Contrastvergroting:
 - de condensor moet voorzien zijn van een irisdiafragma waardoor, voor een grondig onderzoek van moeilijke gevallen, de contrasten kunnen worden verscherpt;
 - het irisdiafragma moet gemakkelijk regelbaar zijn (bij voorbeeld handel bevestigd op het bedieningspaneel van de trichinoscoop).
7. Gemakkelijk af te stellen:
 - snelle afstelling met stelring;
 - nauwkeurige afstelling met de bedieningshandel.
8. Regeling van de spanning:
 - zodat voor elke situatie de gewenste helderheid wordt bereikt.
9. Verplaatsing van het compressorium in één richting:
 - automatische blokkering zodat het compressorium (persglazen) maar in één richting kan worden verplaatst en niet wordt verschoven als dat niet gewenst is.
10. De beelden moeten ongehinderd naar het projectievlak worden overgebracht.
11. Projectievlak:
 - diameter van ten minste 54 cm;
 - sterk reflecterend vermogen;
 - duurzaam;
 - demonteerbaar;
 - gemakkelijk schoon te houden. •

BIJLAGE III

HET AANBRENGEN VAN HET MERK OP VLEES DAT IS ONDERWORPEN AAN HET ONDERZOEK VOOR HET OPSPOREN VAN TRICHINEN

1. Het keurmerk moet worden aangebracht onder verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts. Hiervoor heeft en bewaart hij:
 - de voor het merken van vlees bestemde instrumenten, die hij uitsluitend op het tijdstip van het merken en voor de hiertoe benodigde tijd aan het hulppersoneel ter hand mag stellen;
 - de in punt 5 genoemde merkplaatjes. Deze merkplaatjes worden op het ogenblik waarop zij moeten worden aangebracht in het benodigde aantal aan het hulppersoneel overhandigd.
2. Het aanbrengen van het merk dient te geschieden met een rond stempel met een diameter van 2,5 cm. Het stempel dient, duidelijk leesbaar, de volgende aanduidingen te bevatten:
 - in het midden, de letter T, in hoofdletter, 1 cm hoog en 0,2 cm breed;
 - onder de bovengenoemde letter T, een van de afkortingen EEG, EØF, EWG, EEC of CEE. De letters dienen 0,4 cm hoog te zijn.
3. Geslachte dieren worden aan de binnenzijde van de dijnen overeenkomstig punt 2 gemerkt met een inkt- of brandstempel.
4. De kop wordt gemerkt met een inkt- of brandstempel dat voldoet aan de voorschriften van punt 2.

De in uitsnijderijen verkregen delen van volgens de voorschriften gemerkte geslachte dieren, met uitzondering van de delen die op grond van punt 43 van hoofdstuk X van bijlage B van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad niet worden gemerkt, moeten — voor zover zij niet zijn gemerkt — overeenkomstig punt 2 worden gemerkt vóór het aanbrengen van het keurmerk.

Het etiket bedoeld in de tweede alinea van het hierboven bedoelde punt 43 moet voldoen aan de voorschriften van punt 6 hieronder.
5. Het merken kan ook geschieden met behulp van een rond merkplaatje. Dit plaatje, dat op elk stuk of op elk geslacht dier moet worden bevestigd moet zodanig zijn vervaardigd dat het geen tweede keer kan worden gebruikt; het moet van duurzaam materiaal zijn dat voldoet aan de eisen van de hygiëne.

Het merkplaatje dient, duidelijk leesbaar, de volgende aanduidingen te bevatten:

 - in het midden, de letter T, in hoofdletter,
 - onder de bovengenoemde letter T, een van de afkortingen EEG, EØF, EWG, EEC of CEE. De letters dienen 0,2 cm hoog te zijn.
6. Op het etiket dat is bedoeld in punt 44 van hoofdstuk X van bijlage B van de in punt 4 bedoelde richtlijn moet behalve het keurmerk ook een goed leesbaar kenteken voorkomen dat overeenkomt met het in punt 2 bedoelde stempel.

BIJLAGE IV

KOUDEBEHANDELING

1. Vlees dat in bevroren toestand wordt geïmporteerd, moet in die toestand worden bewaard.
 2. De technische inrichting en de koelcapaciteit van de koelkamer moeten zodanig zijn dat de in sub 6 genoemde temperatuur in alle delen van de koelkamer en van het vlees zo spoedig mogelijk wordt bereikt en wordt gehandhaafd.
 3. Een isolerende verpakking moet vóór het bevroren worden verwijderd, behalve bij vlees dat bij inbreng in de koelkamer reeds de sub 6 genoemde temperatuur heeft bereikt in alle delen.
 4. De zendingen moeten in de koelkamer afzonderlijk en achter slot worden bewaard.
 5. Op iedere zending moeten dag en uur zijn aangegeven waarop de zending in de koelkamer is binnengekomen.
 6. De temperatuur in de koelkamer moet ten minste -25°C bedragen en moet thermo-elektrisch met geijkte meetmiddelen worden gemeten en doorlopend worden geregistreerd. Zij mag niet direct in de koudeluchtstroom worden gemeten. De meettoestellen moeten achter slot worden gehouden. De diagrammen moeten van de overeenkomstige nummers van het register betreffende de invoerkeuring worden voorzien; ook dag en uur van het begin, resp. het einde van de bevroering moeten daarop worden aangegeven; zij moeten een jaar lang worden bewaard.
 7. Vlees met een diameter of een dikte van maximaal 25 cm moet ten minste 240 uren achter elkaar, vlees met een diameter of een dikte van 25 tot 50 cm ten minste 480 uren achter elkaar worden bevroren. Vlees met een grotere diameter of een grotere dikte mag niet aan dit vriesprocédé worden onderworpen. De bevroeringsduur gaat in bij het bereiken van de sub 6 genoemde temperatuur in de koelkamer.
-

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 21 december 1976

inzake de financiering door de Gemeenschap van bepaalde dringende acties op
veterinair gebied

(77/97/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de noodzaak is erkend om alles in het werk te stellen om de harmonisatie van de nationale voorschriften op veterinair gebied te versnellen en om na te gaan, welke de daartoe geschikte middelen zijn, met name wat de financiële verantwoordelijkheid van de Gemeenschap betreft;

Overwegende dat die verantwoordelijkheid in een eerste stadium moet worden beperkt tot bestrijding van het gevaar voor exotische ziekten op het grondgebied van de Gemeenschap door middel van acties zowel in als buiten de Gemeenschap; dat het optreden van die ziekten in één Lid-Staat namelijk een ernstig gevaar kan vormen voor de Gemeenschap in haar geheel;

Overwegende dat de modaliteiten volgens welke die verantwoordelijkheid eventueel wordt gedragen, per geval moeten worden vastgesteld volgens een soepele en snelle communautaire procedure, die een nauwe samenwerking inhoudt tussen de Commissie en de Lid-Staten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:*Artikel 1*

1. Indien zich op het grondgebied van een Lid-Staat runderpest, mond- en klauwzeer van exotisch

virus, besmettelijke runderperipneumonie, Afrikaanse varkenspest, catarrale schapenkoorts of besmettelijke vesiculaire stomatitis voordoet, zal de betrokken Lid-Staat in aanmerking kunnen komen voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van de ziekte, onder voorbehoud dat de onverwijld toegepaste maatregelen in elk geval de isolering van het bedrijf bij vermoedelijke ziekte omvatten, alsmede direct na de officiële bevestiging van het uitbreken van de ziekte:

- het afslachten en vernietigen van de dieren der voor de ziekte vatbare soorten, die lijden aan de ziekte of ermee besmet zijn, dan wel er vermoedelijk aan lijden of mee besmet zijn,
- de vernietiging van besmet voer,
- de ontsmetting van het bedrijf,
- het in het leven roepen van beschermingszones,
- de toepassing van voorschriften waarmede het risico van verspreiding van de infecties kan worden voorkomen,
- de vaststelling van een termijn die in acht moet worden genomen vóór het opnieuw bevolken van het bedrijf na het afslachten.

De betrokken Lid-Staat brengt de Commissie en de andere Lid-Staten onverwijld op de hoogte van de toegepaste maatregelen en de resultaten hiervan. Het Permanent Veterinair Comité, opgericht bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ⁽³⁾, hierna te noemen het „Comité”, komt zo spoedig mogelijk bijeen en stelt een onderzoek in naar de toestand. Over de financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt een besluit genomen volgens de procedure van artikel 5.

2. Indien voortzetting van de in lid 1, tweede alinea, vastgestelde actie, gezien de ontwikkeling van de toestand in de Gemeenschap wenselijk blijkt, dan wordt volgens dezelfde procedure een nieuw besluit genomen. Dit besluit kan afhankelijk worden gesteld van de aanpassing der maatregelen die door de Lid-Staat uit hoofde van lid 1 zijn vastgesteld, of van de toepassing van andere dan de hierboven vermelde maatregelen, die noodzakelijk worden geacht voor het welslagen van deze actie.

⁽¹⁾ PB nr. C 5 van 8. 1. 1975, blz. 19.⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1975, blz. 34.⁽³⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap, die zo nodig in verschillende tranches kan worden gesplitst, kan bedragen

- maximaal 50 % van de door de Lid-Staat gemaakte kosten in verband met de schadeloosstelling van de eigenaars voor het afslachten en vernietigen van de dieren en de ontsmetting van het bedrijf;
- 100 % van de leveringen van entstof en maximaal 50 % van de voor de uitvoering van deze inenting gemaakte kosten, in het geval dat overeenkomstig lid 2 tot inenting is besloten.

Deze bijdrage wordt berekend na overlegging van bewijsstukken door de betrokken Lid-Staat.

4. Voor de toepassing van deze beschikking kan de lijst van de in lid 1 genoemde ziekten worden gewijzigd door de Raad op voorstel van de Commissie. Deze lijst kan slechts worden uitgebreid tot voor de Gemeenschap uitheemse ziekten.

Artikel 2

1. Indien een Lid-Staat rechtstreeks door het optreden van een der in artikel 1, lid 1, genoemde besmettelijke ziekten op het grondgebied van een aangrenzend derde land of van een aangrenzende Lid-Staat wordt bedreigd, kan deze Lid-Staat, indien hij het nodig acht zich te beschermen door bijzondere maatregelen, met name door het aanleggen van een bufferzone door middel van inenting, in aanmerking komen voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap, op voorwaarde evenwel dat de aanleg van deze zone is goedgekeurd overeenkomstig de procedure van artikel 5.

2. Te dien einde brengt de betrokken Lid-Staat de Commissie en de andere Lid-Staten onverwijld op de hoogte van zijn voornemens. Het Comité komt zo spoedig mogelijk bijeen en stelt een onderzoek in naar de toestand.

Over de financiële bijdragen van de Gemeenschap, beperkt tot de aankoop van entstof en de inentingskosten, wordt een besluit genomen volgens de procedure van artikel 5, waarbij de te dien aanzien getroffen beslissing afhankelijk kan worden gesteld van de toepassing van bepaalde bijzondere maatregelen die noodzakelijk worden geacht voor het welslagen van de ondernomen actie.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap, die zo nodig in verschillende tranches kan worden gesplitst, kan tot 100 % van de entstofleveringen bedragen en maximaal 50 % van de voor de uitvoering van deze inenting gemaakte kosten.

Artikel 3

De Gemeenschap kan besluiten tot de vorming van voorraden biologische produkten, bestemd voor de bestrijding van de in artikel 1, lid 1, bedoelde besmettelijke ziekten (entstoffen, aangepaste virusstammen, diagnostische sera).

Deze actie, alsmede de uitvoeringsmodaliteiten met betrekking tot met name de keuze, de produktie, het vervoer en het gebruik van deze voorraden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 5.

Artikel 4

1. Indien het optreden van een der in artikel 1, lid 1, bedoelde besmettelijke ziekten in een derde land een gevaar kan vormen voor de Gemeenschappen, kan deze haar steun verlenen bij de bestrijding van deze ziekte door entstof te leveren of door de aankoop hiervan te financieren.

2. Deze communautaire steun en de toepassingsmodaliteiten ervan, met name de voorwaarde waarvan hij afhankelijk kan worden gesteld, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 5.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap mag niet meer bedragen dan 25 % van het bedrag dat jaarlijks in haar begroting is opgenomen voor de uitvoering van de verschillende acties waarin deze beschikking voorziet.

Artikel 5

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure onverwijld bij het Comité ingeleid door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over die maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en past deze onmiddellijk toe wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Indien zij niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de

Commissie dadelijk een voorstel in bij de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de datum waarop het voorstel bij hem is ingediend, geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en past zij deze onmiddellijk toe, tenzij de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 6

Voor 1977 wordt een bedrag van 2 500 000 rekeneenheden bestemd voor het financieren van de uit deze beschikking voortkomende acties. Daarna wordt het bedrag voor de nodige kredieten ieder jaar vastgesteld in het kader van de begrotingsprocedure.

Artikel 7

Artikel 5 is van toepassing tot en met 22 juni 1981.

Artikel 8

Op grond van het verslag dat de Commissie vóór 31 december 1980 bij hem moet indienen, onderzoekt de Raad, in het licht van de opgedane ervaring, welke wijzigingen in deze beschikking moeten worden aangebracht.

Artikel 9

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

houdende wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 72/462/EEG op
veterinair gebied

(77/98/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk bij de uitbreiding van de Gemeenschap, in afwijking van de bestaande communautaire voorschriften, werden gemachtigd om hun nationale regelingen op veterinair gebied tot op zekere hoogte te handhaven;

Overwegende dat de bijzondere regeling die ten gunste van die drie Lid-Statens werden getroffen in de eerste plaats werd vastgelegd in de artikelen 104 en 105 van de Toetredingsakte ⁽³⁾; dat soortgelijke bepalingen, die het logische verlengstuk vormen van deze eerste bepalingen, werden opgenomen in besluiten van de Raad die daarna werden vastgesteld; dat te dien einde werden vastgesteld artikel 13 van Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽⁴⁾ en artikel 33 van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ⁽⁵⁾, welke richtlijnen beide laatstelijk zijn gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG ⁽⁶⁾;

Overwegende dat volgens artikel 106 van de Toetredingsakte en de andere hierboven genoemde bepalingen uiterlijk op 1 juli 1976 door de Commissie bij de

Raad een verslag moet worden ingediend, voor zover nodig vergezeld van passende voorstellen, ten einde tot een oplossing van het vraagstuk van de afwijkingen te komen;

Overwegende dat bij de oplossingen die moeten worden gezocht, het streven moet voorzitten om het reeds bereikte gezondheidsniveau niet in gevaar te brengen en het vrije verkeer van dieren en vlees op een zo groot mogelijke schaal te verwezenlijken;

Overwegende dat met betrekking tot vers rundvlees het gevaar voor verspreiding van ziekten ontegenzeggelijk geringer is dan het gevaar dat zich voordoet bij het verkeer van levende dieren; dat overigens de voorwaarden waaraan krachtens de bestaande richtlijnen ter zake van het verkeer van vlees moet worden voldaan zodanig zijn, dat het overbodig is in andere speciale garanties te voorzien;

Overwegende dat voor levende dieren geleidelijk de invoering van een gemeenschappelijke regeling voor alle Lid-Statens dient te worden voorbereid, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verschillende categorieën dieren volgens het gevaar dat zij respectievelijk opleveren en waarbij rekening dient te worden gehouden met de noodzaak om het handelsverkeer geleidelijk uit te breiden, uitgaande van de bestaande handelsstromen; dat geëigende wijzigingen moeten worden aangebracht in Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG;

Overwegende dat de invoer uit derde landen in bepaalde Lid-Statens onderworpen moet kunnen blijven aan een regeling die ten minste even streng is als de regeling die momenteel in die Lid-Statens wordt toegepast;

Overwegende dat op grond van communautaire voorschriften betreffende met name mond- en klauwzeer en varkenspest, later een gemeenschappelijke en volledige oplossing zou moeten kunnen worden gevonden voor deze gehele problematiek;

⁽¹⁾ PB nr. C 6 van 10. 1. 1977, blz. 141.⁽²⁾ Advies uitgebracht op 27 oktober 1976 (nog niet gepubliceerd in het Publikatieblad).⁽³⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24.⁽⁵⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.⁽⁶⁾ PB nr. L 172 van 3. 7. 1975, blz. 17.⁽⁷⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

Overwegende dat het gerechtvaardigd is te voorzien in een bijzondere overgangperiode ten behoeve van Ierland en van het Verenigd Koninkrijk, voor wat Noord-Ierland betreft, ten einde hen in de gelegenheid te stellen de voor de toepassing van de communautaire voorschriften vereiste aanpassingen te verrichten;

Overwegende dat het in het licht van de opgedane ervaring wenselijk lijkt in ruimere mate gebruik te maken van een snelle en afdoende procedure om sommige bepalingen in technisch opzicht aan te passen of om uitvoeringsnormen vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Met ingang van 1 januari 1977 wordt artikel 13 van Richtlijn 72/461/EEG als volgt gelezen:

„Artikel 13

Tot en met 31 december 1982 zijn Ierland en het Verenigd Koninkrijk, voor wat Noord-Ierland betreft, gemachtigd bij de invoer van vers vlees hun nationale regeling betreffende de bescherming tegen mond- en klauwzeer te handhaven, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag.

Tot en met 31 december 1977 zijn Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk gemachtigd bij de invoer van vers vlees hun nationale regeling betreffende de bescherming tegen varkenspest te handhaven, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag.”

Artikel 2

In Richtlijn 64/432/EEG wordt het hierna volgende artikel 4 bis ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Tot en met 31 december 1982 zijn Ierland en het Verenigd Koninkrijk, voor wat Noord-Ierland betreft, gemachtigd bij de overbrenging van fok-, gebruiks- en slachtrunderen uit de overige Lid-Staten naar hun grondgebied hun nationale regeling betreffende de bescherming tegen mond- en klauwzeer te handhaven, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag.

Vóór 1 januari 1978 stelt de Raad, op basis van een vóór 1 juli 1977 in te dienen voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen de eventuele wijzigingen vast die dienen te worden aangebracht in de bijlagen A, B en C van Richtlijn 64/432/EEG, of iedere andere maatregel, daaron-

der begrepen bepalingen betreffende het traditionele handelsverkeer tussen Ierland en het Verenigd Koninkrijk.”

Artikel 3

Met ingang van 1 januari 1978 wordt het hierna volgende artikel 4 ter in Richtlijn 64/432/EEG ingevoegd:

„Artikel 4 ter

Onverminderd artikel 4 bis mogen de Lid-Staten die sinds meer dan twee jaar vrij zijn van mond- en klauwzeer en geen stelselmatige inenting toepassen en die, in afwijking van de eisen van deze richtlijn, de aanwezigheid op hun grondgebied van dieren die binnen een volgens de procedure van artikel 12 te bepalen periode tegen vernoemde ziekte zijn ingeënt, niet toestaan, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag, tot en met 31 december 1982 de overbrenging van fok-, gebruiks- en slachtdieren naar hun grondgebied afhankelijk stellen van de volgende voorwaarden:

A. Wanneer de dieren afkomstig zijn uit een Lid-Staat die sinds ten minste twee jaar vrij is van mond- en klauwzeer en die

1. geen inenting tegen mond- en klauwzeer toepast en de aanwezigheid van tegen deze ziekte ingeënte dieren op zijn grondgebied niet toestaat, moeten zij voldoen aan de eisen van deze richtlijn, met uitzondering van de bepalingen betreffende de verplichting tot inenting tegen mond- en klauwzeer;

2. inenting tegen mond- en klauwzeer toepast en de aanwezigheid van tegen deze ziekte ingeënte dieren op zijn grondgebied toestaat, moeten zij voldoen aan de eisen van deze richtlijn, met uitzondering van die inzake de inenting tegen mond- en klauwzeer, die door de volgende garanties worden vervangen:

— runderen moeten zijn onderzocht op het mond- en klauwzeervirus door middel van de sputumvangertest (of „probangtest”) en moeten bij dit onderzoek negatief gereageerd hebben,

— runderen en varkens moeten een serologische test hebben ondergaan om de aanwezigheid van mond- en klauwzeer-antistoffen op te sporen en moeten bij deze test negatief gereageerd hebben,

— runderen en varkens moeten gedurende 14 dagen hetzij in een bedrijf, hetzij in een quarantainestation in het land van verzending onder toezicht van een officiële dierenarts zijn geïsoleerd,

met dien verstande dat:

- i) geen enkel dier dat zich in het bedrijf van herkomst of, in voorkomend geval, in het quarantainestation bevindt, gedurende een periode van 21 dagen voorafgaand aan de verzending mag zijn ingeënt tegen mond- en klauwzeer, en behalve de verzonden dieren tijdens dezelfde periode geen enkel ander dier het bedrijf en het quarantainestation mag zijn binnengebracht;
- ii) wanneer de op grond van dit artikel vereiste tests in het bedrijf worden uitgevoerd, de voor verzending bestemde dieren tot het tijdstip van verzending van de andere dieren moeten worden gescheiden.

Bovendien moeten deze dieren gedurende 21 dagen in quarantaine worden gehouden in het land van bestemming.

B. Wanneer de dieren afkomstig zijn uit een Lid-Staat die niet sinds ten minste twee jaar vrij is van mond- en klauwzeer en die

1. geen inenting tegen mond- en klauwzeer toepast en de aanwezigheid van tegen deze ziekte ingeënte dieren op zijn grondgebied niet toestaat, moeten zij voldoen aan de eisen van deze richtlijn, met uitzondering van die inzake de inenting tegen mond- en klauwzeer, die door de volgende garanties worden vervangen:

- runderen moeten zijn onderzocht op het mond- en klauwzeervirus door middel van de sputumvangertest (of „probangtest”) en moeten bij dit onderzoek negatief gereageerd hebben,
- runderen en varkens moeten een serologische test hebben ondergaan om de aanwezigheid van mond- en klauwzeer-antistoffen op te sporen en moeten bij deze test negatief gereageerd hebben,
- runderen en varkens moeten gedurende 14 dagen in een quarantainestation in het land van verzending onder toezicht van een officiële dierenarts zijn geïsoleerd,

met dien verstande dat:

- i) geen enkel dier dat zich in het bedrijf van herkomst of, in voorkomend geval, in het quarantainestation bevindt, gedurende een periode van 30 dagen voorafgaand aan de verzending mag zijn ingeënt tegen mond- en klauwzeer, en behalve de verzonden dieren tijdens de-

zelfde periode geen enkel ander dier het bedrijf en het quarantainestation mag zijn binnengebracht;

- ii) wanneer de op grond van dit artikel vereiste tests in het bedrijf worden uitgevoerd, de voor verzending bestemde dieren tot het tijdstip van verzending van de andere dieren moeten worden gescheiden.

Bovendien moeten deze dieren gedurende 21 dagen in quarantaine worden gehouden in het land van bestemming;

2. inenting tegen mond- en klauwzeer toepast en de aanwezigheid van tegen deze ziekte ingeënte dieren op zijn grondgebied toestaat, moeten zij voldoen aan de sub B 1 vermelde eisen alsmede aan iedere eventuele andere aanvullende eis die volgens de procedure van artikel 12 of artikel 13 wordt vastgesteld.

De nadere regelen voor de toepassing van dit artikel, met name voor de indeling van de Lid-Staten in één van de in de eerste alinea sub A en B bedoelde categorieën alsmede voor de toegang tot deze categorieën, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.”

Artikel 4

Het bepaalde in artikel 7, lid 1, punt A, sub b), van Richtlijn 64/432/EEG wordt geschrapt.

In artikel 7, lid 1, punt C, van Richtlijn 64/432/EEG wordt in plaats van „31 december 1977” gelezen „31 december 1979”.

Artikel 5

Met ingang van 1 januari 1978 wordt artikel 8, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG aangevuld met de volgende tekst:

„Voor fok- en gebruiksdieren kunnen de in dit lid bedoelde eisen verschillend zijn volgens de Lid-Staten, om rekening te houden met de bijzondere bepalingen die in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer voor hen gelden.”.

Artikel 6

Met ingang van 1 januari 1978 wordt artikel 33 van Richtlijn 72/462/EEG als volgt gelezen:

„Artikel 33

Bij de toepassing van de artikelen 8 en 16 moeten de voorwaarden die volgens de procedure van artikel 29 voor de invoer in bepaalde Lid-Staten worden vastgesteld, ten minste even streng zijn als die welke de betrokken Lid-Staten toepassen in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer.”.

Artikel 7

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen:

- a) per 1 januari 1977 wat de bepalingen van artikel 1 betreft;

- b) per 1 januari 1978 wat alle andere bepalingen betreft.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 21 december 1976

inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten

(77/99/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat sinds de totstandbrenging van gemeenschappelijke marktordeningen, vleesprodukten vrij binnen de Gemeenschap in het verkeer kunnen worden gebracht; dat het intracommunautaire handelsverkeer in deze produkten echter wordt geremd doordat op dit gebied van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillende gezondheidsvoorschriften bestaan; dat, met name ter opheffing van deze ongelijkheid, deze nationale voorschriften dienen te worden vervangen door gemeenschappelijke;

Overwegende dat het, ten einde de kwaliteit van de betrokken produkten uit gezondheidsoogpunt te waarborgen, dienstig is bij de vervaardiging ervan slechts gebruik te maken van vers vlees dat is verkregen overeenkomstig de communautaire normen, vastgesteld bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1974 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG ⁽³⁾, Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG, alsmede bij Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/379/EEG;

Overwegende dat de vleesprodukten moeten worden bereid, opgeslagen en vervoerd onder omstandigheden die een volledige garantie bieden voor de hygiëne; dat de noodzaak van erkenning van de be-

reidings- en verwerkende bedrijven de controle op de naleving van deze voorwaarden kan vergemakkelijken; dat het dienstig is te voorzien in een procedure ter regeling van geschillen die tussen Lid-Staten kunnen rijzen over de juistheid van de erkenning van een bereidingsbedrijf;

Overwegende dat het voorts dienstig is een communautaire controle in te stellen om na te gaan of de voorgeschreven normen in alle Lid-Staten uniform worden toegepast; dat dient te worden vastgesteld dat de uitvoeringsbepalingen van deze controles nader moeten worden toegelicht volgens een communautaire procedure in het Permanent Veterinair Comité, ingesteld bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat dient te worden voorzien in de mogelijkheid om van sommige bepalingen van deze richtlijn af te wijken voor bepaalde vleesprodukten die andere levensmiddelen bevatten en waarbij de in het produkt verwerkte hoeveelheid vlees zeer gering is; dat deze afwijkingen moeten worden toegestaan volgens een communautaire procedure in het kader van het Permanent Veterinair Comité;

Overwegende dat ten aanzien van het intracommunautaire handelsverkeer de afgifte van een door de bevoegde autoriteit verstrekt gezondheidscertificaat het meest geschikte middel vormt om de bevoegde autoriteit van het land van bestemming de waarborg te verschaffen dat een zending vleesprodukten aan de bepalingen van deze richtlijn voldoet; dat dit certificaat deze zending moet begeleiden tot de plaats van bestemming;

Overwegende dat de Lid-Staten het recht moeten hebben het in het verkeer brengen op hun grondgebied van vleesprodukten, afkomstig uit een andere Lid-Staat, te weigeren wanneer deze produkten ongeschikt blijken voor menselijke consumptie of niet voldoen aan de communautaire voorschriften ter zake;

Overwegende dat in dat geval de afzender of zijn lasthebber op verzoek de mogelijkheid dient te worden geboden om de vleesprodukten terug te zenden, voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan;

⁽¹⁾ PB nr. C 114 van 11. 11. 1971, blz. 40.⁽²⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.⁽³⁾ PB nr. L 172 van 3. 7. 1975, blz. 17.⁽⁴⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.⁽⁵⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.⁽⁶⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

Overwegende dat de afzender of zijn lasthebber en, in bepaalde gevallen, de bevoegde autoriteit van het land van verzending, in kennis dienen te worden gesteld van de gronden waarop een verbod of beperking berust, ten einde de betrokkenen in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de redenen daarvan;

Overwegende dat de afzender, in geval van een geschil tussen hem en de autoriteiten van de Lid-Staat van bestemming over de juistheid van een verbod of beperking, in staat dient te worden gesteld het advies in te winnen van een deskundige;

Overwegende dat het, ter vergemakkelijking van de tenuitvoerlegging van de overwogen bepalingen, dienstig is te voorzien in een procedure waarbij een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht in het kader van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld ten aanzien van vleesprodukten die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) vleesprodukten: produkten vervaardigd van of met vlees dat een behandeling heeft ondergaan ten einde een bepaalde houdbaarheid te verzekeren.

Vlees dat enkel een koelbehandeling heeft ondergaan, wordt evenwel niet als vleesprodukt beschouwd.

Deze richtlijn heeft geen betrekking op:

- i) vleesextract, vleessoepen, vleesbouillon, vlees-sausen en soortgelijke produkten, zonder stukjes vlees,
- ii) gehele, grof of fijn gemalen beenderen, vleespepton, dierlijke gelatine, vleesmeel, zwoerdpoeder, bloedplasma, gedroogd bloed en gedroogd bloedplasma, cellulaire proteïnen, beenderextract en soortgelijke produkten,
- iii) gesmolten vetten van dierlijke vetweefsels,
- iv) gereinigde magen, blazen en darmen, geblancheerd, gezouten of gedroogd;

b) vlees: vlees als bedoeld in

- artikel 1 van Richtlijn 64/433/EEG,
- artikel 1 van Richtlijn 71/118/EEG,
- artikel 2 van Richtlijn 72/462/EEG;

c) vers vlees: vers vlees als bedoeld in artikel 1 van de Richtlijnen 64/433/EEG en 71/118/EEG en in artikel 2 van Richtlijn 72/462/EEG;

d) behandeling: verhitting, zouten of drogen van vers vlees, al dan niet in samenhang met andere levensmiddelen of een combinatie van deze verschillende procédés;

e) volledige behandeling: een behandeling waardoor de deugdelijkheid van de produkten bij normale kamertemperaturen verzekerd is;

f) onvolledige behandeling: een behandeling die niet voldoet aan de eisen die in bijlage A, hoofdstuk V, punt 27, ten aanzien van de volledige behandeling worden gesteld;

g) verhitting: gebruikmaking van droge of vochtige warmte;

h) zouten: gebruikmaking van keukenzout (NaCl);

i) drogen: natuurlijke of kunstmatige vermindering van de hoeveelheid vocht;

j) land van verzending: de Lid-Staat van waaruit vleesprodukten naar een andere Lid-Staat worden verzonden;

k) land van bestemming: de Lid-Staat waarheen vleesprodukten uit een andere Lid-Staat worden verzonden;

l) partij: hoeveelheid vleesprodukt waarvoor een zelfde gezondheidscertificaat geldt;

m) directe verpakking: de handeling bestaande in het beschermen van een vleesprodukt door het gebruik van een eerste omhulsel of van een eerste verpakking, in rechtstreeks contact komend met het betrokken produkt, alsook dit eerste omhulsel en deze eerste verpakking zelf;

n) buitenverpakking: de handeling bestaande in het plaatsen van een of meerdere al dan niet van een directe verpakking voorziene vleesprodukten in één verpakking, alsook deze verpakking zelf.

2. Totdat als gevolg van de overeenkomstig artikel 9, lid 2, ingediende voorstellen, bepalingen zijn vastgesteld ten aanzien van vlees dat behandeld is, doch niet door middel van verhitten, zouten of drogen of dat een behandeling heeft ondergaan die niet voldoet aan de voorwaarden van bijlage A, hoofdstuk V, punt 26, zijn op dit vlees de hierboven in lid 1, sub b), genoemde richtlijnen van toepassing.

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat slechts vleesprodukten die aan de volgende algemene voor-

waarden voldoen van zijn grondgebied naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden verzonden:

- 1) Zij moeten bereid zijn in een erkend bedrijf dat overeenkomstig artikel 6 wordt geïnspecteerd.
- 2) De produkten moeten overeenkomstig bijlage A zijn bereid, opgeslagen en vervoerd.
- 3) Zij moeten zijn bereid uit:
 - a) vers vlees als omschreven in artikel 2, lid 1, sub c), met dien verstande dat dit verse vlees afkomstig mag zijn:
 - i) overeenkomstig Richtlijn 64/433/EEG, uit de Lid-Staat waar de bereiding heeft plaatsgevonden, of uit iedere andere Lid-Staat,
 - ii) overeenkomstig Richtlijn 72/462/EEG, uit een derde land, hetzij rechtstreeks, hetzij via een andere Lid-Staat,
 - iii) overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 71/118/EEG, uit een derde land, voor zover
 - de uit dit vlees verkregen produkten voldoen aan de eisen van deze richtlijn,
 - deze produkten niet worden voorzien van het keurmerk, bedoeld in bijlage A, hoofdstuk VII,
 - het intracommunautaire handelsverkeer van deze produkten onderworpen blijft aan de nationale voorschriften van iedere Lid-Staat;
 - b) een vleesprodukt, voor zover het voldoet aan de eisen van deze richtlijn.
- 4) Zij moeten zijn bereid door middel van verhitting, zouten of drogen; deze procédés kunnen met roken of rijpen, eventueel onder bijzondere microklimatische omstandigheden, worden gecombineerd, waarbij met inachtneming van artikel 12 bepaalde toevoegingsmiddelen kunnen worden gebruikt, in het bijzonder voor het peken. Zij kunnen ook samen met andere levensmiddelen en kruiden worden bereid.
- 5) Bij de bereiding moet vers vlees worden gebruikt dat voldoet aan de voorwaarden van bijlage A, hoofdstuk III.
- 6) Zij moeten overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk IV, zijn onderworpen aan een door de bevoegde autoriteit verrichte keuring; deze controle kan voor zuiver materiële werkzaamheden worden verricht met de hulp van speciaal hiertoe opgeleid personeel, volgens de regels die voor zover

nodig overeenkomstig de procedure van artikel 18 worden vastgesteld.

- 7) Zij moeten voldoen aan de normen als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk V.
- 8) Ingeval de produkten worden verpakt dient dit te geschieden overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk VI.
- 9) Zij moeten overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk VII, voorzien zijn van een keurmerk.
- 10) Zij moeten overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk VIII, gedurende het vervoer naar het land van bestemming vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat.
- 11) Zij moeten overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk IX, op voldoende hygiënische wijze worden opgeslagen en naar het land van bestemming vervoerd.

2. Vleesprodukten mogen niet onderworpen zijn geweest aan ioniserende straling, tenzij zulks om medische redenen verantwoord is en duidelijk op het produkt en op het gezondheidscertificaat staat vermeld dat het produkt werd bestraald.

Artikel 4

1. Vleesprodukten die overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk V, punt 27, een volledige behandeling hebben ondergaan, kunnen bij normale kamertemperaturen worden opgeslagen en vervoerd.

De produkten die een natuurlijke gisting en een lang rijpingsproces hebben ondergaan, worden beschouwd als produkten die een volledige behandeling hebben ondergaan, totdat de Raad, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen, de parameters van bijlage A, hoofdstuk V, punt 27, sub b), heeft aangepast.

2. Voor vleesprodukten die een onvolledige behandeling hebben ondergaan, moet de producent ten behoeve van de controle op de buitenverpakking van het produkt duidelijk zichtbaar en leesbaar aangeven bij welke temperatuur het moet worden vervoerd en opgeslagen en voor hoeveel tijd de houdbaarheid ervan aldus kan worden verzekerd.

3. Overeenkomstig de procedure van artikel 18 kan zo nodig van lid 2 worden afgeweken voor bepaalde vleesprodukten die niet voldoen aan de in bijlage A, hoofdstuk V, punt 27, voorgeschreven normen; hieraan worden voorwaarden verbonden waarvan de naleving wordt gecontroleerd door de bevoegde autoriteit.

Artikel 5

De artikelen 3 en 4 zijn niet van toepassing op vleesprodukten die met toestemming van het land van be-

stemming worden ingevoerd voor andere doeleinden dan menselijke consumptie; in dat geval ziet het land van bestemming erop toe dat deze produkten niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan die waarvoor zij naar dit land zijn verzonden.

Artikel 6

1. Iedere Lid-Staat stelt een lijst op van de door hem erkende en van een veterinair toelatingsnummer voorziene bedrijven. Hij doet deze lijst toekomen aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie.

De Commissie stelt een lijst van deze erkende bedrijven op en zorgt voor bekendmaking ervan in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Onverminderd artikel 8 erkent een Lid-Staat een bedrijf slechts indien de naleving van deze richtlijn gewaarborgd is.

De Lid-Staat trekt de erkenning in indien aan de voorwaarden daarvoor niet meer wordt voldaan.

Indien een controle overeenkomstig artikel 7 is verricht, houdt de Lid-Staat met de daaruit voortvloeiende conclusies rekening.

De intrekking van de erkenning wordt meegedeeld aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie.

2. De inspectie van de erkende bedrijven wordt verricht onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit; deze inspectie kan voor zuiver materiële werkzaamheden worden verricht met de hulp van speciaal hiertoe opgeleid personeel.

De regels voor deze assistentie worden vastgelegd volgens de procedure van artikel 18.

3. Indien een Lid-Staat van mening is dat een bedrijf in een andere Lid-Staat niet of niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden, stelt hij de Commissie en de bevoegde centrale autoriteit van deze andere Lid-Staat daarvan in kennis.

4. In het in lid 3 bedoelde geval leidt de Commissie onverwijld de in artikel 7 omschreven procedure in.

Indien de conclusies van de expertise zulks rechtvaardigen, kunnen de Lid-Staten overeenkomstig de procedure van artikel 19 gemachtigd worden om vleesprodukten, afkomstig uit het betrokken bedrijf, de toegang tot hun grondgebied te ontzeggen.

Deze machtiging kan overeenkomstig de procedure van artikel 19 teniet gedaan worden indien de conclusies van een nieuwe expertise, verricht overeenkomstig artikel 7, zulks rechtvaardigen.

Artikel 7

Deskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie voeren regelmatig ter plaatse controles uit om na te gaan of de erkende bedrijven metterdaad deze richtlijn, inzonderheid bijlage A, hoofdstukken I en II, naleven.

Zij zenden de Commissie een verslag over de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verschaft de deskundigen alle nodige hulp bij de uitvoering van hun taak.

De deskundigen van de Lid-Staten die deze controles moeten verrichten, worden op voordracht van de Lid-Staten door de Commissie aangewezen. Zij moeten de nationaliteit bezitten van een andere Lid-Staat dan die waarin de controle plaatsvindt, en, in het in artikel 6, leden 3 en 4, bedoelde geval, van een andere Lid-Staat dan de bij het geschil betrokken Lid-Staten.

De controles geschieden voor rekening van de Gemeenschap, die de hieraan verbonden kosten draagt.

De periodiciteit en de regels betreffende die controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 8

1. In afwijking van de in artikel 3 gestelde voorwaarden kan overeenkomstig de procedure van artikel 18 worden besloten dat sommige bepalingen van deze richtlijn niet van toepassing zullen zijn op sommige produkten die andere levensmiddelen bevatten en die voor een gering percentage uit vlees of vleesprodukten zijn samengesteld.

Deze afwijkingen kunnen alleen betrekking hebben op:

- a) de voorwaarden inzake erkenning van de bedrijven als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I;
- b) de voorwaarden inzake inspectie als bedoeld in bijlage A, hoofdstukken IV en V;
- c) de eisen betreffende het keurmerk en het gezondheidscertificaat, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punten 9 en 10.

Voor het toestaan van de afwijkingen als bedoeld in dit artikel wordt zowel met de aard als met de samenstelling van het produkt rekening gehouden.

Ongeacht de bepalingen van dit artikel, zien de Lid-Staten erop toe dat alle voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde produkten deugdelijke waren zijn die zijn bereid uit vers vlees of uit vleesprodukten in de zin van deze richtlijn.

2. Lid 1, eerste alinea, wordt voor de eerste maal toegepast vóór de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt.

Artikel 9

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad vóór het van toepassing worden van de onderhavige richtlijn voor de eerste maal de bepalingen vast inzake gehakt, vermalen of op soortgelijke wijze fijn-gemaakt vers vlees waaraan andere levensmiddelen of kruiden zijn toegevoegd.

Tot de inwerkingtreding van de aldus vastgestelde bepalingen blijft dit vlees onderworpen aan de nationale wetgevingen.

2. De Commissie legt de Raad vóór het van toepassing worden van de onderhavige richtlijn een voorstel voor ten einde een regeling te treffen voor de produkten die geen behandeling hebben ondergaan en derhalve niet voldoen aan de eisen van bijlage A, hoofdstuk V, punt 26.

Artikel 10

De methoden die nodig zijn voor de controle van de naleving der in bijlage A, hoofdstuk V, punten 26 en 27, bedoelde normen en de toleranties op die normen, worden, zes maanden voor het van toepassing worden van de onderhavige richtlijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

Deze methoden, normen en toleranties kunnen in voorkomend geval worden gewijzigd of bijgewerkt volgens dezelfde procedure.

Artikel 11

1. Indien tijdens een gezondheidskeuring op het grondgebied van een Lid-Staat is gebleken

a) dat de vleesprodukten afkomstig uit een andere Lid-Staat niet geschikt zijn voor menselijke consumptie, verbiedt deze Lid-Staat het in de handel brengen van die produkten op zijn gebied;

b) dat artikel 3 niet in acht genomen is, kan deze Lid-Staat een dergelijk verbod uitvaardigen,

zulks onverminderd de bevoegdheden die voortvloeien uit de artikelen 6 en 7.

2. In de krachtens lid 1 genomen besluiten dient te worden bepaald dat terugzending van de vleesprodukten, op verzoek van de afzender of van zijn lasthebber, is toegestaan, voor zover daartegen uit sanitair oogpunt geen bezwaren bestaan. In ieder geval worden veiligheidsmaatregelen genomen ten einde

een verkeerd gebruik van die produkten te voorkomen.

Indien terugzending niet mogelijk is, moeten zij worden vernietigd op het grondgebied van de Lid-Staat waar de controles worden verricht.

In afwijking van deze bepaling kan de Lid-Staat die de gezondheidscontrole en de keuring uitvoert, op verzoek van de importeur of diens lasthebber, toestaan dat de produkten worden toegelaten voor andere doeleinden dan menselijke consumptie, voor zover er geen enkel gevaar bestaat voor mens of dier. Deze vleesprodukten mogen het grondgebied van de betrokken Lid-Staat niet verlaten en deze moet de bestemming ervan controleren.

Deze besluiten moeten met opgave van redenen ter kennis worden gebracht van de afzender of diens lasthebber. Wanneer daarom wordt verzocht moeten deze gemotiveerde besluiten onverwijld schriftelijk worden medegedeeld met vermelding van de mogelijkheden van beroep die het geldende recht biedt, alsook van de wijze waarop en de termijn waarbinnen die mogelijkheden moeten worden aangewend.

3. Wanneer de genoemde besluiten berusten op de vaststelling van de aanwezigheid van een besmettelijke ziekte, van een afwijking die gevaar oplevert voor de menselijke gezondheid of van een ernstige veronachtzaming van de voorschriften van deze richtlijn, dan worden zij eveneens onverwijld en met opgave van redenen ter kennis gebracht van de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending en van de Commissie.

Artikel 12

Onverminderd de geldende communautaire voorschriften betreffende de toevoegingsmiddelen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt, blijven het gebruik van toevoegingsmiddelen in vleesprodukten en de nadere bijzonderheden omtrent dit gebruik tot aan de inwerkingtreding van de communautaire voorschriften ter zake onder het nationale recht ressorteren.

Artikel 13

Vóór 31 december 1978 besluit de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie welke temperatuur in acht moet worden genomen tijdens het uitsnijden en het aanbrengen van de eerste verpakking, als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk II, punt 9, zulks onverminderd het bepaalde in bijlage A, hoofdstuk III, punt 20.

Artikel 14

1. De Raad neemt met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie een besluit ten aanzien

van communautaire voorschriften inzake de methodes voor het onderzoek op trichinen, alsmede inzake de gevallen waarin een dergelijk onderzoek niet noodzakelijk is.

2. Tot de inwerkingtreding van deze voorschriften blijven de bepalingen van de Lid-Staten met betrekking tot het aantonen van de aanwezigheid van trichinen in varkensvlees bevattende vleesprodukten, van toepassing.

3. Varkensvlees dat trichinen blijkt te bevatten, mag niet worden gebruikt bij de vervaardiging van vleesprodukten die voor het intracommunautaire handelsverkeer zijn bestemd.

Artikel 15

1. Deze richtlijn laat onverlet de mogelijkheden die het in de Lid-Staten geldende recht biedt om in beroep te gaan tegen de in deze richtlijn bedoelde besluiten van de bevoegde autoriteiten.

2. Elke Lid-Staat kent aan de afzenders van vleesprodukten die overeenkomstig artikel 11, lid 1, niet in de handel mogen worden gebracht, het recht toe het advies van een deskundige in te winnen. Elke Lid-Staat draagt er zorg voor dat deze deskundigen, voordat door de bevoegde overheid tot andere maatregelen, zoals destructie van het vlees, wordt overgegaan, kunnen uitmaken of aan de voorwaarden van artikel 11, lid 1, is voldaan.

De deskundige dient de nationaliteit van een van de Lid-Staten te bezitten, echter niet die van het land van verzending, noch die van het land van bestemming.

De Commissie stelt op voordracht van de Lid-Staten een lijst op van deskundigen die met het uitbrengen van dergelijke adviezen kunnen worden belast. Na raadpleging van de Lid-Staten stelt zij algemene uitvoeringsvoorschriften vast, in het bijzonder wat betreft de bij de opstelling van deze adviezen te volgen procedure.

Artikel 16

De bepalingen van de Lid-Staten op veterinairerechtelijk gebied betreffende de handel in vleesprodukten blijven van toepassing tot de inwerkingtreding van communautaire bepalingen ter zake.

Artikel 17

Tot op het tijdstip van de tenuitvoerlegging van de communautaire bepalingen voor de invoer van vleesprodukten uit derde landen passen de Lid-Staten op deze invoer bepalingen toe welke ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke uit deze richtlijn voortvloeien.

Artikel 18

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die door de voorzitter kan worden vastgesteld naar gelang van de urgentie der te behandelen kwesties. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld aan de Raad een voorstel voor betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 19

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld aan de Raad een voorstel voor betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vast.

Indien de Raad binnen vijftien dagen na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 20

Op grond van een door de Commissie vóór 1 juli 1977 in te dienen voorstel stelt de Raad vóór 31 december 1977 de bepalingen vast ter omschrijving van de hoedanigheid van de personen die bevoegd zijn tot de uitoefening van de controle- en inspectietaken als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub 6), artikel 4, lid 3, en artikel 6, lid 2, alsmede in bijlage A, de hoofdstukken II, IV, V, VII en VIII.

Artikel 21

De artikelen 18 en 19 zijn van toepassing tot en met 21 juni 1981.

Artikel 22

De Lid-Staten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking, ten einde met ingang van 1 juli 1979 gevolg te geven aan deze richtlijn.

Voor die Lid-Staten waarop de datum waarop deze richtlijn wordt aangenomen geen jaarlijks medisch onderzoek verplicht is op grond van de bestaande veterinaire wetgeving, wordt het medisch onderzoek bedoeld in bijlage A, hoofdstuk II, punt 17, echter eerst verplicht met ingang van 15 februari 1980, behalve indien de Raad, op voorstel van de Commissie, vóór 31 december 1979 besluit, deze datum uit te stellen in het licht van het verslag dat de Commissie hem zal voorleggen.

Artikel 23

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. P. L. M. M. van der STEE

BIJLAGE A

HOOFDSTUK I

EISEN VOOR DE ERKENNING VAN BEDRIJVEN VOOR HET VERVAARDIGEN VAN VLEESPRODUKTEN

1. De bedrijven moeten gedurende de gehele tijd waarin de erkenning wordt gehandhaafd ten minste zijn voorzien van:
 - a) geschikte lokalen van voldoende grootte voor de gescheiden opslag
 - i) in koelruimten:
 - van vers vlees in de zin van artikel 2, lid 1, sub c),
 - van ander vlees dan bedoeld in artikel 2, lid 1, sub c);
 - ii) bij kamertemperatuur of, in voorkomend geval, in koelruimten
 - van vleesprodukten die voldoen aan de eisen van de richtlijn,
 - van andere produkten, geheel of gedeeltelijk vervaardigd van vlees;
 - b) voorzieningen die het mogelijk maken de in de richtlijn voorgeschreven keuring en controle te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren;

- c) in de nabijheid van de werkruimten, een voldoende ingericht en afsluitbaar lokaal, uitsluitend ter beschikking van de bevoegde autoriteit;
- d) een geschikt lokaal van voldoende grootte waar de vleesprodukten worden bereid;
- e) een afsluitbaar lokaal voor de opslag van bepaalde ingrediënten zoals kruiden;
- f) een installatie die uitsluitend drinkwater levert, onder druk en in voldoende hoeveelheden. Bij wijze van uitzondering is evenwel toegestaan dat voor het opwekken van stoom, voor de bestrijding van brand en voor het koelen van koelmachines een installatie aanwezig is die niet-drinkbaar water levert, mits de daartoe aangebrachte leidingen het onmogelijk maken dit water voor andere doeleinden te gebruiken.

In dat geval moeten de leidingen voor niet-drinkbaar water te onderscheiden zijn van die voor het drinkwater en mogen zij niet lopen door de werkruimten en opslagplaatsen van vers vlees of vleesprodukten.

Gedurende vijf jaar na de datum waarop de onderhavige richtlijn van toepassing wordt kan evenwel bij wijze van uitzondering in bedrijven die vóór de aanneming van de richtlijn werkzaam zijn, worden toegestaan dat leidingen voor niet-drinkbaar water lopen door ruimten waar zich vlees en vleesprodukten bevinden, mits zich op deze leidingen op de gedeelten die door genoemde ruimten lopen geen wateraftappunt bevindt;

- g) een installatie die in voldoende hoeveelheden warm drinkwater onder druk levert;
- h) een voorziening voor de afvoer van afvalwater, die aan de eisen van hygiëne voldoet;
- i) een voldoende aantal kleedlokalen, was- en douchegelegenheden en toiletten met waterspoeling die geen rechtstreekse toegang tot de werkruimten mogen geven; de wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, alsmede van handdoeken, die slechts één keer mogen worden gebruikt.
In de nabijheid van de toiletten moeten wasgelegenheden zijn geplaatst, die voorzien zijn van kranen die niet met de hand kunnen worden bediend;
- j) voorzieningen die aan de eisen van hygiëne voldoen voor:
 - het interne vervoer van het verse vlees en van de vleesprodukten,
 - het neerzetten van de bakken die daarvoor worden gebruikt, zodat noch het verse vlees, noch het vleesprodukt, noch de bakken rechtstreeks met de vloer in aanraking komen;
- k) geschikte voorzieningen ter bescherming tegen ongewenste dieren, zoals insecten en knaagdieren;
- l) een lokaal voor de eindverpakking met het oog op verzending en voor de verzending;
- m) speciale, waterdichte bakken van onaantastbaar materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vers vlees, vleesprodukten of afval van daarvan, die niet bestemd zijn voor menselijke consumptie of een afsluitbaar lokaal voor dit vlees, deze vleesprodukten of deze afval, indien daarvan zulke grote hoeveelheden bestaan dat een dergelijk lokaal noodzakelijk is of indien zij niet aan het einde van iedere werkdag worden opgehaald of vernietigd;
- n) een lokaal voor het opbergen van de schoonmaak- en onderhoudsbenodigdheden;
- o) een lokaal voor het reinigen van schoonmaak- en onderhoudsmateriaal.

2. Indien in het bedrijf de betreffende soorten produkten vervaardigd worden, moet het voorzien zijn van

- a) een lokaal voor het uitsnijden;
- b) een lokaal
 - voor het verhitten; de daartoe bestemde toestellen moeten zijn voorzien van een zelfregistrerende thermometer of telethermometer;
 - voor sterilisatie; de autoclaven moeten voorzien zijn van een zelfregistrerende thermometer of telethermometer, en een controlethermometer met rechtstreekse aflezing;

- c) een lokaal bestemd voor het smelten van vet;
- d) een lokaal voor het roken;
- e) een lokaal voor het drogen en het rijpen;
- f) een lokaal voor het ontzouten, het weken en het op andere wijze behandelen van natuurlijke darmen;
- g) een lokaal voor het zouten, zo nodig voorzien van een koelsysteem waardoor de temperatuur op ten hoogste + 10 °C kan worden gehouden;
- h) een lokaal voor het in plakjes snijden of het uitsnijden en voor de directe verpakking van de vleesprodukten, die bestemd zijn om voorverpakt in de handel te worden gebracht; zo nodig voorzien van een koelsysteem;
- i) een opslaglokaal voor lege conservenblikken en een installatie die het mogelijk maakt deze op een hygiënische manier naar de werkruimte te transporteren;
- j) een reinigingsinstallatie waardoor de blikken en dergelijke onmiddellijk vóór het vullen op doeltreffende wijze gereinigd kunnen worden;
- k) een installatie voor het wassen van de blikken en dergelijke met drinkwater na hermetische sluiting en vóór sterilisatie;
- l) een broedkamer voor als monsters genomen vleesprodukten in hermetisch gesloten recipiënten.

Voor zover de gebruikte installaties geen nadelige gevolgen kunnen hebben voor het verse vlees en de vleesprodukten, mogen de onder b), c), d) en e) genoemde werkzaamheden waarvoor afzonderlijke lokalen voorzien zijn, evenwel in hetzelfde lokaal verricht worden.

3. De in punt 1, onder a), en in punt 2, onder b) tot en met i), bedoelde lokalen moeten zijn voorzien van:
 - vloeren uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal dat niet vatbaar is voor rotting, die zo moeten zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan afvloeien,
 - gladde wanden die tot een hoogte van ten minste twee meter van een lichte, afwasbare bekleding zijn voorzien of met lichte, afwasbare verf zijn bestreken en waarvan de overgang van vloer naar wanden en de overgang tussen de wanden onderling, rond moeten zijn afgewerkt.
4. De in punt 1, onder d), en in punt 2, onder a), bedoelde lokalen moeten zijn voorzien van:
 - vloeren uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal dat niet vatbaar is voor rotting, die zo moeten zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan afvloeien; het afvoersysteem van dit water naar de zinkputten die voorzien zijn van een sifon en een rooster moet van de open lucht afgesloten zijn;
 - gladde wanden die tot opslaghoogte en ten minste tot een hoogte van twee meter van een lichte, afwasbare bekleding zijn voorzien of met lichte, afwasbare verf zijn bestreken en waarvan de overgang van vloer naar wanden en de overgang tussen de wanden onderling rond moeten zijn afgewerkt.
5. De lokalen waarin het verse vlees en de vleesprodukten behandeld worden, moeten ten minste beschikken over:
 - voorzieningen die zorgen voor voldoende luchtverversing en indien nodig goede afvoer van dampen;
 - voldoende verlichting door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
 - voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen, gereedschap en werktuigen, die zich zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar de arbeid wordt verricht, dienen te bevinden. De kranen mogen niet met de hand kunnen worden bediend. Deze installaties moeten voor het wassen van de handen voorzien zijn van koud en warm stromend water of van tot een passende temperatuur voorgemengd water, verkregen via een voormengkraan, was- en ontsmettingsmiddelen, alsmede van wegwerphanddoeken. Het water voor de reiniging van het gereedschap dient een temperatuur van ten minste + 82°C te hebben;
 - werktuigen en gereedschap, zoals bij voorbeeld tafels voor het uitsnijden, verstelbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, dat het vlees niet kan aantasten en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten is; het gebruik van hout is verboden.

HOOFDSTUK II

HYGIËNE VAN HET PERSONEEL, DE LOKALEN, DE WERKTUIGEN EN HET GEREEDSCHAP IN DE BEDRIJVEN

6. De grootst mogelijke zindelijkheid is vereist voor personeel, lokalen, werktuigen en gereedschap.

- a) ieder die de ruimten betreedt waar met vers vlees of vleesprodukten wordt gewerkt, dient in het bijzonder schone werkkleding en een schoon hoofddekseel, van lichte kleur en gemakkelijk wasbaar, te dragen alsmede, in voorkomend geval, een nekbeschermer. Het bij de fabricage betrokken personeel moet tijdens de werkdag verscheidene malen, telkens vóór de hervatting der werkzaamheden en wanneer ze vuil zijn geworden, de handen wassen en ontsmetten. In de werk- en opslaglokale mag niet worden gerookt;
- b) dieren mogen niet tot de lokalen van het bedrijf worden toegelaten. Er dient te worden gezorgd voor een stelselmatige verdelging van knaagdieren, insecten en ander ongedierte;
- c) werktuigen en gereedschap welke bij de fabricage worden gebruikt, moeten verscheidene malen per werkdag, bij het einde van de dagelijkse werkzaamheden, en alvorens opnieuw te worden gebruikt wanneer zij zijn verontreinigd, zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet;

Machines die continu produceren, behoeven evenwel slechts bij beëindiging van het werk of indien er vermoeden van verontreiniging bestaat, te worden schoongemaakt.

7. Lokalen, gereedschap en werktuigen, mogen slechts worden gebruikt voor het bewerken van vleesprodukten.

Zij mogen evenwel, na toestemming van de bevoegde autoriteit gelijktijdig of op andere tijdstippen worden gebruikt voor het bewerken van andere levensmiddelen, op voorwaarde dat alle maatregelen worden getroffen waardoor de verontreiniging van de in deze richtlijn bedoelde produkten, alsmede hun verandering in ongunstige zin kunnen worden voorkomen.

8. Vers vlees, vleesprodukten en ingrediënten, alsmede de bakken waarin zij zich bevinden, mogen niet

— rechtstreeks met de vloer in aanraking komen,

— zodanig geplaatst of gehanteerd worden dat er gevaar voor besmetting bestaat.

Er dient zorg voor te worden gedragen dat ieder contact tussen grondstoffen en eindprodukten wordt voorkomen.

9. De temperatuur in de in punt 2, onder g) en h), bedoelde lokalen moet gedurende het gebruik op ten hoogste + 10 °C worden gehouden.

10. Met goedvinden van de bevoegde autoriteit mag van de in punt 9 bedoelde temperatuur worden afgeweken, wanneer deze dit in verband met de technologische bereidingsomstandigheden mogelijk acht.

11. Conservenblikken en dergelijke moeten onmiddellijk vóór het vullen met behulp van de in punt 2, sub j), bedoelde reinigingsinstallatie op doeltreffende wijze worden schoongemaakt.

12. Conservenblikken en dergelijke moeten zo nodig, na hermetische sluiting en vóór sterilisatie, met behulp van de in punt 2, sub k), bedoelde installatie met drinkwater worden gewassen.

13. De produkten voor onderhoud en reiniging dienen in de daarvoor bedoelde lokalen te worden opgeslagen.

14. Het gebruik van reinigingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en middelen tot bestrijding van ongedierte mag generlei invloed hebben op de geschiktheid voor menselijke consumptie van het verse vlees of de produkten op basis van vlees.

15. Voor alle doeleinden is het gebruik van drinkwater verplicht ook in de autoclaven. Bij wijze van uitzondering is evenwel het gebruik van niet-drinkbaar water in een gesloten leidingnet toegestaan voor het opwekken van stoom, voor de bestrijding van brand en voor het koelen van koelmachines, mits de daartoe aangebrachte leidingen het onmogelijk maken dat dit water voor andere doeleinden wordt gebruikt.
16. Bij het bewerken en het hanteren van vers vlees en vleesprodukten mogen geen personen betrokken zijn die dat vlees of die produkten zouden kunnen besmetten. Dit verbod geldt met name voor personen die:
 - a) lijden aan tyfus abdominalis, paratyfus A en B, enteritis infectiosa (salmonellosis), dysenterie, hepatitis infectiosa of roodvonk, of ervan verdacht worden aan een van deze ziekten te lijden, dan wel dragers van verwekkers van deze ziekten zijn;
 - b) lijden aan besmettelijke tuberculose of ervan verdacht worden aan deze ziekte te lijden;
 - c) lijden aan een besmettelijke huidziekte of ervan verdacht worden aan een dergelijke ziekte te lijden;
 - d) tegelijkertijd een bezigheid uitoefenen waardoor ziekteverwekkers op vers vlees of vleesprodukten kunnen worden overgebracht;
 - e) een verband aan de hand dragen, met uitzondering van een waterdicht verband ter bescherming van een niet-zwerende wond.
17. Voor alle personen die bij de behandeling van vers vlees of vleesprodukten betrokken zijn, dient door middel van een geneeskundige verklaring te worden aangetoond dat er geen bezwaar tegen hun tewerkstelling bestaat. Deze verklaring dient ieder jaar, alsmede telkens wanneer de bevoegde autoriteit zulks verlangt, te worden vernieuwd, en moet ter beschikking van laatstgenoemde worden gehouden.

HOOFDSTUK III

VOORSCHRIFTEN VOOR VERS VLEES DAT BIJ DE BEREIDING VAN VLEES- PRODUKTEN WORDT GEBRUIKT

18. Indien het verse vlees afkomstig is van een slachthuis, een uitsnijderij, een koelhuis of een andere verwerkende inrichting die gelegen is op het grondgebied van het land waar het betrokken bedrijf gevestigd is, moet het onder bevredigende hygiënische omstandigheden naar dit bedrijf worden vervoerd, overeenkomstig de bepalingen van de in artikel 2, lid 1, sub b), bedoelde richtlijnen, met uitzondering van die betreffende de verzegeling.
19. Vlees dat niet aan de eisen van artikel 2, lid 1, sub c), voldoet, mag zich alleen dan in erkende bedrijven bevinden wanneer het op afzonderlijke plaatsen is opgeslagen; het moet op andere plaatsen of op andere tijdstippen worden verwerkt dan vlees dat wel aan deze eisen voldoet. De bevoegde autoriteit moet te allen tijde vrije toegang hebben tot de koelhuizen en tot alle werklokalen ten einde te waarborgen dat bovengenoemde bepalingen stipt worden nageleefd.
20. Vers vlees dat voor verwerking is bestemd, moet onmiddellijk na aanvoer ervan in het bedrijf en tot het tijdstip waarop het verwerkt wordt, worden bewaard in lokalen waar de inwendige temperatuur van het vlees constant ten hoogste + 7 °C is; van slachtafvallen, evenwel mag deze temperatuur nooit meer dan + 3 °C bedragen, en voor vers vlees van pluimvee nooit meer dan + 4 °C.

HOOFDSTUK IV

CONTROLE OP DE PRODUKTIE

21. De bedrijven waarin vleesprodukten worden bereid, staan onder controle van de bevoegde autoriteit. Deze moet tijdig worden ingelicht alvorens met de bereiding van de voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde vleesprodukten wordt begonnen.

22. De permanente controle van de bevoegde autoriteit omvat in het bijzonder:
- controle van het register van binnenkomst en uitgang van vers vlees en vleesprodukten;
 - gezondheidskeuring van vers vlees dat dient voor de bereiding van vleesprodukten die voor het intracommunautaire handelsverkeer zijn bestemd en, in het in artikel 3, lid 1, punt 3, sub b), bedoelde geval, van de vleesprodukten;
 - keuring van de vleesprodukten wanneer deze het bedrijf verlaten;
 - invulling en afgifte van het in punt 34 bedoelde gezondheidscertificaat;
 - controle van de reinheid van de lokalen, installaties en werktuigen, alsmede van de hygiëne van het personeel, bedoeld in hoofdstuk II;
 - het nemen van de nodige monsters voor laboratoriumonderzoek;
 - elke andere controle die deze nodig acht voor de naleving van de bepalingen van deze richtlijn.

De resultaten van dit onderzoek worden in een register opgenomen.

23. Indien vleesprodukten in hermetisch gesloten recipiënten worden vervaardigd, moet de bevoegde autoriteit er zorg voor dragen dat:
- de producent een steekproefcontrole op de dagproductie verricht, met vooraf vastgestelde tussenpozen, om de deugdelijkheid van de sluiting te waarborgen;
 - de producent controlestrookjes gebruikt ten einde te waarborgen dat de recipiënten een passende warmtebehandeling hebben ondergaan;
 - de produkten in hermetisch gesloten recipiënten uit de verhittingstoestellen worden gehaald bij een voldoende hoge temperatuur om te waarborgen dat het vocht snel verdampt, en niet met de hand aangeraakt worden voordat zij volledig gedroogd zijn.
24. De uitslagen van de diverse door de producent verrichte controles moeten worden bewaard ten einde op verzoek van de bevoegde autoriteit te worden getoond.

HOOFDSTUK V

CONTROLE VAN DE DOELTREFFENDHEID VAN DE BEHANDELINGEN

25. De bevoegde autoriteit dient, in voorkomend geval door middel van steekproeven, de deugdelijkheid van de behandeling van vleesprodukten te controleren ten einde te waarborgen dat
- de produkten een behandeling als omschreven in artikel 2, lid 1, sub d), hebben ondergaan;
 - de behandeling kan worden beschouwd als een volledige behandeling in de zin van artikel 2, lid 1, sub e), of als een onvolledige behandeling overeenkomstig artikel 2, lid 1, sub f).
26. Een produkt is aan een behandeling in de zin van artikel 2, lid 1, sub d), onderworpen geweest wanneer hetzij de waarde a_w minder dan 0,97 bedraagt, hetzij bij hartdoorsnijding kan worden geconstateerd dat de kenmerken van vers vlees zijn verdwenen.
27. Een produkt is aan een volledige behandeling onderworpen geweest:
- a) indien het een warmtebehandeling in een hermetisch gesloten recipiënt betreft, wanneer de waarde F_0 ten minste 3,00 bedraagt, of, in de Lid-Staten waar deze waarde niet

wordt gehanteerd, wanneer de behandeling is gecontroleerd door een incubatieproef van zeven dagen bij 37°C of van tien dagen bij 35°C;

- b) indien het een produkt betreft dat een andere dan de sub a) bedoelde behandeling heeft ondergaan, wanneer
- i) hetzij de waarde a_w ten hoogste 0,95 bedraagt en de pH ten hoogste 5,2 bedraagt;
 - ii) hetzij de waarde a_w ten hoogste 0,91 bedraagt;
 - iii) hetzij de pH minder bedraagt dan 4,5.

Indien de behandeling niet voldoet aan de in de eerste alinea, sub a) en b), bedoelde voorwaarden, wordt het produkt geacht een onvolledige behandeling te hebben ondergaan.

HOOFDSTUK VI

HET VERPAKKEN VAN DE VLEESPRODUKTEN

28. Het verpakken moet plaatsvinden in de daartoe ingerichte lokalen en onder bevredigende hygiënische omstandigheden,
29. De verpakking moet aan alle hygiënische voorschriften voldoen, met name:
- geen verandering kunnen brengen in de organoleptische kenmerken van de vleesprodukten;
 - geen voor de menselijke gezondheid schadelijke stoffen op de vleesprodukten kunnen overbrengen;
 - voldoende stevig zijn om de vleesprodukten een doeltreffende bescherming te bieden.
30. De directe verpakking mag geen tweede maal worden gebruikt voor vleesprodukten, met uitzondering van bepaalde bijzondere verpakkingen van aardewerk die na reiniging en desinfectering opnieuw mogen worden gebruikt.

HOOFDSTUK VII

KEURMERK

31. Het keurmerk van de vleesprodukten moet bij of onmiddellijk na de bereiding onder verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit op een opvallende plaats, duidelijk zichtbaar, onuitwisbaar en in gemakkelijk leesbare letters worden aangebracht.
32. Evenwel,
- a) Voor zover een vleesprodukt voorzien is van een afzonderlijke directe verpakking en van een afzonderlijke buitenverpakking, behoeft het keurmerk alleen op de buitenverpakking te worden aangebracht.
 - b) Voor zover de vleesprodukten daarna in een tweede verpakking worden verzonden, moet het keurmerk bovendien op deze tweede verpakking worden aangebracht.
 - c) Het keurmerk kan tevens bestaan uit een rond plaatje van stevig materiaal dat niet verwijderd kan worden en aan alle eisen van de hygiëne voldoet, en dat de onder 33, sub a), genoemde aanduidingen bevat.

33. a) Het keurmerk moet in een ovale omranding de volgende aanduidingen omvatten:
- op het bovenste gedeelte:
de beginletters van het land van verzending in hoofdletters, dat wil zeggen één van de volgende letters: B — D — DK — F — IRL — I — L — NL — UK, gevolgd door het toelatingsnummer van het bedrijf;
 - op het onderste gedeelte:
één van de volgende afkortingen: EEG — EØF — EWG — EEC — CEE.
- b) Het keurmerk kan worden aangebracht met een inktstempel of met een brandmerk op het produkt, op de eerste verpakking of op de buitenverpakking, of kan worden gedrukt of aangebracht op een etiket. Het teken moet bij opening van de verpakking vernietigd worden. Het niet-vernietigen van dit teken kan slechts getolereerd worden wanneer opening van de verpakking deze vernietigt.

HOOFDSTUK VIII

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

34. Het originele exemplaar van het gezondheidscertificaat dat het vlees moet begeleiden bij het vervoer naar het land van bestemming, wordt op het tijdstip van de verzending door de bevoegde autoriteit afgegeven.

Het gezondheidscertificaat moet, wat vorm en inhoud betreft, overeenkomen met het als bijlage B bijgevoegde model; het dient ten minste te zijn opgesteld in de taal (talen) van het land van bestemming en moet de voorgeschreven gegevens bevatten. Het certificaat moet uit één vel bestaan.

HOOFDSTUK IX

OPSLAG EN VERVOER

35. De vleesprodukten welke bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer, dienen te worden opgeslagen in de in punt 1, sub a), bedoelde lokalen.
36. Ten aanzien van de vleesprodukten waarvoor overeenkomstig artikel 4 bepaalde opslagtemperaturen zijn aangegeven, moeten deze temperaturen doorlopend worden gehandhaafd.
37. De vleesprodukten dienen zodanig te worden vervoerd dat zij gedurende het vervoer zijn beschermd tegen invloeden waardoor zij kunnen worden besmet of aangetast. Hierbij dient gelet te worden op de duur en de omstandigheden van het vervoer alsmede op de hiervoor gebruikte middelen.
38. De voor het vervoer van vleesprodukten gebruikte vervoermiddelen dienen, zo de produkten zulks vereisen, zodanig te zijn ingericht dat de produkten in gekoelde toestand kunnen worden vervoerd en dat met name de overeenkomstig artikel 4 aangegeven temperaturen niet overschreden worden.

BIJLAGE B

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR VLEESPRODUKTEN ⁽¹⁾ DIE BESTEMD ZIJN VOOR EEN LID-STAAT VAN DE EEG

Nr. ⁽²⁾:

Land van verzending:

Ministerie:

Dienst:

Ref. ⁽²⁾:

I. Identificatie van de vleesprodukten

Produkten vervaardigd van vlees van:
(diersoort)

Aard van de produkten ⁽³⁾:

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Temperatuur voor opslag en vervoer ⁽⁴⁾:

Houdbaarheidsduur ⁽⁴⁾:

Nettogewicht:

II. Herkomst van vleesprodukten

Adres(sen) en veterinaire(n) toelatingsnummer(s) van het (de) erkende verwerkende bedrijf (bedrijven):
.....

III. Bestemming van de vleesprodukten

De vleesprodukten worden verzonden uit:
(plaats van verzending)

naar:
(land van bestemming)

per ⁽⁵⁾:

Naam en adres van de afzender:
.....

Naam en adres van degene voor wie de zending is bestemd:
.....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende verklaart hiermede:

- a) dat de hierboven omschreven vleesprodukten vervaardigd zijn met vers vlees of vleesprodukten, in omstandigheden die voldoen aan de eisen van Richtlijn 77/99/EEG ⁽⁶⁾;
- b) dat genoemde produkten, hun directe verpakking of buitenverpakking, zijn voorzien van een keurmerk waaruit blijkt dat deze produkten in hun geheel afkomstig zijn uit erkende bedrijven⁽⁶⁾;
- c) dat het gebruikte verse varkensvlees — wel/niet ⁽⁶⁾ — is onderzocht op trichinen;
- d) dat de voertuigen en vervoermiddelen en de wijze waarop deze zending is ingeladen, voldoen aan de in Richtlijn 77/99/EEG vermelde eisen ten aanzien van de hygiëne.

Stempel

Gedaan te
(plaats) (datum)

(handtekening)

(naam in hoofdletters)

⁽¹⁾ In de zin van artikel 2 van Richtlijn 77/99/EEG.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Eventuele vermelding van een ioniserende bestraling op medische gronden.

⁽⁴⁾ In te vullen in geval van een aanwijzing overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 77/99/EEG.

⁽⁵⁾ Bij verzending per spoorwagen of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven en bij verzending per boot, de naam van de boot.

⁽⁶⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.